

Nové globální vzdělávání

Praktická příručka

New Global Learning

Autoři projektu:

Fundacja Polska Debatuje
Radoslaw Czekan
Pawel Sieprawski

International Debate Education Association
Anastazija Stupar
Daan Welling

Asociace debatních klubů
Jakub Hlaváček
Jakub Okruhlica
Nga Thi Nguyen

Learning Wizard
Čedo Velašević

Také bychom chtěli poděkovat všem našim dobrovolníkům, kteří testovali a poskytovali zpětnou vazbu k těmto materiálům po celou dobu projektu.

Tento projekt podpořil tvorbu následujících materiálů:

1. Teoretická příručka – úvod do pedagogiky a teoretické podklady
2. Praktická příručka – pracovní listy a případové studie pro pracovníky s mládeží
3. Digitální vzdělávací prostředí

Financováno Evropskou unií. Názory vyjádřené jsou názory autora a neodráží nutně oficiální stanovisko Evropské unie či Evroské výkonné agentury pro vzdělávání a kulturu (EACEA). Evropská unie ani EACEA za vyjádřené názory nenesou odpovědnost.

Úvod a sada nástrojů Pedagogika

Jak využít tyto nástroje k výuce globálního občanství prostřednictvím debaty?

Před sebou máte sadu se spoustou šikovných nástrojů a triků, které mladým lidem pomohou prozkoumat globální problémy prostřednictvím debaty. Stejně jako byste při otevření sady nástrojů nezačali mlátit kladivem naslepo, tak i pokyny v této sadě pedagogických nástrojů jsou nezbytné, abyste z poskytnutých materiálů vytěžili co nejvíce.

Na začátku vám poskytneme přehled o tom, co je obsahem sady nástrojů a jak souvisí s dalšími materiály, které byly vytvořeny v rámci projektu „New Global Learning“. Poté se podíváme na jedinečné výhody debatního vzdělávání, proč funguje a jaké podmínky chcete jako pedagogové splnit. Poté přiblížíme tuto konkrétní sadu nástrojů a způsob, jak ji můžete s mladými lidmi používat.

Co je projekt New Global Learning?

Vzdělávání v oblasti globálního občanství je pro dnešní mládež zásadní. Učí porozumění, respektu a spolupráci mezi kulturami. Zkoumáním globálních problémů se mladí lidé stávají uvědomělejšími a zodpovědnějšími. Umožňuje jim činit lepší rozhodnutí a podporuje toleranci a inkluzi. Globální občanství vytváří angažované občany pro lepší a propojenější svět.

Pracovníkům s mládeží poskytujeme soubor metod, případových studií a cvičení, které jim pomáhají zavádět výchovu ke globálnímu občanství do praxe. Tento projekt vychází ze stávajících pokynů pro globální vzdělávání tím, že zahrnuje inovativní a digitální metody a vytváří praktické vzdělávací moduly a sady nástrojů.

Naše specifické vzdělávací zaměření se nazývá „debatní vzdělávání“. Debatní vzdělávání pomáhá rozvíjet kritické myšlení a komunikační dovednosti. Podporuje otevřenou mysl a porozumění různým perspektivám. Je proaktivní a zaměřené na spolupráci.

Co je v tomto balíčku?

V tomto balíčku najdete tři velké věci.

1. Přehled modelů a strategií myšlení, které si lidé chtějí osvojit, pokud se chtějí zlepšit v debatování
2. Soubor případových studií na nejrůznější témata související s globálním občanstvím

Téma: Globalizace, bohatství a chudoba	Téma: Udržitelnost a klima	Téma: Identita, kultura, náboženství a překračování hranic	Téma: Zprávy, šum a neutralita
Globální Jih a volný trh	Klimatické reparace	Výuka náboženství ve škole	Fake news a sociální platformy
Deindustrializace v zemích globálního Severu	Geoinženýrství	Povinná školení o diverzitě ve firmách	Státem financovaná média by neměla existovat
Čínské investice v zemích globálního Jihu	Biologická rozmanitost a řízení ohrožených druhů	Kulturní integrace uprchlíků v EU	Politická kampaň na sociálních sítích
Ekonomická migrace do zemí globálního Severu	Strategie přizpůsobení se změnám klimatu nebo jejich zmírnění	Obchodování s lidmi a jeho příčiny	Doktríny spravedlnosti

3. Sada pracovních listů ke každému tématu, které studentům pomohou rozvíjet jejich analytické dovednosti

Co je v ostatních balíčcích?

Projekt obsahuje dvě další sady nástrojů.

1. Školící moduly nebo obsahové příručky, které vám umožní lépe porozumět konceptu a faktickým informacím o probíraných tématech. Tyto příručky jsou vybaveny cvičeními, která studentům pomáhají dosáhnout stejné úrovně porozumění. Soubor nástrojů můžete chápat jako pomoc studentům při budování analytických dovedností a příručky jako pomoc studentům při získávání lepších informací.
2. Digitální výukové prostředí, kde jsou materiály v příručkách prezentovány tak, aby se jednotlivci mohli učit svým vlastním tempem. Toto prostředí může doplňovat práci ve skupinách nebo být alternativou, pokud v okolí není žádná skupina, ve které byste se mohli učit.

Proč debatní vzdělávání?

Debatní vzdělávání je již dlouho uznáváno pro svou schopnost rozvíjet kritické myšlení, dovednosti spolupráce a dobré občanství. Účast v debatách pomáhá studentům rozvíjet základní dovednosti, které mohou vést k celoživotnímu úspěchu ve vzdělávání i ve společnosti.

Výsledky debatního vzdělávání

Kritické myšlení

Jedním z nejvýznamnějších přínosů debatního vzdělávání je rozvoj kritického myšlení. Kritické myšlení je intelektuálně disciplinovaný proces aktivního a dovedného konceptualizování, aplikace, analýzy, syntézy a hodnocení informací. Mnoho studií zjistilo, že studenti, kteří se účastnili debatních programů, vykazovali lepší dovednosti kritického myšlení ve srovnání se svými vrstevníky, kteří nedebatovali, protože debata pomáhá rozvíjet myšlení studentů v prostředí spolupráce a analýzy.

Dovednosti spolupráce

Výuka debatování také pomáhá studentům rozvíjet dovednosti spolupráce. Při společné práci na vytváření a obhajobě argumentů se účastníci učí významu spolupráce, komunikace a aktivního naslouchání. Zapojením do debat se studenti učí respektovat různé názory, vyjednávat a hledat společnou řeč, což jsou neocenitelné dovednosti pro práci ve skupině a orientaci v rozmanitém pracovním kolektivu.

Aktivní občanství

Kromě akademického přínosu hraje debatní výchova zásadní roli při podpoře aktivního občanství. Debatování podporuje u studentů smysl pro společenskou odpovědnost a globální povědomí, protože debatéři jsou vystaveni různým místním a světovým problémům.

Jakým způsobem dosahuje debatní vzdělávání těchto výsledků?

Podívejme se, jak vzdělávání v oblasti debatování těchto cílů dosahuje a co je třeba mít během debatování k dispozici. Zde je několik mechanismů, které jsou přítomny ve většině forem debatního vzdělávání:

1. **Aktivní učení:** V rámci debatního vzdělávání se studenti aktivně učí, přičemž se musí věnovat studijní látce, kriticky o ní přemýšlet a aplikovat ji na reálné situace. Zásadní je, že aktivní učení často zvyšuje úroveň motivace studentů.
2. **Strukturování a uspořádání informací:** Při debatování se žáci učí analyzovat a uspořádávat informace tak, aby dokázali vytvořit přesvědčivé argumenty. Tento proces kognitivní restrukturalizace jim umožňuje nahlížet na problémy z různých úhlů pohledu, což podporuje intelektuální flexibilitu a dovednost řešit problémy.
3. **Procvičování a trénink:** Výuka debatování nabízí studentům příležitost procvičit a upevnit si dovednosti kritického myšlení, řešerše, psaní a veřejného vystupování. Opakováním a vystavováním se těmto dovednostem se studenti postupně zdokonalují a získávají jistotu při jejich používání v různých akademických a profesních kontextech.
4. **Sociální interakce:** Debata je ze své podstaty společenskou aktivitou, která vyžaduje, aby se účastníci zapojili do diskuse s ostatními, zvažovali různé názory a reagovali na argumenty protistrany. Tento proces pomáhá rozvíjet důležité sociální dovednosti, jako je aktivní naslouchání, empatie a vyjednávání, a zároveň

podporuje toleranci a respekt k různým názorům.

Stavební kameny diskusních setkání

Debatní vzdělávání nabízí několik stavebních kamenů, které jsou vždy přítomny, aby tyto mechanismy mohly nastat. Tyto stavební kameny jsou nezávislé na konkrétně zvoleném debatním formátu (například Worlds Schools, British Parliamentary nebo Lincoln-Douglas).

1. **Jasně cíle a očekávání:** Stanovení jasných cílů a očekávání pro studenty je zásadní. Měli byste jim sdělit účel debatních aktivit a vysvětlit, jaké dovednosti mají rozvíjet v rámci každého konkrétního sezení. U pokročilých studentů, kteří si osvojili komplexní soubor požadavků, které jsou spojeny s bodováním debatního formátu (například obsah, styl a strategie), může zpětná vazba následovat několik těchto cílů. U studentů, kteří nejsou na své debatní cestě tak daleko, musíte své cíle přizpůsobit konkrétním cílům.
2. **Strukturovaný formát:** Dobře strukturovaný formát debaty, jako je například formát Worlds Schools Debating Championship, poskytuje studentům rámec pro uspořádání jejich argumentů a sledování průběhu debaty. Tato struktura podporuje logické a ucelené argumenty a zároveň podporuje spořádanou a respektující výměnu názorů. Složitost debatních formátů však znamená, že nejsou vždy tou nejlepší cestou pro výuku debatních dovedností.
3. **Rozvoj dovedností:** Učitelé by měli výslovně učit dovednosti, jako je kritické myšlení, efektivní komunikace, aktivní naslouchání a spolupráce. Začlenění aktivit, které se na tyto dovednosti zaměřují, jako jsou brainstormingy, cvičení na vyvracení a skupinové diskuse, pomůže studentům najít lepší způsob, jak své dovednosti konkrétně zdokonalit.
4. **Výběr tématu:** Výběr relevantních a poutavých témat je zásadní pro vzbuzení zájmu studentů a podnětění intelektuální zvědavosti. Témata by měla být kontroverzní, náročná a spravedlivá. Témata mohou být navržena studenty nebo vybrána vámi – pokud máte dobrý přehled o tom, co by vaše studenty mohlo zajímat. Témata vybraná v této sadě nástrojů vybrali pedagogové, kteří mají s prací s mladými lidmi v těchto oblastech velké zkušenosti.
5. **Rešerše a příprava:** Efektivní výuka debatování vyžaduje, aby studenti prováděli důkladný rešerši a připravovali své argumenty. Měli byste jim poskytnout pokyny ohledně metod rešerše, důvěryhodných zdrojů a konstrukce argumentů. Zdůrazňování důležitosti argumentů založených na důkazech a přijímání

protiargumentů pomůže studentům vytvořit si celistvý pohled na věc.

6. Zpětná vazba a hodnocení: Poskytování konstruktivní zpětné vazby a hodnocení je pro růst žáků zásadní. Instruktoři by měli poskytovat individuální zpětnou vazbu o silných stránkách studentů a oblastech, které je třeba zlepšit. Zavedení spravedlivé a transparentní hodnotící rubriky může pomoci sledovat pokrok a měřit efektivitu programu debatního vzdělávání.
7. Podpora respektujícího prostředí: Pro efektivní výuku debatování je zásadní podporovat respektující a inkluzivní atmosféru. Během debat byste měli zdůrazňovat význam aktivního naslouchání, empatie a vzájemného respektu a zároveň podporovat otevřenost a hodnotu různých pohledů. Debatování může být vnímáno jako stresující činnost, a když jsme ve stresu, jsme méně vnímaví k novým informacím a zkušenostem s učením. Podpůrné prostředí a pozitivní zpětná vazba pomáhají přinášet studentům pocit bezpečí.

Na základě těchto sedmi stavebních kamenů můžete určit, že schůzka by měla vždy obsahovat:

1. Cíl výuky pro danou lekci, který je přizpůsoben konkrétní dovednosti nebo souboru vzájemně propojených dovedností, v nichž se mají žáci zdokonalit.
2. Cvičení nebo soubor cvičení, která studentům pomáhají zdokonalit tyto specifické dovednosti.
3. Pokyn nebo pravidlo, které by studenti měli slyšet, odhalit, pochopit, vžít se do něj nebo si ho osvojit a které jim pomáhá tyto dovednosti rozvíjet.
4. Podpůrné prostředí a pozitivní učitel, který je motivován pomáhat studentům na jejich cestě.

Analýza nástrojů v tomto balíčku

Jak již bylo zmíněno výše, debatní vzdělávání je úžasným, ale komplikovaným nástrojem. Potřeba, kterou jsme identifikovali, spočívá v tom, abychom pomohli snížit složitost výuky debatování, což se často děje tím, že se zaměřujeme na nácvik soutěžních debatních formátů. Navíc vidíme, že debata zahrnuje náročné koncepty a témata, se kterými studenti nemusí mít mnoho předchozích znalostí nebo zkušeností.

Doporučujeme vám, abyste si nejprve přečetli část Modely a strategie myšlení, abyste se seznámili s hlavní teorií analýzy tezí a argumentů, kterou budete studentům pomáhat zkoumat.

Pracovní listy a případové studie se používají společně. Studenti mohou pracovní listy použít k podrobnější analýze případových studií. Jsou také vyzváni k sestavení vlastních případových studií, které pomáhají posílit jejich analytické dovednosti a porozumění tématům.

Níže najdete tabulku, v níž jsme se podívali na pracovní listy a případové studie a určili, které konkrétní modely a strategie myšlení jsou pro každý z nich nejvhodnější. Uvádíme také doporučení, které téma je vhodné pro jakou úroveň zkušeností.

Tuto tabulku je dobré vnímat jen jako vodítko. Stejně jako u všech modelů musely být v zájmu snadné kategorizace vynechány některé nuance. Domníváme se, že můžete experimentovat například s použitím náročnějších nebo jednodušších cvičení. Výběr témat na základě zájmu studentů nebo přizpůsobení zpětné vazby úrovni vašich studentů může zajistit, že cvičení dopadne jinak, než jak si tato tabulka představuje. Pokud se rozhodnete pro jinou volbu, než je tato tabulka, můžete zvážit, zda tato volba napomáhá maximalizovat jeden ze sedmi výše uvedených stavebních kamenů.

Instrukce pro „základní“, „středně pokročilý“ a „pokročilý“ kurz jsou zhruba následující:

- Základní zahrnuje studenty, kteří s debatováním začínají, a to maximálně do jednoho pololetí.
- Mezi středně pokročilé patří studenti, kteří prošli základním programem seznamujícím s pravidly debatování (což zhruba odpovídá pěti až sedmi setkáním), do prvního až druhého ročníku navštěvování debatování; pokud vozíte debatéry na turnaje, ekvivalentem by bylo, dokud na turnaji nedosáhnout průměrného počtu řečnických

- bodů nebo na turnaji nedosáhnou prvních příček.
- Mezi pokročilé studenty patří ti, kteří splnili podmínky ve „středně pokročilých“.

	Základní	Středně pokročilý	Pokročilý	Zaměření schůzky (Modely myšlení)	Velikost skupiny
Téma: Globalizace, bohatství a chudoba					
Globální Jih a volný trh			X	Protichůdné návrhy nebo postoje	6-20
Deindustrializace v zemích globálního Severu		X	X	Identifikace problému, analýza stakeholderů	6-20
Čínské investice v zemích globálního Jihu			X	Protichůdné návrhy nebo postoje, analýza stakeholderů	6-20
Ekonomická migrace do zemí globálního Severu		X	X	Identifikace problému, argumenty o důsledcích, analýza stakeholderů	6-20
Téma: Udržitelnost a klima					
Klimatické reparace		X	X	Spory o hodnotách a povinnostech	6-20
Geoinženýrství		X	X	Argumenty o důsledcích	6-20
Biologická rozmanitost a řízení ohrožených druhů		X	X	Argumenty o důsledcích	6-20
Strategie přizpůsobení se změnám klimatu nebo jejich zmírnění	X	X		Argumenty o důsledcích, protichůdných návrzích nebo postojích	6-20

Téma: Identita, kultura, náboženství a překračování hranic					
Výuka náboženství ve škole	X	X		Spory o hodnotách, protichůdných návrzích a postojích	6-20
Povinná školení o diverzitě ve firmách	X	X		Analýza stakeholderů, argumenty o důsledcích	6-20
Kulturní integrace uprchlíků v EU		X	X	Analýza stakeholderů, argumenty o hodnotách, identifikace problému	6-20
Obchodování s lidmi a jeho příčiny		X	X	Argumenty o důsledcích, protichůdných návrzích nebo postojích	6-20
Téma: Zprávy, šum a neutralita					
Fake news a sociální platformy	X	X		Argumenty o důsledcích, protichůdných návrzích nebo postojích	6-20
Státem financovaná média by neměla existovat	X	X		Spory o hodnotách, protichůdných návrzích nebo postojích	6-20
Politická kampaň na sociálních sítích		X	X	Identifikace problému, argumenty o důsledcích	6-20
Doktríny spravedlnosti		X	X	Argumenty o důsledcích, protichůdných návrzích nebo postojích	6-20

Poznámka: Z této tabulky jsme v pracovním listu vyloučili další teze na procvičování. Tato cvičení jsou analogická ve všech různých tématech a jsou použitelná pro všechny různé úrovně, velikosti skupin a modely myšlení. Varianty zde uvádí vyučující. Můžete je zadávat na různých úrovních.

Hodnocení debatních dovedností

V předchozí části jsme vám přiblížili, kdo je to „začátečník“, „středně pokročilý“ nebo „pokročilý“ debatér. Možná budete chtít získat přesnější představu o těchto kategoriích a o tom, jaký typ dovedností patří do každé z těchto úrovní. Pro tyto úrovně jsme uvedli popisy kompetencí v různých dovednostech. Můžete je použít k určení toho, kde se podle vás nacházejí studenti, se kterými pracujete, a k určení toho, které téma schůzky chcete pro své studenty vybrat.

Tyto dovednosti jsou popsány podle evropského rámce kvalifikací (EQF). Jedná se o standardizovaný soubor norem, které se používají ke sledování procesu celoživotního vzdělávání jednotlivců. „Úroveň“ představují úroveň schopností, které by měl debatér mít, aby mohl být považován za zařazeného do dané úrovně pro danou „schopnost“. „Kapacity“ jsou různé složky, které tvoří dobrého debatéra. Výchozím bodem je „nulová úroveň“ schopnosti, kterou někdo může mít. Pokud někdo začíná debatovat poprvé, může již disponovat schopností, která odpovídá jiné úrovni dovednosti, protože tyto znalosti mohl získat jinými formami učení.

Tato tabulka začíná vysvětlením kategorií a úrovní, které v rámci používáme. Poté nabízí popisy různých kompetencí, které se vyskytují při debatování na různých úrovních.

Úroveň	Výchozí bod	Začátečník	Středně pokročilý	Pokročilý
Ekvivalentní popis v EQF	0: nulová úroveň, což znamená nedostatek dovedností nebo závažné chyby ve schopnostech. Ukazatel studentů, kteří dosud neprokázali své schopnosti. To neodpovídá úrovni EQF – předchází jí.	1: Základní obecné znalosti	2: Základní faktické znalosti v oboru práce nebo studia	3: Znalost faktů, principů, postupů a obecných pojmů v oboru práce nebo studia
Dovednosti V kontextu EQF jsou dovednosti popsány jako kognitivní (zahrnující používání logického, intuitivního a tvůrčího myšlení) a praktické (zahrnující manuální zručnost a používání metod, materiálů, nástrojů a pomůcek).	Žádná nebo omezená schopnost úspěšně provádět jednoduché úkoly	Základní dovednosti potřebné k provádění jednoduchých úkolů	Základní kognitivní a praktické dovednosti potřebné k využívání relevantních informací při plnění úkolů a řešení běžných problémů s využitím jednoduchých pravidel a nástrojů	Řada kognitivních a praktických dovedností potřebných k plnění úkolů a řešení problémů výběrem a použitím základních metod, nástrojů, materiálů a informací

<p>Odpovědnost a samostatnost V kontextu EQF je odpovědnost a samostatnost popsána jako schopnost žáka samostatně a zodpovědně používat znalosti a dovednosti.</p>	<p>Žádná nebo omezená schopnost pochopení, jak přistupovat k úkolům</p>	<p>Práce nebo studium pod přímým dohledem organizovaném prostředí</p>	<p>Práce a studium pod dohledem s určitou mírou samostatnosti</p>	<p>Převzetí odpovědnosti za splnění úkolů v práci nebo při studiu; přizpůsobení svého chování okolnostem při řešení problémů</p>
<p>Úroveň</p>	<p>Výchozí bod</p>	<p>Začátečník</p>	<p>Středně pokročilý</p>	<p>Pokročilý</p>
<p>Popis toho, kdy student pravděpodobně odpovídá jednotlivým skupinám</p>	<p>Očekáváme, že studenti jsou na této úrovni před jakýmkoli debatním tréninkem. Mohou předvést některé prvky, které odpovídají vyšší úrovni, pokud se již dříve setkali s debatováním / veřejným vystupováním / komunikací / analytickým myšlením skrze jiné prostředky (např. ve vyučování ve škole).</p>	<p>Očekáváme, že studenti této úrovně dosáhnou po 1-2 měsících debatního tréninku, tedy po ukončení debatního tréninku pro začátečníky.</p>	<p>Očekáváme, že studenti této úrovně dosáhnou po 6 měsících až 1 roce, poté, co pravidelně navštěvovali debatní schůzky a případně se zúčastnili debatních akcí (turnajů, soustředění atd.).</p>	<p>Očekáváme, že studenti této úrovně dosáhnou po 1-2 letech, poté, co se pravidelně účastní debatních schůzek a akcí a prokáží své odhodlání debatovat, například tím, že začnou rozhodovat nebo trénovat.</p>
<p>Úroveň</p>	<p>Výchozí bod</p>	<p>Začátečník</p>	<p>Středně pokročilý</p>	<p>Pokročilý</p>
<p>Styl: Srozumitelnost</p>	<p>Styl mluvy: Mumlání, příliš rychlá nebo tichá řeč, zmatené věty nebo jiný důvod, proč posluchači nerozumí tomu, co řečník říká. Struktura: projev nemá žádnou strukturu</p>	<p>Styl mluvy: Slyšitelný, rychlost nebo hlasitost projevu může být nedokonalá, ale není aktivní překážkou pro porozumění tomu, co mluvčí říká. Struktura: Věty jsou samy o sobě srozumitelné, i když ne vždy tvoří součást soudržného a strukturovaného celku argumentu nebo projevu. Základní struktura je ohlášena, ale ne vždy je dodržována.</p>	<p>Styl mluvy: Tempo řeči není vždy dobré, ale nemá to vliv na přesvědčivost projevu. Struktura: Mluvčí dodržuje ohlášenou strukturu a argumenty obsahují vnitřní strukturu.</p>	<p>Styl mluvy: Úplné věty, zřetelně vyslovené, takže není obtížné porozumět. Mluvčí projevuje porozumění a přesvědčení o tom, co říká. Struktura: Mluvčí oznamuje a používá strukturu řeči, argumenty jsou dobře strukturované (podle vzorů, jako je TVDD – tvrzení, vysvětlení, důkaz, dopad) a snadno sledovatelné, přechod mezi jednotlivými body řeči probíhá bez chyb.</p>

<p>Styl: Rétorika</p>	<p>Hlas: Nevýrazný a nudný tón přednesu (zejména monotónní). Jazyk: jazyk je nestrukturovaný, chaotický a matoucí.</p>	<p>Hlas: Tón se mění. Určitý emocionální dopad; někdy může být nemístný, takže znehodnocuje argumenty (např. nepřiměřeně silné použití emocí). Jazyk: Snaží se používat příklady, rčení nebo stylistické figury k vyjádření pointy. Tyto pokusy pravidelně nepřispívají k většímu porozumění nebo emocionalitě argumentu, mohou být klišovité nebo nepřesné.</p>	<p>Hlas: Emoce nepřevažují nad argumenty a jsou přizpůsobeny argumentům. Řečník působí upřímně: Zdá se, že věří v argumentaci, kterou prezentuje. Jazyk: pravidelné používání stylových prvků, jako jsou úvody, příklady a rčení Jazyk se hodí k argumentaci, ale nemusí vždy zvyšovat její přesvědčivost.</p>	<p>Hlas: Mluví mění způsob vyjadřování a mluví s vážností odpovídající obsahu jeho projevu. Jazyk: Styl je používán s lehkostí a přesvědčivostí a přispívá k přesvědčivosti argumentace na logickém a/nebo emocionálním základě.</p>
<p>Obsah: Argumentace</p>	<p>Analýza: Argumenty nejsou logické, tvrzení nejsou podložena, mohou být vnitřně rozporná (nebo si dva argumenty navzájem odporují, případně odporují předchozímu mluvícímu na vlastní straně). Argument je nepřesvědčivý nebo se nevztahuje k tezi. Důkazy: Neposkytuje žádné podpůrné důkazy pro své argumenty.</p>	<p>Analýza: Některé pokusy o použití argumentačního modelu, jako je TVDD. Je podáno určité vysvětlení, ale zůstává mnoho mezer. Důkazy: Někdy jsou uvedeny příklady, fakta a statistiky, které mají určitý vztah k předloženému argumentu.</p>	<p>Analýza: Argumenty se obecně řídí modelem TVDD. Jsou označeny a je uvedena analýza, která odpovídá na otázky „proč“, i když může nechat snadno využitelné mezery pro opozici nebo vynechat některé důležité vazby. Důkazy: Argumenty jsou téměř vždy podloženy věrohodně znějícími příklady, fakty a/nebo statistikami.</p>	<p>Analýza: Jasně strukturovaný projev, který má jasný cíl. Argumenty jsou logické a srozumitelné, vysvětlené do hloubky. Řídí se modelem TVDD s vysvětlenou argumentací. Důkazy: Každé tvrzení je podloženo jasně relevantními důkazy. Pokud není vysvětlena zjevná relevance, předpokládá se, že publikum je inteligentní, ale neznalé tématu.</p>

<p>Obsah: Strategie</p>	<p>Strategie: Neupozorňuje na hlavní problémy v debatě ani nespojuje argumenty s tezí. Naplnění role: Neplní roli, kterou má řeč v daném formátu debaty plnit.</p>	<p>Strategie: Argumenty lze často implicitně chápat jako součást hlavních sporů debaty. Řečník může argumentovat kolem klíčových otázek teze. Občas se pokouší o propojení s tezí. Naplnění role: Role je v základu naplněna, i když ne s jasným záměrem. Definice jsou uvedeny, ale nemusí být vždy vhodné. Spory ve shrnovacích řečech jsou uvedeny, ale nepřidávají debatě na jasnosti. V pozdějších řečech mohou být uvedeny nové argumenty, které však nepředstavují pokrok v argumentaci.</p>	<p>Strategie: Řečník označí břemeno dokazování, které v debatě má, a většinou tak udělá správně. Řečník zatím nepřenáší břemeno v reakci na argumentaci opozice. Argumenty mají dopady vztahující se k tezi. Naplnění role: Řečník se nedopouští žádných chyb při plnění své role volby učiněné v rámci kategorií plnění role napomáhají lepšímu fungování jeho projevu (užitečné definice; správně identifikované spory; jasné vyvracení atd.).</p>	<p>Strategie: Řečník má jasno o svém břemenu dokazování, jeho břemeno je přesně určeno a řečník může reagovat na břemeno určené druhou stranou. Naplnění role: Řečník bezchybně plní svou roli v debatě a poskytuje to, co je v rámci jeho role potřeba.</p>
<p>Obsah: Vyvracení a reakce</p>	<p>Nevyjadřuje se k argumentům předchozího řečníka.</p>	<p>Určité reakce jsou, ale nepostihují jádro sporu. Neúčinné vyvrácení argumentu.</p>	<p>Časté zapojení hlavní myšlenky druhého argumentu. Nemusí vždy vyvrátit jiný argument. Snažíme se rozlišovat mezi explicitním vyvracením a prolínáním vyvracení, pokud to formát umožňuje. Mluví se občas pokouší o srovnání argumentů a argumentační linie v debatě, ale nedokáže ve srovnání dokázat větší význam vlastního argumentu nebo argumentační linie.</p>	<p>Ukazuje, proč jsou argumenty druhé strany irelevantní, chybné, špatné, nedostatečné nebo obecně horší než argumenty předložené vlastní stranou. Je jasnou součástí struktury argumentu, nikoliv pouze připojenou a následně ignorovanou. Mluví často srovnává obsah v debatě srovnávacím způsobem, včetně vysvětlení, které ukazuje, že jeho obsah je přesvědčivější.</p>

<p>Soft skills: Týmová práce</p>	<p>Týmová práce: Žádná týmová spolupráce; žádné odvolávání se na argumenty ostatních, popírání názorů spoludebatérů.</p> <p>Naslouchání: Řečník nevěnuje pozornost tomu, co bylo řečeno předtím v debatě. Řečník během projevů neupozorňuje na to, co se v debatě odehrálo předtím.</p> <p>Přínos: Debatér během přípravy nepřispívá.</p>	<p>Týmová práce: Odkazuje na práci spoludebatérů, ale úspěšně na ni nenavazuje.</p> <p>Naslouchání: Pokus o zaznamenání argumentů předchozích řečníků (obvykle jen vyvrací argumenty bezprostředně předcházejícího řečníka).</p> <p>Přínos: Určitý přínos debatéra během přípravy, ne vždy směřovaný nebo srozumitelný pro ostatní členy týmu.</p>	<p>Týmová práce: Od začátku je jasné, co bude tým dělat. Řečníci poté většinou tuto strukturu dodržují, ale mohou se od ní odchýlit.</p> <p>Naslouchání: Dokáže sledovat zbytek debaty a nezkruskuje ji, ale při reakci může přehlédnout některé detaily nebo myšlenky.</p> <p>Přínos: Pravidelně přispívá a přináší nápady. Kritizuje ostatní spoludebatéry. Nepřekáží při přípravě.</p>	<p>Týmová práce: První debatér v týmu jasně stanoví, co bude tým jako celek dělat. Tým se drží svého plánu (s výjimkou případných nutných reakcí na opozici), přičemž vychází z argumentů ostatních a dbá na to, aby tým pokryl všechny nejdůležitější body.</p> <p>Naslouchání: Řečník zjevně naslouchal všem předchozím řečníkům a porozuměl jim; jeho projev se snaží navázat na slova spoludebatérů a vyvrátit slova oponentů.</p> <p>Přínos: Přispívá vlastními nápady a konstruktivně pomáhá svým spoludebatérům.</p>
----------------------------------	---	--	---	---

Modely a strategie myšlení pro kritickou analýzu současných problémů

Radosław Czekan Fundacja Polska Debatuje

Ukázka

Cílem tohoto modulu je poskytnout debatním koučům základní nástroje pro praktické vedení debatérů, a to co se týče současných témat s využitím znalostí a souvislostí představených v předchozím modulu. Debatování o složitých a neustále se měnících tématech týkajících se mj. migrace nebo ekonomiky může být pro studenty a kouče (zejména ty, kteří nejsou odborníky v této oblasti) zpočátku zdrcující. Proto by modely debatního myšlení pro analýzu tezí a případových studií měly tento proces učinit přístupnějším, strukturovanějším, jasnějším, opakovatelným a univerzálním. Zvládnutí metodologie debatního myšlení studentům a koučům usnadní schopnost kritického myšlení.

Ačkoli existují různé způsoby, jak teze a argumentační linie analyzovat, tento modul používá ten, který je přístupný jak začátečníkům, tak pokročilým debatérům. Nejedná se však o vyčerpávající a výlučný model, takže čtenáře vyzýváme, aby se ptal, testoval a přizpůsobil jej svým potřebám.

Každou debatní tezi lze analyzovat prostřednictvím 4 otázek:

- a) Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?
- b) Jaké je důkazní břemeno?
- c) Jaké jsou sporné návrhy nebo postoje?
- d) Jaké jsou argumenty?

V této kapitole je podrobně vysvětlena analýza těchto otázek, zatímco případové studie a pracovní listy uvedené později ukazují, jak teorii uplatnit v praxi.

Problém nebo rozhodnutí

Legendární americký profesor debatování Alfred Snider kdysi řekl, že debatování je o tom, jak změnit svět. A měl pravdu, protože teze se omezují na debaty o tom, co bychom si měli myslet o minulosti nebo současnosti a co bychom měli dělat jinak, aby byl svět lepším místem. Kdyby byl svět dokonalý, pravděpodobně by nebylo o čem diskutovat. Pokud tomu není jinak, prvním krokem při analýze teze by mělo být zjištění a definování toho, co je problémem, o kterém se má diskutovat.

V čem je problém?

Problémem je situace, kterou lze zlepšit. Zde je uvedeno několik otázek, které slouží ke zjištění a definování toho, co je předmětným problémem.

- Proč o tom debatujeme?
- Jak vypadá status quo v této oblasti? Proč je špatný?
- Která skupina nebo stakeholder není spokojena se svou situací? Proč?
- Co se stalo v posledních týdnech nebo měsících, že je tato debata relevantní?

Záleží na problému?

Pro vyváženou debatu nestačí jakýkoli problém. Když se nad problémem zamyslíte, zkuste si odpovědět na tyto otázky:

- Je problém skutečný nebo hypotetický?
- Existují nějaké reálné příklady tohoto problému?
- Je problém naléhavý, nebo ne?
- Dotýká se problém důležitých stakeholderů?
- Existují uspokojivá alternativní řešení problému?

Strana propozice by se měl pokusit dokázat, že problém je skutečný a naléhavý, o významných stakeholderech, bez funkčních alternativ a propozice by ho měla podpořit příklady z reálného života.

Opozice by měla hledat důvody, proč problém není skutečný, není naléhavý, netýká se důležité skupiny lidí, nebo/a již existují funkční řešení. Opozice může také dokázat, že existují důležitější

problémy nebo zásadnější stakeholdeři, na které je třeba se zaměřit.

Opozice navíc může zpochybnit rozsah problému („příliš široký“ nebo „příliš úzký“), legitimitu problému v rámci debaty z důvodu squirrelingu (interpretace teze, která činí debatu nevyváženou nebo nedebatovatelnou) nebo place-settingu či time-settingu (stanovení debaty na konkrétním místě nebo v konkrétním čase, pokud to není uvedeno v tezi).

Co je příčinou tohoto problému?

Kromě toho by debatěři měli popsat příčiny problému (příčina a následek). Propozice by měla prokázat, že problém je něčím způsoben, což tezí navržený návrh nebo argumentace řeší. Opozice by jej mohla zpochybnit následujícími útoky:

- Problém není způsoben X. Existují pro něj jiné příčiny.
- Problém je způsoben X, ale není rozhodujícím faktorem. Existují jiné, významnější příčiny.

Problémy, rozhodnutí nebo hodnocení?

Identifikace problému je užitečná nejen pro návrhové teze („Tato vláda by udělala X“) nebo aktérové teze („Tato vláda by jako Y udělala X“), ale také pro další teze týkající se rozhodnutí a hodnocení („Tato vláda se věří, že X způsobuje více škody než užitku“, „Tato vláda lituje X“, „Tato vláda podporuje X“). V posledně jmenovaných případech se vždy jedná o nějakou suboptimální situaci, kterou je třeba vyhodnotit a rozhodnout o ní. Vezměme si např:

- Tato vláda lituje sociálních sítí
 - Problém: sociální sítě jsou populární a návykové
 - Hodnocení: Stojí jejich výhody za to?
- Tato vláda vláda preferuje svět bez sociálních sítí
 - Problém: sociální sítě jsou populární a návykové
 - Rozhodnutí: Bylo by lepší žít ve světě bez nich?
- Tato vláda věří, že by rodiče měli svým dětem zakázat přístup k sociálním sítím
 - Problém: sociální sítě jsou populární a návykové
 - Rozhodnutí: Měli by je rodiče zakázat?

Důkazní břemeno

Důkazní břemeno je předpokládaná povinnost někoho něco dokázat. Debatérova nesplněná povinnost unést důkazní břemeno může být důvodem prohrané debaty.

Důkazní břemeno by mělo být předvídáno nebo rozpoznáno co nejdříve. Důkazní břemena vycházejí z:

- a) přiřazené strany
- b) teze a typu teze
- c) týmové strategie a tvrzení

V tezi „Tato vláda podporuje sociální sítě“ musí propozice prokázat, že sociální sítě jsou žádoucí. Opozice musí dokázat, že sociální sítě jsou nežádoucí. Toto břemeno vychází ze strany a typu teze (Tato vláda podporuje...), což je hodnotící teze, kde zvažujeme všechna pro a proti.

Pokud by teze zněla „Tato vláda by zakázala sociální sítě“, musela by propozice prokázat nejen to, že sociální sítě jsou nežádoucí, ale také to, že jsou natolik škodlivá nebo nemorální, že je musíme zakázat, a že tento zákaz je lepší než jiné možné alternativy. Proč? Protože opozice může tvrdit, že sociální sítě nejsou dokonalé, ale neměla by být zakázána, nebo že jiné proveditelné alternativy (například regulace) jsou dostatečně dobré.

Důkazní břemeno standardně leží na týmu, který něco tvrdí. Pokud propozice tvrdí, že sociální sítě jsou návykové, je povinna to dostatečně prokázat. V opačném případě by mělo být toto tvrzení ignorováno nebo znehodnoceno v rozsahu, v jakém bylo prokázáno.

Otázky, které je třeba položit:

- Jaký je typ teze? Jaké důkazní břemeno vyplývá ze jejího doslovného znění?
- Jaké důkazní břemeno je implikováno pro obě strany?
- Co by měl tým prokázat, aby v debatě zvítězil?
 - Jaká jsou kritéria pro vyřešení této debaty?
- Jaké důkazní břemeno by mělo vyplývat z našich tvrzení?

Protichůdné návrhy nebo postoje

Kritika myšlenek propozice většinou k vítězství v debatě nestačí. Vyjmenování výhod myšlenek propozice také nestačí k vítězství. Debaty je vždy porovnávání dostupných politik nebo scénářů nebo popisů nebo faktů nebo hodnot atd. Proto by jakákoli argumentace měla být vybrána a prokázána komparativně. To je mnohem snazší, pokud si nejprve ujasníme, jaké jsou protichůdné návrhy či postoje.

Příklad:

Tato vláda by zakázala sociální síť.

- Návrh propozice: Měli bychom zavést zákaz používání sociálních sítí.
- Návrh opozice: Měli bychom je zachovat takové, jaká jsou: bezplatné a dostupné komukoli.

nebo

- Postoj propozice: Zákaz je jediným způsobem, jak zabránit destruktivní závislosti.
- Postoj opozice: Regulace pro mládež a samoregulace pro dospělé stačí k udržení zdravého rozumu.

Pro návrhové teze by měly být v modelu (specifikaci politiky předložené návrhem) zohledněny následující aspekty:

- Agent
 - Kdo ji bude provádět? Vláda? OSN? Evropská komise? Rodiče?
- Činnost
 - Co přesně se bude dělat?
 - Co se nezmění?
 - Týká se tato politika výhradně našeho týmu?
- Alternativy
 - Existují nějaká alternativní řešení? Jsou dostatečná (nebo ne)?
- Praxe
 - Jak by to vypadalo a fungovalo ve skutečnosti?
- Vyloučení extrémních scénářů:
 - Jaké extrémní případy by neměly být zahrnuty?
- Příklady nebo analogie podobných politik?
 - Existují nějaká podobná řešení?
 - Existují nějaké analogie, které tuto politiku činí realistickou?

U retrospektivních tezí (např. Tato vláda lituje X) musí propozice identifikovat opačnou situaci a prokázat, že byla proveditelnou alternativou.

U hodnotících tezí (např. „Tato vláda podporuje X. Tato vláda věří, že X...“) musí týmy formulovat svůj postoj, který může být obecný (např. X přináší více užitku než škody) nebo konkrétní (např. závislost na sociálních sítích je naléhavější problém než přístup ke zprávám).

Všechny postoje nebo návrhy jsou relevantní pouze do té míry, do jaké se vzájemně vylučují. Pokud obě strany mohou tvrdit, že vzdělávací kampaně nebo zákony ve statu quo, pak není nutné ani užitečné o tom diskutovat.

Argumenty

Debata se neobejde bez argumentů. Častou chybou debatérů je, že na začátku přípravy co nejrychleji vymýšlejí argumenty. To vede k argumentům, které se vymýšlejí nejsnáze, nikoli nutně k argumentům, které se vymýšlejí nejlépe. Předchozí analýza daného problému, břemen a postojů by již měla debatéry nasměrovat na správné místo, ale pro maximalizaci strategického myšlení je užitečné argumenty v debatě kvalifikovat.

Téměř všechna tvrzení v rámci debaty spadají do jedné z těchto tří kategorií:

1. Argumenty o problému nebo předpoklady
2. Argumenty o hodnotách, právech a povinnostech
3. Argumenty o důsledcích

Argumenty o problému nebo předpoklady

Propozice by mohla argumentovat tím, že problém je skutečný a naléhavý, o významných stakeholderech, s žádnými funkčními alternativami, jak se s ním vypořádat. Kromě toho by propozice mohla tvrdit, že současný stav vypadá jako X, a to podporuje jejich diagnózu a řešení (charakteristiku a model).

Opozice by mohla argumentovat tím, že problém není skutečný, naléhavý nebo důležitý a existují preferované alternativy řešení problému. Opozice může také argumentovat tím, že problém je špatně popsán nebo má jiné příčiny. Anebo opozice ještě může argumentovat, že současný stav vypadá jako Y, a to odporuje diagnóze a řešení návrhu („kontracharakterizace“).

Účinné zpochybnění problémů nebo předpokladů může zpochybnit všechny ostatní argumenty a vyhrát debatu. Pokud neexistuje žádný problém, povinnost provádět politiku neexistuje a neměla by se vést diskuse o důsledcích.

Neúčinné zpochybnění by mohli debatu zhatit, protože neexistuje shoda na základních faktech a cílech.

Argumenty o hodnotách, právech a povinnostech

Týmy se mohou shodnout na problému a/nebo charakteristice stávajícího stavu, ale nemusí se neshodnout na hodnotách, právech nebo povinnostech. Například se shodnou na problémech se závislostmi souvisejícími se sociálními sítěmi, a když propozice preferuje péči a duševní zdraví mládeže, opozice se rozhodne hájit osobní svobodu (hodnoty). Propozice bude tvrdit, že sociální sítě porušují práva, a opozice bude argumentovat, že sociální sítě vyžadují souhlas a je naším právem riskovat a nést následky. Propozice bude tvrdit, že stát má zasáhnout (povinnost), zatímco opozice bude tvrdit, že stát se má zdržet (povinnost).

Efektivní argumentace hodnotami, právy a povinnostmi (nebo principy) může účinně převážit nad argumentací důsledky, protože důsledky jsou porovnávány na základě hodnoty, kterou jim společnost přisuzuje.

Argumenty o důsledcích

Diskutující se mohou shodnout na problému a hodnotách, ale neshodnou se na důsledcích (např. zákazu). Mohou se také neshodnout na tom, zda důsledky z minulosti byly způsobeny konkrétními faktory.

Například v debatě na tezi:

Tato vláda by zakázala sociální sítě

Argumenty propozice by mohly vypadat takto:

1. Problém: Sociální sítě jsou návykové.
2. Povinnost: Stát musí chránit občany před nebezpečím.
3. Důsledky: Zákaz sníží závislost.

Argumenty opozice v této debatě mohou být jiné:

1. Problém: Sociální sítě nejsou příčinou závislosti. Závislosti lze předcházet průběžnou regulací.
2. Právo: Lidé by se měli svobodně rozhodovat o svém společenském životě
3. Důsledky: Zákaz podpoří černý trh a obtěžování na internetu.

Analýza stakeholderů

Jednou z nejužitečnějších technik je provedení analýzy stakeholderů, což znamená vyhledání a vyhodnocení dopadu teze na určité zájmové skupiny.

Krok 1 – Identifikace různých stakeholderů v debatě

Otázky, které je třeba položit:

- Kterých skupin se teze týká?
- Jaké podskupiny v rámci nich můžeme identifikovat?
- Jak se teze dotýká skupin?

Příklad: V rámci skupiny migrantů jsme jako stakeholderu identifikovali ekonomické migranty a uprchlíky. V tezi „Tato vláda podporuje vstřícné a liberální veřejné politiky vůči migraci“ se to týká obou skupin, protože v hostitelské zemi je snazší do ní vstoupit, zůstat a pracovat.

Krok 2 – Uvědomte si důležitost jednotlivých zúčastněných stran v porovnání a určete jejich pořadí.

Otázky, které je třeba položit:

- Která z postižených skupin má největší počet členů?
- Která skupina je postižena nejintenzivněji?
- Jakou odpovědnost a povinnost máme vůči různým zúčastněným stranám?
- Které zúčastněné strany jsou nejdůležitější?

Příklad: Ekonomičtí migranti jsou mnohem početnější skupinou, ale uprchlíci čelí mnohem tvrdším podmínkám a vyžadují mnohem naléhavější státní podporu. Existuje také silnější morální závazek vůči těm, kteří jsou pronásledováni nebo prchají ze svých domovů. Proto budou uprchlíci nejdůležitějším stakeholderem.

Krok 3 – Vytvoření argumentů a rámcování debaty na základě prioritního stakeholdera

Otázky, které je třeba položit:

- Jaké jsou zájmy stakeholdera?
- Jaké jsou motivace stakeholdera?
- Jaké jsou krátkodobé zisky a ztráty stakeholdera?

Příklad: Uprchlíci mají různé zájmy, ale jejich nejdůležitějšími potřebami jsou bezpečí, přístřeší a legalizace pobytu, aby mohli co nejdříve pokračovat ve svém životě. I když v kratším období liberální zákony vyvolají odpor, z dlouhodobého hlediska budou uprchlíci ve společnosti mnohem lépe přijati.

Hodnocení argumentů

Po předložení argumentů oběma týmy si týmy navzájem zhodnotí své argumenty a snaží se posluchače přesvědčit, že jejich argumenty mají největší váhu pro přijetí nebo zamítnutí teze. K pochopení nástrojů pro zvažování argumentů používáme koncept známý jako „dopad“.

Typy dopadů

Argumenty lze porovnávat mnoha způsoby. Nejčastěji se používají tyto:

- pravděpodobnost
- rozsah
- závažnost
- nevyhnutelnost
- doba trvání

Pravděpodobnost označuje, jak pravděpodobné je, že k dopadu dojde. Tvzení o pravděpodobnosti jsou posouzením argumentů o důsledcích.

Rozsah se zabývá velikostí dopadu: kolik zúčastněných stran je ovlivněno.

Závažnost se týká typu dopadu: jak hluboký je dopad? Pro ilustraci rozdílu: v debatě o kouření má dopad zákazu velký negativní dopad na užitek z kouření, protože je pravděpodobné, že většina kuřáků má tuto činnost ráda. Má však pozitivní závažný dopad na menšinu kuřáků, u nichž se objeví závažná onemocnění.

Nevyhnutelnost se zabývá tím, zda zjištěná újma nutně vzniká v důsledku politiky nebo je politikou odstraněna, případně zda existují alternativní možnosti, jak újmu odstranit nebo kompenzovat.

Doba trvání (neboli rozsah) se zabývá tím, kdy a jak dlouho může k dopadu dojít. Krátkodobá škoda může být vyměněna za dlouhodobý zisk. Například: zákaz kouření znamená, že se budou muset zavřít obchody s tabákovými výrobky, ale v dlouhodobém horizontu povede k většímu prospěchu pro zdraví.

Porovnávání v rámci argumentů a mezi argumenty

Tento rámec lze použít k analýze vnitřní logiky argumentu. Například v debatě o zákazu kouření může být argumentem opozice, že se tím omezuje svoboda volby. Debatéři se mohou zabývat typem a rozsahem dopadu – jak zásadní je například toto omezení volby? Musí se také podívat na to, zda se to týká všech případů. Například: omezuje svoboda volby kouřit svobodu volby osob vystavených pasivnímu kouření?

Zároveň toto tvrzení hodnotí ve srovnání s jinými tvrzeními, například se schopností žít dlouhý a zdravý život. K porovnání argumentů se přitom používají tvrzení dopadu.

Otázky, které je třeba položit

- Jaké jsou dopady mých argumentů?
- Jaké jsou dopady, které uvádějí ostatní týmy?
- Jaké jsou jejich dopady ve srovnání s našimi dopady?

Shrnutí

Analýza teze v debatě využívá strukturované modely myšlení, které studentům vštěpují pomalé a kritické myšlení a maximalizují jasnost argumentace. Někdy vyžaduje sebekázeň a přísnost, ale snadno přináší podstatné výhody pro jakoukoli produktivní neshodu a debaty a snad nás přiblíží k pravdě a lepšímu světu.

Při analýze současných kontroverzních témat postupujte podle výše uvedených kroků:

1. Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?
 - a. Jedná se o skutečný problém?
 - b. Je to důležitá otázka?
 - c. Jaké jsou příčiny tohoto problému?

2. Jaké je důkazní břemeno?
 - a. Co má podle teze vyplývat, že je třeba dokázat?
 - b. Co musí naše strana dokázat, aby vyhrála?
 - c. Co musíme prokázat v souvislosti s našimi tvrzeními?

3. Jaké jsou sporné návrhy nebo postoje?
 - a. Jsou jasné?
 - b. Vylučují se navzájem?

4. Jaké jsou argumenty?
 - a. Jaký je skutečný problém a základní předpoklady teze?
 - b. Jaké hodnoty, práva a povinnosti je třeba uplatňovat?
 - c. Jaké jsou důsledky pro důležité stakeholdery?

5. Jak můžeme porovnat argumenty?
 - a. Jaké jsou dopady mých argumentů?
 - b. Jaké jsou dopady, které uvádějí ostatní týmy?
 - c. Jaké jsou jejich dopady ve srovnání s našimi dopady?

Přečtěte si následující kapitoly, abyste zjistili, jak se při analýze tezí používají modely myšlení v současných debatách v reálném životě.

Nové globální vzdělávání

Globalizace, bohatství a chudoba

Globalizace, bohatství a chudoba

Pracovní list – Daan Welling (International Debate Education Association)

Část I – Schopnost kritického a analytického myšlení – cvičení

Cvičení 1:

Veźměte si tezi: „Tato vláda věří, že by globální Sever měl omezit množství překážek pro ekonomickou migraci z globálního Jihu“ (můžete také použít jakékoli jiné poskytnuté teze).

- Určete čtyři různé stakeholdery.
- Určete, zda s politikou souhlasí, nebo nesouhlasí.

Stakeholder 1: souhlasí/nesouhlasí, protože ...

Stakeholder 2: souhlasí/nesouhlasí, protože ...

Stakeholder 3: souhlasí/nesouhlasí, protože ...

Stakeholder 4: souhlasí/nesouhlasí, protože ...

- Vytvořte argumentaci pro dva ze stakeholderů. Uveďte tvrzení, odůvodnění a příklad.

Argument 1

Tvrzení

Odůvodnění

Příklad

Argument 2

Tvrzení

Odůvodnění

Příklad

Cvičení 2

Vezměte si jeden z argumentů, které jste uvedli ve cvičení 1. Zamyslete se nad základní hodnotou, kterou argument obhájí. Pokud například argument zní, že „zvýšená ekonomická migrace vede k menší stabilitě v přijímajících zemích“, identifikovaná hodnota zní „země musí být v očích svých občanů stabilní“.

Moje hodnota je

Přemýšlejte o dvou konkurenčních hodnotách k hodnotě, kterou jste identifikovali:

-
-

U jedné konkurenční hodnoty uveďte důvod, proč je tato hodnota důležitější než hodnota, která vyplynula z vašeho argumentu.

-
-

Cvičení 3

Jste zákonodárcem v evropské zemi, který má navrhnout řešení, jak pomoci dělníkům, kteří přišli o práci, protože firma, pro kterou pracují, se přestěhovala do asijské země.

Provedte brainstorming dvou možných řešení.

Zamyslete se nad stakeholdery v evropské i asijské zemi a analyzujte, jak by tato řešení ovlivnila obě skupiny zúčastněných stran.

Kterému řešení dáváte přednost a proč?

Moje první řešení je:

Moje druhé řešení je:

Týká se to těchto zúčastněných stran:

v Evropě:

v Asii:

Vybral bych řešení A/B (vyberte jedno), protože:

Cvičení 4

Přečtěte si následující článek o FairTrade:

[NPR: FairTrade helps farmers, but not their hired workers](#)

Zamyslete se nad následujícími otázkami:

1. Co je FairTrade?
2. Jaký je výsledek studie, o níž informuje NPR?
3. Jakými možnými mechanismy lze tuto studii vysvětlit?
4. Jak hodnotíte účinnost FairTrade, pokud jde o pomoc lidem vymanit se z chudoby?
5. Pokud teze zní: Tato vláda věří, že země globálního Jihu by měly odstranit obchodní překážky. Myslíte si, že FairTrade je dobrou alternativní politikou? Proč ano, nebo proč ne?

Část II – Další teze na procvičování

Tato vláda by upřednostnila globální hospodářský růst před ochranou životního prostředí.

Tato teze se zabývá kompromisy mezi hospodářským růstem a udržitelností životního prostředí. Mezi možné stakeholdery patří nadnárodní korporace, ekologičtí aktivisté a vládní představitelé. Mezi relevantní pojmy patří udržitelný rozvoj, změna klimatu a ekonomická nerovnost. Mezi aktuální témata, která jsou relevantní, patří klimatická krize, vzestup zelených technologií a rostoucí povědomí o potřebě environmentální udržitelnosti.

Tato vláda by podpořila nadnárodní společnosti, aby upřednostňovaly sociální odpovědnost před ziskem.

Tato teze se zabývá úlohou podniků při utváření hospodářského rozvoje. Mezi možné stakeholdery patří vedení podniků, akcionáři, zaměstnanci a spotřebitelé.

Mezi relevantní pojmy patří sociální odpovědnost podniků, etické vedení a úloha podnikání ve společnosti. K aktuálním otázkám patří rostoucí rozdíly mezi bohatými a chudými, dopad globalizace na místní ekonomiky a rostoucí kontrola obchodních praktik a odpovědnosti.

Tato vláda by poskytla reparace bývalým koloniím za hospodářské vykořisťování, které zažily v době kolonialismu.

Tato teze se zabývá dědictvím kolonialismu a jeho dopadem na hospodářský rozvoj. Mezi možné stakeholdery patří bývalí kolonizátoři, bývalé kolonie, domorodé obyvatelstvo a aktivisté. Mezi relevantní pojmy patří reparace, historická nespravedlnost a dopad kolonizace na kulturní a ekonomické systémy. Mezi aktuální témata, která jsou relevantní, patří přetrvávající dědictví kolonialismu v mnoha zemích, debata o odškodnění za otroctví ve Spojených státech a v Karibiku a hnutí za práva a uznání původních obyvatel.

Tato vláda by upřednostnila Fair trade (spravedlivý obchod) před volným trhem v zemích globálního Jihu.

Tato teze diskutuje o kompromisech mezi politikami spravedlivého a volného obchodu. Mezi možné stakeholdery patří drobní zemědělci, nadnárodní korporace, spotřebitelé a vládní představitelé. Mezi relevantní pojmy patří ekonomická spravedlnost, globální dodavatelské řetězce a dopad obchodních politik na pracovníky a životní prostředí. K aktuálním tématům, která jsou relevantní, patří dopad pandemie COVID-19 na globální obchod, probíhající debata o výhodách a nevýhodách globalizace a vzestup etického konzumerismu.

Tato vláda věří, že Světová obchodní organizace by měla upřednostňovat environmentální a pracovní normy před odstraňováním překážek volného obchodu a příznivého investičního

klimatu.

Tato teze projednává úlohu WTO při podpoře udržitelného a spravedlivého hospodářského rozvoje. Mezi možné stakeholdery patří vládní představitelé, odbory, ekologičtí aktivisté a nadnárodní korporace. Mezi relevantní pojmy patří pravidla obchodu, globální správa a dopad obchodních politik na životní prostředí a pracovníky. K aktuálním otázkám, které jsou relevantní, patří probíhající jednání WTO o otázkách, jako je elektronické obchodování a dotace na rybolov, rostoucí význam environmentálních a sociálních standardů v globálních dodavatelských řetězcích a nárůst dvoustranných a mnohostranných dohod o volném obchodu s ochranou investorů (často nazývaných „ISDS“).

Tato vláda by dotovala podniky, aby lokalizovaly své dodavatelské řetězce.

Tato teze se zabývá dopadem globalizace na místní ekonomiky a potenciálními výhodami lokalizace dodavatelských řetězců. Mezi možné stakeholdery patří nadnárodní společnosti, malé a střední podniky, spotřebitelé a vládní představitelé. Mezi relevantní koncepty patří ekonomický nacionalismus, řízení dodavatelských řetězců a dopad obchodních politik na místní ekonomiky a pracovníky. Mezi aktuální témata, která jsou relevantní, patří probíhající debaty o obchodu a globalizaci, nárůst protekcionistických politik v mnoha zemích a dopad COVID-19 na globální dodavatelské řetězce.

Nové globální vzdělávání

Zprávy, šum a neutralita

Zprávy, šum a neutralita

Pracovní list – Radosław Czekan – Fundacja Polska Debatuje

Část I – Schopnost kritického a analytického myšlení – cvičení

Cvičení 1:

Teze: Tato vláda preferuje svět bez státem financovaných zpravodajských organizací (např. SABC, BBC, Al-Džazíra, Deutsche Welle atd.)

Vyjmenujte alespoň 5 různých stakeholderů a seřaďte je od nejdůležitějšího po nejméně důležitý.

Otázky:

1. Proč dáváte přednost jednomu před druhým?
2. Hodnotí týmy propozice a opozice stakeholdery stejným způsobem? Proč se liší?
3. Jak byste definovali podskupiny v rámci nejdůležitějšího stakeholdera? Jak odlišně na ně dopadá teze?

Cvičení 2

Teze: Tato vláda by zavedla doktrínu spravedlnosti (fairness doctrines) v hlavních zpravodajských organizacích.

Rozdělte skupiny po 2-3 žácích a vylosujte jim strany (propozici a opozici). Uveďte několik argumentů pro jednu nebo druhou stranu. Uspořádejte je do kategorií*:

1. Argumenty o problému nebo předpoklady

2. Argumenty o hodnotách, právech a povinnostech

3. Argumenty o důsledcích

Otázky:

1. Které argumenty jsou pro danou stranu strategicky důležitější?
 2. Jak byste napadli nejlepší argumenty na obou stranách?
- Jako referenční bod pro kategorie argumentů můžete použít Modely a strategie myšlení.

Část II – Další teze na procvičování

Tato vláda by jmenovala vedení státem financovaných médií prostřednictvím všeobecných voleb.

Kontext: Státem financované správní rady jsou obvykle jmenovány politickými orgány. Například generální ředitel BBC je jmenován Králem v radě na radu státního tajemníka, generální ředitel Deutsche Welle je jmenován Radou pro vysílání, která se skládá z různých zástupců nominovaných např. parlamentem, vládou, církví, odbory, univerzitami.

Tato vláda by přiměla zpravodajská média, aby o všech demonstracích informovala poměrně podle jejich velikosti.

Kontext: Různé zpravodajské stanice o demonstracích informují různě, podle svého uvážení, pokud jde o vysílací čas, rámování, komentáře a dokonce i velikost demonstrace. Zpravodajství významně ovlivňuje vnímání významu protestu a sociální mobilizace ze strany veřejnosti. Ačkoli se většina zpravodajských médií ve svých zásadách odvolává na objektivitu a spravedlivé zpravodajství, v současné době nedochází k jeho účinnému prosazování.

Tato vláda by stíhala výrobu, šíření a sdílení fake news.

Kontext: Několik zemí zavedlo stíhání šíření fake news. Například Řecko stíhá občany, kteří šířili nepravdivé informace během pandemie COVID-19. Podobné předpisy byly přijaty v Malajsii, Jihoafrické republice a současná úprava se používá pro vyšetřování v Turecku.

Nové globální vzdělávání

Identita, kultura, náboženství a
překračování hranic

Identita, kultura, náboženství a překračování hranic

Pracovní list – Jakub Okruhlica – Asociace debatních klubů

Část I – Schopnost kritického a analytického myšlení – cvičení

Teze: Tato vláda by měla zavést povinné školení o diverzitě na pracovišti.

Cvičení: skupinová diskuse

Debatéři budou rozděleni do malých skupin po čtyřech (v případě nedostatečného počtu debatérů do skupin po dvou).

Polovina každé skupiny musí vymyslet co nejvíce výhod (bez argumentů) a druhá polovina musí vymyslet co nejvíce nevýhod.

Po pěti minutách trenér oznámí, že opět jako celá skupina mají vybrat 1 nejdůležitější výhodu a nevýhodu.

Poté trenér s každou skupinou zvlášť provede analýzu jejich výhod/nevýhod a hledá důvod, proč si vybrali právě tuto.

Konkrétně:

- Proč je tato výhoda/nevýhoda důležitější než jiné?
- Je to výhoda/nevýhoda pouze pro jednu skupinu (společnost jako celek/vedení/zaměstnance)? Nebo má vliv na více zúčastněných stran? Pokud ano, jak?
- Může být výhoda zároveň nevýhodou (a naopak)?
- Napadá vás nějaký jiný způsob, jak této výhody/nevýhody dosáhnout, než povinným školením o diverzitě?

Cvičení: hraní rolí

Debatéři se vžijí do role manažera a jeho podřízených, kterým školitel zadává postupné problémy na pracovišti (se zaměřením na kulturní a náboženské rozdíly) a debatéři je musí vyřešit. Školitel zadá zaměstnancům některé modelové situace a manažer je musí vyřešit.

Po vyřešení problému následuje vzájemná diskuse o tom, zda debatéři s řešením souhlasí, co udělal manažer špatně a jaká rizika řešení přináší.

Po skončení diskuse se role manažera ujme jiný debatér, trenér nastolí další problém a opět je na manažerovi, aby ho vyřešil. Konkrétní situace:

- V kolektivu se objevují nevhodné vtipy o náboženství jednoho ze zaměstnanců.
- Kolektiv je rozdělen do homogenních skupin podle etnické příslušnosti. Jednotlivci mají problém mluvit s ostatními, nevědí, o čem mluvit.
- Zaměstnanci si stěžují, že si jeden z kolegů vzal dovolenou kvůli náboženským svátkům, které většina z nich neslaví.
- Někteří zaměstnanci šikanují nového kolegu, protože neumí jazyk tak dobře jako ostatní. Někteří z týmu by se rádi kolegy zastali, ale bojí se, že se sami stanou obětí šikany.

Dlouhodobé cvičení: Oslovení firmy, která již zavedla povinné školení o diverzitě.

Debatéři jsou rozděleni do několika skupin (v závislosti na celkovém počtu debatérů).

Každá skupina se bude zabývat konkrétní firmou, která již zavedla školení o diverzitě.

V rámci spolupráce by se debatující dozvěděli, jaké je pozadí problému, jaké konkrétní kroky firma podnikla a zda splnila očekávání, případně jaké problémy přetrvávají.

Debatéři by pak analyzovali situaci, hledali chybné kroky, dobré kroky, navrhovali další řešení přetrvávajících problémů a nakonec hodnotili, jak úspěšné bylo řešení.

Nakonec ho představí ostatním debatérům. Všechny skupiny by pak hledaly, co bylo stejné, porovnaly by, zda bylo dosaženo stejných výsledků, a pokud ne, proč jich nebylo dosaženo.

Část II – Další teze na procvičování

Tato vláda věří, že zaměstnanci, kteří dobrovolně zlepšují své vědomosti o diverzitě, mají být odměněni nad svou mzdou.

V současné době jsou zaměstnanci kromě platu odměňováni dalšími benefity (příspěvky na penzijní připojištění, multisportovní karty, volno atd.). Tyto benefity jsou vázány na jejich pracovní výkon a plnění pracovních povinností. Pokud by toto bylo zavedeno, byli by těmito a dalšími výhodami (např. přednostní účast na vzdělávacích programech před ostatními) odměňováni, pokud by prokázali zlepšení nebo snahu zlepšit se v přijímání kulturních odlišností, například prostřednictvím dobrovolných e-learningových kurzů nebo jiných vzdělávacích programů.

Toto řešení by mohlo přinést vyšší vnitřní motivaci pracovat s rozmanitostí a zlepšovat se.

Tato vláda navrhuje realizaci programů peer-to-peer s cílem zlepšit povědomí o diverzitě ve firmách.

Peer-to-peer programy na různých základech vykazují dlouhodobě vyšší účinnost než tradiční vzdělávací programy (zejména mezi mladými lidmi). Zavedením tohoto P2P systému ve firmách by zaměstnanci byli více motivováni k účasti na chodu firmy, zlepšily by se interní vztahy a došlo by k integraci v kolektivu. Mezi zaměstnanci by mohlo probíhat školení P2P, kdy by se každý zajímal o téma, které je mu blízké, a vzdělával by své kolegy.

Další možností je P2P, kdy by zaměstnanci, kteří lépe rozumí kulturním rozdílům, koučovali ty zaměstnance, kteří vykazují nedostatky. Ti by se zase nebáli obrátit se na ně s problémem nebo neznalostí, protože by je jejich kolegové nemohli potrestat (na rozdíl od jejich nadřízeného).

Tento systém by mohl být méně násilnou alternativou, kterou by zaměstnanci lépe přijali.

Nové globální vzdělávání

Udržitelnost a klima

Udržitelnost a klima

Pracovní list – Jakub Hlaváček – Asociace debatních klubů

Část I – Schopnost kritického a analytického myšlení – cvičení

Cvičení 1: Analýza etické odpovědnosti

Cíl: Rozvíjet dovednosti etického uvažování analýzou morální odpovědnosti hlavních znečišťovatelů vůči klimatickým uprchlíkům.

Pokyny: Poskytněte každé skupině soubor etických zásad, jako je spravedlnost, lidská práva a globální solidarita – inspirovat se můžete zde: <https://debaticons.com/book/> – kapitola 5.

Diskutujte a zhodnoťte, jak se jednotlivé etické zásady vztahují k problémům a odpovědnosti souvisejícím se změnou klimatu.

Zajímavé otázky:

- a)** Měli by se velcí znečišťovatelé starat o ostatní země?
- b)** Jaké výhody by mohla přinést globální solidarita?
- c)** Jak může geoinženýrství ovlivnit sociální spravedlnost?
- d)** Je přemístění etické?

Cvičení 2: Analýza nákladů a přínosů

Cíl: Rozvíjet kritické myšlení a rozhodovací schopnosti pomocí analýzy nákladů a přínosů otevření hranic pro klimatické uprchlíky.

Pokyny:

Zamyslete se nad tím, jaké výhody by mohlo otevření hranic přinést velkým znečišťovatelům.

Přemýšlejte o:

- a) demografických údajích
- b) místním trhu práce
- c) sociálních nákladech
- d) ztrátách na životním prostředí

Poté se zkuste podívat na tuto politiku z pohledu zemí, kde uprchlíci žili.

Cvičení 3: Analýza stakeholderů

Cíl: Rozvíjet analytické myšlení pomocí analýzy stakeholderů v souvislosti s otevřením hranic pro klimatické uprchlíky.

Pokyny:

Vymyslete alespoň 5 zúčastněných stran, které by měly být zohledněny v rámci některé ze 4 tezí uvedených v ČÁSTI II.

Označte je podle toho, jak jsou důležité:

- a) velikost – jak velká je skupina, o které mluvíme
- b) zranitelnost – jak zranitelná je skupina
- c) schopnost – jak velká je jejich schopnost něco změnit
- d) pravděpodobnost – jak pravděpodobné je, že se budou chovat jako ...

Část II – Další teze na procvičování

Tato vláda věří, že by firmy měly upřednostňovat environmentální udržitelnost před krátkodobými zisky.

Mnoho firem čelí dilematu, jak najít rovnováhu mezi udržitelností životního prostředí a krátkodobou maximalizací zisku. Tento podnět zkoumá kompromis mezi environmentální udržitelností a krátkodobým ziskem a zdůrazňuje, že je třeba, aby firmy upřednostňovaly dlouhodobé environmentální aspekty. Analyzujte etickou odpovědnost, praktické problémy a potenciální dlouhodobé přínosy spojené s tím, že firmy upřednostňují environmentální udržitelnost před krátkodobým ziskem.

Tato vláda věří, že by místní komunity měly mít možnost vyjádřit se k rozhodovacím procesům velkých znečišťovatelů působících v jejich regionu.

Velcí znečišťovatelé často působí v místních komunitách a ovlivňují jejich životní prostředí, zdraví a celkový blahobyt. Tento podnět se zabývá významem zapojení místních komunit a rozhodování při utváření provozu a postupů průmyslových odvětví, která jsou velkými znečišťovateli. Analyzujte etické aspekty, praktické výzvy a potenciální přínosy toho, že místním komunitám bude přiznán hlas a vliv v rozhodovacích procesech průmyslových odvětví, která jsou velkými znečišťovateli a působí v jejich regionu.

Tato vláda navrhuje využití kontroly predátorů ke zmírnění dopadu změny klimatu na ohrožené druhy.

Změna klimatu představuje významnou hrozbu pro ohrožené druhy, protože jejich stanoviště jsou stále více narušována. Tento návrh se zabývá otázkou, zda by kontrola predátorů měla být použita jako strategická reakce na zmírnění dopadu změny klimatu na ohrožené druhy.

Tato vláda věří, že nadnárodní korporace mají větší odpovědnost za řešení změny klimatu než vlády.

Změna klimatu je globální problém, který vyžaduje společnou akci různých stakeholderů. Vlády hrají zásadní roli při provádění politik a regulací, ale významný vliv na emise skleníkových plynů a udržitelnost životního prostředí mají také nadnárodní společnosti. Tento podnět zkoumá role, odpovědnosti a potenciální opatření, která by měly nadnárodní korporace přijmout při řešení změny klimatu.

Nové globální vzdělávání

Globalizace, bohatství a chudoba

Globalizace, bohatství a chudoba

Pracovní list – Daan Welling (International Debate Education Association)

Téma

Tato vláda věří, že čínské investice v zemích globálního Jihu přinášejí více užitku než škody.

Kontext

Poté, co se Čína stala globální ekonomickou velmocí, došlo v posledních letech k výraznému nárůstu čínských investic v zemích globálního Jihu. Na rozdíl od západních rozvojových politik, které často kladou důraz na liberální hospodářské reformy, demokratickou správu věcí veřejných a sociální a environmentální záruky, je čínský přístup k rozvojové pomoci často považován za pragmatičtější a neintervencionistický. Čína obvykle neklade příjemcům pomoci žádné politické ani ekonomické podmínky, což lze považovat za atraktivní alternativu pro země, které nechtějí dodržovat západní politické předpisy.

Kritici však tvrdí, že vzestup Číny v zemích globálního Jihu může mít negativní důsledky, včetně rizika vzniku nové formy ekonomické závislosti. Některé země, které přijaly velké množství čínských investic, se silně zadlužily, což vyvolává obavy ohledně udržitelnosti dluhu a možné ztráty suverenity. Například Srí Lanka musela pronajmout svůj strategicky umístěný přístav Hambantota Číně na 99 let poté, co měla problémy se splácením čínských půjček použitých na výstavbu přístavu.

Rostoucí přítomnost Číny v zemích globálního Jihu navíc vyvolává obavy o životní prostředí a sociální otázky. Kritici tvrdí, že některé projekty podporované Čínou vedly ke zhoršení životního prostředí, vysídlení místních komunit a špatným pracovním praktikám. Například navrhovaná výstavba přehrady Myitsone v Myanmaru, kterou financovala Čína, byla kritizována kvůli možnému dopadu na životní prostředí a vysídlování místních komunit, což vedlo k pozastavení projektu.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Čínské investice v zemích globálního Jihu lze charakterizovat jako kompromis mezi zvýšenými kapitálovými investicemi a rozvojem infrastruktury v zemích globálního Jihu a sníženou motivací pro reformu lidských práv a liberální správy věcí veřejných v těchto zemích. Týmy musí tyto obavy vyvážit a také se zabývat dalšími vedlejšími účinky čínských investic. Týmy také musí tyto obavy vyvážit s přístupem Západu ke globálnímu Jihu.

Jaká jsou břemena?

PROPOZICE potřebuje argumentovat, že čínské investice jsou čistým přínosem pro občany zemí globálního Jihu;

OPOZICE musí tvrdit, že čínské investice jsou pro občany zemí globálního Jihu čistě negativní nebo že vylučují možnost ještě lepší formy hospodářského rozvoje.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Investice podporované Čínou (PROP)	Západní model investic (OPP)
Kdo?	Čína, její státní společnosti, investoři a poradci, Asijská banka pro investice do infrastruktury (AIIB) a Nová Hedvábná stezka, vlády a občané zemí globálního Jihu, společnosti a pracovníci zemí globálního Jihu.	Světová banka (SB) a Mezinárodní měnový fond (MMF), jejich ekonomové a poradci; západní nadnárodní korporace a vlády; vlády a občané zemí globálního Jihu, společnosti a pracovníci zemí globálního Jihu
Co?	Přímé investice do místní infrastruktury a výrobních center, které si Čína pronajímá nebo vlastní; žádná omezení financování na základě jiných než ekonomických ukazatelů	Investiční balíčky založené na ekonomických a neekonomických podmínkách (např. dobrá správa věcí veřejných, boj proti korupci, svobodné a spravedlivé volby, dosažení rozvojových cílů tisíciletí)
Kdy?	Toto je debata, která se odehrává v současném světě.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Čína investuje do infrastrukturních projektů (železnice, silnice, přístavy), těžby surovin (např. doly) a zakládání firem. Půjčky nejsou podmíněny ukazateli v oblasti správy věcí veřejných nebo lidských práv; Čína může získat zpět vlastnictví, pokud země nesplácí své dluhy.	Vlády západních zemí poskytují podmíněnou rozvojovou pomoc na základě řady ukazatelů, často vázaných na rozvojové cíle tisíciletí, snadnost podnikání, dobrou správu věcí veřejných a svobodné nebo spravedlivé volby. MMF poskytuje finanční prostředky zemím jako věřitel poslední instance, když se země potýkají s problémy se zajištěním svých potřeb.
Vyloučení extrémů	Čína chce mít dobré obchodní projekty; nemyslíme si, že financuje ekonomicky nesolventní projekty nebo nechává země snadno zbankrotovat.	Nepodporujeme nejhorší formy západní pomoci, kdy se pomoc zadává západním firmám téměř bez následné kontroly a vyžadují se balíčky trestných hospodářských úprav, které v 90. letech zničily postsovětské státy.
Reálné příklady nebo analogie	Železnice Mombasa-Nairobi; Vodní elektrárna Coca Codo Sinclair v Ekvádoru byla postavena díky čínským finančním investicím a know-how čínských firem a pokrývá 35 % ekvádorské potřeby elektřiny.	Zelená revoluce: Západní výzkum, financovaný charitativními organizacemi, jako je Fordova a Rockefellerova nadace, a prováděný západními institucemi v zemích globálního Jihu, vyvinul plodiny, které byly odolné vůči nemocem a poskytovaly vyšší výnosy, čímž se bojovalo proti potravinové chudobě; Mikrouvěř: myšlenka původem z Bangladéše, která má velkou podporu západních institucí a poskytuje malé půjčky drobným podnikatelům v zemích globálního Jihu.

Možné argumenty

Propozice

Tvrzení: Čínské hospodářské investice přispívají k rozvoji infrastruktury v zemích globálního Jihu.

Odůvodnění: Čínské investice upřednostňují infrastrukturní projekty, jako jsou dopravní sítě a výroba energie, které mají zásadní význam pro hospodářský růst a rozvoj. Rozvoj infrastruktury může stimulovat místní ekonomiku, vytvářet pracovní místa a zlepšovat životní úroveň. Často vyžadují rozsáhlé kapitálové financování, které je pro země globálního Jihu těžko dostupné a které západní vlády nerady poskytují přímo, místo aby věřily v kapitálové zajištění ze strany soukromých subjektů.

Příklad: Standardní železnice Mombasa-Nairobi v Keni, kterou financovaly a postavily čínské společnosti, podpořila obchod a zvýšila regionální propojení.

Tvrzení: Čínské investice nabízejí alternativu k západní pomoci, která může být spojena s politickými a ekonomickými podmínkami.

Odůvodnění: Čínské investice se obecně řídí neintervencionním přístupem, aniž by přijímajícím zemím kladly politické nebo ekonomické podmínky. Naproti tomu západní pomoc je často spojena s podmínkami, které mohou omezit autonomii vlád zemí globálního Jihu při řízení jejich rozvojového procesu. Například pokud jde o boj proti korupci nebo reformy volného trhu. Ty jsou někdy místními vládami vnímány jako neokolonialistické. Tato ustanovení jsou také často obtížně splnitelná, což znamená, že projekty, které by byly čistě pozitivní, i kdyby nebyly plně realizovány, se vůbec neuskuteční.

Tvrzení: Čínské investice mohou pomoci podpořit obchodní a hospodářskou spolupráci mezi Čínou a zeměmi globálního Jihu a vytvořit nové příležitosti na trhu.

Odůvodnění: Čínské investice často vedou ke zvýšení obchodní a hospodářské spolupráce mezi Čínou a přijímajícími zeměmi, což může stimulovat místní podniky a vytvářet pracovní místa. Tato diverzifikace je důležitá, protože Čína se stává největší ekonomikou světa. Možnost obchodovat s tímto velkým ekonomickým subjektem, který je dychtí po zdrojích, může pomoci ekonomikám zemí globálního Jihu v růstu.

Příklad: Čínské investice do ropného sektoru v Angole vedly k nárůstu vývozu z Angoly do Číny, což pro Angolu vytvořilo nové zdroje příjmů a ekonomické příležitosti.

Opozice

Tvrzení: Čínské investice mohou upřednostňovat rozsáhlé infrastrukturní projekty před sociálními a environmentálními otázkami.

Odůvodnění: Některé čínské investice v zemích globálního Jihu byly kritizovány za nedostatečné řešení sociálních a environmentálních problémů, což může mít negativní dopad na místní komunity a ekosystémy.

Příklad: Výstavba přehrady Myitsone v Myanmaru, financovaná z čínských investic, čelila kritice kvůli vysídlení místních komunit a poškození životního prostředí.

Tvrzení: Čínské investice mohou vést k problémům s udržitelností dluhu a k ekonomické závislosti.

Odůvodnění: Některé země, které obdržely velké množství čínských investic, měly potíže se splácením půjček, což vedlo k obavám o udržitelnost dluhu a možnou ztrátu suverenity.

Příklad: Příklad: Srí Lanka musela pronajmout přístav Hambantota Číně na 99 let poté, co se potýkala se splácením čínských půjček použitých na výstavbu přístavu.

Tvrzení: Čínské investice nemusí vždy upřednostňovat budování místních kapacit a zaměstnanosti v takové míře jako některé úspěšné západní projekty.

Odůvodnění: Čínské investice sice mohou vytvářet pracovní místa, ale někdy zahrnují využívání čínské pracovní síly a zdrojů, což může omezit možnosti zaměstnání pro místní pracovníky. Naproti tomu některé projekty západní pomoci se zaměřují na budování místních kapacit a podporu místní zaměstnanosti.

Příklad: V zemích jako Ghana financuje americká agentura pro zahraniční pomoc Millennium Challenge Corporation (MCC) projekty, které upřednostňují místní zaměstnanost a budování kapacit, například projekt rozvoje zemědělství zaměřený na zlepšení zemědělského sektoru a zvýšení příjmů drobných zemědělců.

Globalizace, bohatství a chudoba

Pracovní list – Daan Welling (International Debate Education Association)

Téma

Tato vláda věří, že by globální Sever měl snížit překážky pro ekonomickou migraci ze zemí globálního Jihu.

Kontext

Ekonomickou migrací se rozumí stěhování lidí z jedné země nebo regionu do druhé za lepšími ekonomickými příležitostmi, jako jsou vyšší mzdy, lepší životní úroveň a lepší pracovní vyhlídky. Tím se liší od uprchlíků, kteří opouštějí své země ze strachu před politickým pronásledováním nebo násilím.

Zastánci této myšlenky tvrdí, že globální Sever by měl snížit překážky pro ekonomickou migraci ze zemí globálního Jihu, a to z několika důvodů. Zaprvé to může pomoci zmírnit chudobu a zlepšit životní úroveň migrantů a jejich rodin. Remitence neboli peníze, které migranti posílají domů, hrají klíčovou roli při podpoře rodin a komunit na globálním Jihu. V roce 2020 dosáhly remitence do zemí s nízkými a středními příjmy 540 miliard dolarů, čímž překonaly přímé zahraniční investice a oficiální rozvojovou pomoc.

Za druhé, ekonomická migrace může být pro globální Sever přínosem, protože řeší nedostatek pracovních sil a přispívá k hospodářskému růstu. Například ve Spojených státech tvoří přistěhovalci 17 % pracovní síly a jsou nadměrně zastoupeni v odvětvích, jako je zemědělství, stavebnictví a zdravotnictví. V Německu vedl příchod uprchlíků během krize v roce 2015 ke zvýšení počtu pracovních sil a snížení nedostatku kvalifikovaných pracovníků v zemi.

Kritici však namítají, že snížení překážek ekonomické migrace může vést k odlivu mozků v zemích globálního Jihu, protože kvalifikovaní pracovníci opouštějí své domovské země, a k sociálnímu napětí v zemích globálního Severu, protože se komunity snaží integrovat nově příchozí.

Jednou z výzev v této diskusi je skutečnost, že stávající politiky, které omezují ekonomickou migraci, jsou pod neustálou kontrolou organizací na ochranu lidských práv i OSN, protože porušují základní práva i stávající imigrační zákony.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Týmy se musí zabývat důsledky legální pracovní migrace jak pro globální Sever, tak pro globální Jih, a provést hodnotové kompromisy mezi důsledky, pokud se jeden z nich ukáže jako pozitivní a druhý jako negativní. Dále musí týmy porovnat legální migraci se současnou existencí nelegální migrace.

Jaká jsou břemena?

PROPOZICE musí prokázat, že (a) se jedná o lepší alternativu než nelegální migrace, (b) že ekonomičtí migranti mohou úspěšně najít práci a integrovat se v hostitelských společnostech a/nebo (c) že je to čistě pozitivní pro země globálního Severu i globálního Jihu;

OPOZICE musí argumentovat, že (a) ekonomičtí migranti nenacházejí úspěšně práci a neintegrují se v hostitelských společnostech, (b) že škody na globálním Severu a globálním Jihu převažují nad jejími pozitivními dopady a (c) že buď lze nelegální migraci omezit, nebo že její škody nejsou převáženy škodami této politiky.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Legální pracovní migrace (PROP)	Status Quo (OPP)
Kdo?	Vlády zemí globálního Severu, konkrétně USA a EU, ekonomičtí migranti z globálního Jihu, místní obyvatelstvo na globálním Severu, komunity, které zůstaly na globálním Jihu	Vlády zemí globálního Severu, konkrétně USA a EU, ekonomičtí migranti z globálního Jihu, místní obyvatelstvo na globálním Severu, komunity, které zůstaly na globálním Jihu
Co?	Odstranění vízových omezení pro vstup do zemí a hledání práce; případně místní školení a pomoc (např. výuka jazyků a dovedností)	Omezená migrace založená na bodových vízech pro znalostní pracovníky; hraniční kontroly pro boj proti pašování lidí (např. Frontex v Evropě)
Kdy?	Tato politika by byla zavedena okamžitě s plánem na několik příštích let	
Jak by to vypadalo v praxi?	Propozice by tvrdila, že její model by vedl k a) úspěšnému hospodářskému růstu v hostitelských zemích, b) rozvoji globálního Jihu prostřednictvím remitencí a případně opětovné migraci kvalifikovaných pracovníků, c) snížení lidských tragédií v důsledku nelegální migrace za pomoci obchodování s lidmi	Opozice by tvrdila, že model propozice vypadá, že by přišlo velké množství pracovníků s nízkým vzděláním, kteří obtížně shánějí práci a narušují místní komunity tím, že a) snižují mzdy; b) nadměrně zatěžují sociální služby a poptávku bydlení a c) snižují důvěru v komunitu a sociální soudržnost
Vyloučení extrémů	Nepodporujeme zrušení všech nařízení a vyhození lidí bez adekvátních informací, jazykové přípravy a/nebo ubytování.	Nepodporujeme ostatné hraniční zdi s elektrickým drátem, vojenské hlídky, shromažďování nelegálních přistěhovalců na ulicích a kriminalizaci nelegální migrace.
Reálné příklady nebo analogie	Vnitřní svoboda pohybu v Evropské unii, zejména ekonomická migrace z východoevropských zemí do západoevropských po roce 2004 Reakce Německa na uprchlickou krizi v roce 2015 a úspěšná integrace 1,5 milionu uprchlíků	Odliv mozků z karibského zdravotnictví do Spojených států; Sociální napětí v Evropě po uprchlické krizi v roce 2015 a vzestup krajně pravicových populistických stran

Možné argumenty

Propozice

Tvrzení: Překážky v migraci jsou morálně neopodstatněné

Odůvodnění: Ekonomičtí migranti ze zemí globálního Jihu mají právo usilovat o lepší ekonomické příležitosti a zlepšit svůj život. Nevybrali si nebo nesouhlasili s tím, že se narodili do chudých podmínek, stejně jako si občané globálního Severu nezaslouží výhody, které jim náleží na základě pouhého faktu, že se narodili na globálním Severu. Je to důsledek svévolné „loterie narození“ a lidé by měli mít právo maximálně změnit karty, které jim při narození byly rozdány.

Příklad: Pokud se občan globálního Severu narodí do chudých poměrů, stát mu poskytne veřejné vzdělání a silnou sociální záchrannou síť, aby mu pomohl vymanit se z chudoby.

Tvrzení: Odstranění překážek pro ekonomické migranty ze zemí globálního Jihu může pomoci řešit nedostatek pracovních sil a zvýšit diverzitu pracovní síly v zemích globálního Severu.

Odůvodnění: Odstranění překážek pro ekonomické migranty může zvýšit počet dostupných pracovníků a řešit nedostatek pracovních sil v určitých odvětvích. Zejména v souvislosti se stárnutím populace a nedostatkem volných pracovních sil ve fyzicky náročných odvětvích (např. stavebnictví a zemědělství) a ve zdravotnictví je zapotřebí čerstvé pracovní síly, která pomůže ekonomikám globálního Severu přežít a prosperovat.

Příklad: V Německu se zdravotnictví potýká s nedostatkem zdravotnických pracovníků v každém spolkovém státě, přičemž průměrný věk zdravotnického pracovníka je vyšší než 45 let. Vzhledem k velké skupině pracovníků, kteří odcházejí do důchodu, zvýšené spotřebě zdravotní péče v důsledku stárnutí populace a prodlužování střední délky života již Německo přistoupilo ke zvýšení podílu zdravotnických pracovníků ze zahraničí.

Tvrzení: Odstranění překážek pro ekonomické migranty ze zemí globálního Jihu může mít pozitivní ekonomický dopad jak na země globálního Severu, tak na země globálního Jihu.

Odůvodnění: Ekonomičtí migranti mohou přispívat k ekonomice zemí globálního Severu prostřednictvím vyšší produktivity a kupní síly a zároveň posílat remitence zpět do svých domovských zemí, které mohou přispět k hospodářskému rozvoji. Tyto remitence slouží rodinám ke každodenním nákupům a také k pokrytí investic do zlepšení kvality života, jako je nákup nových dopravních prostředků nebo investice do místní infrastruktury či bydlení.

Příklad: Podle Světové banky činily v roce 2019 převody peněz od migrantů z globálního Severu na globální Jih více než 554 miliard dolarů, což významně přispělo k ekonomikám mnoha rozvojových zemí. Například pro Nepál tvoří remitence 22,6 % jeho HDP.

Opozice

Tvrzení: Globální Sever není schopen přijímat velké množství ekonomických migrantů.

Odůvodnění: Příliv ekonomických migrantů může zvýšit konkurenci o pracovní místa a vyvolat tlak na snižování mezd rodilých pracovníků. To se může týkat zejména pracovníků s nízkou kvalifikací, kteří mohou čelit zvýšené konkurenci ze strany ekonomických migrantů. Kromě toho Globální Sever nemusí mít schopnost vyhovět potřebám těchto migrantů, jako je bydlení, zdravotní péče a vzdělávání. To může vést k rostoucí nelibosti hostitelských komunit, které se obávají o státní financování a dostupné bydlení. To pak může vést k tomu, že tyto komunity budou náchylnější k volbě xenofobních politiků.

Příklad: Ve Spojených státech je příliv ekonomických migrantů obviňován z tlaku na snižování mezd nízkokvalifikovaných pracovníků, zejména v některých odvětvích, jako je stavebnictví a pohostinství.

Tvrzení: Odstranění překážek pro ekonomické migranty ze zemí globálního Jihu může vést k odlivu mozků a ztrátě kvalifikovaných pracovníků zemí globálního Jihu.

Odůvodnění: Ekonomická migrace může vést ke ztrátě kvalifikovaných pracovníků v zemích globálního Jihu, což může brzdit hospodářský rozvoj a prohlubovat stávající nerovnosti.

Příklad: Po úderu hurikánu Maria dochází k výraznému odlivu zdravotnického personálu z Portorika do Spojených států, což zhoršilo dostupnost zdravotní péče.

Tvrzení: Ekonomičtí migranti ze zemí globálního Jihu mohou čelit problémům při hledání smysluplné práce a integraci do hostitelských společností na globálním Severu.

Odůvodnění: Ekonomičtí migranti se po příjezdu do hostitelské země často potýkají s řadou problémů, jako jsou jazykové bariéry, nedostatečné uznání kvalifikace a diskriminace. Tyto problémy mohou ekonomickým migrantům ztěžovat nalezení smysluplné práce a integraci do hostitelské společnosti. Kromě toho mohou existovat kulturní rozdíly, kterým se migranti musí přizpůsobit, což může rovněž představovat výzvu.

Příklad: Například ve Spojených státech pracuje mnoho ekonomických migrantů ze zemí globálního Jihu v málo placených zaměstnáních, jako je zemědělství nebo pohostinství, což může omezovat jejich mobilitu a ekonomické vyhlídky. Mohou se také potýkat s jazykovými bariérami a diskriminací, což jim může bránit v integraci do americké společnosti.

Globalizace, bohatství a chudoba

Případová studie - Daan Welling (International Debate Education Association)

Téma

Tato vláda věří, že globální Sever je oprávněn prosazovat protekcionistická opatření, aby zabránil přesunu manuálních pracovních pozic na globální Jih.

Kontext

Poznámka: Podobné debaty o mezinárodních vztazích mohou být často velmi „obsahově náročné“. Úkolem, který jsme si stanovili, je poskytnout způsoby, jak se v těchto debatách orientovat s minimálními znalostmi. Pokud se chcete do tohoto tématu ponořit hlouběji, použijte jako základní informace různé moduly tohoto projektu nebo si přečtěte více o příkladech uvedených v této případové studii.

Od 90. let 20. století, kdy byl Donald Trump zvolen prezidentem Spojených států v roce 2016, se země v Severní Americe a Evropě obávají poklesu pracovních míst v průmyslu. Hlavním mechanismem tohoto úbytku pracovních míst na globálním Severu je outsourcing do zemí globálního Jihu s nižšími mzdami, především do Číny a Jižní či Jihovýchodní Asie. Svou roli hraje také mechanizace. Zastánci se obávají ztráty stabilního příjmu a pocitu sounáležitosti dělníků, kteří byli často celý život zaměstnáni u jednoho zaměstnavatele v průmyslových městech, jako je Detroit, Manchester nebo Lille.

Uvádějí také obavy o národní bezpečnost nebo stabilitu, které vyvolávají různá témata, jako je narušení dodavatelského řetězce během pandemie Covid-19 a čínská firemní špionáž. Odpůrci politiky onshoringu naznačují, že tato politika pravděpodobně nebude účinná a pro spotřebitele znamená velké náklady. Někteří odpůrci argumentují tím, že si dělníci našli jiné výdělečné způsoby zaměstnání, například přecházejí na stavební práce ve státech „slunečného pásu“ (Sun Belt) nebo že omezování rozvojového potenciálu pracovníků v zemích globálního Jihu je eticky podezřelé.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Týmy pro a proti musí nejprve stanovit morální rámec pro činnost státu: mají se státy starat pouze o své občany, nebo nesou určitou morální odpovědnost i za lidi žijící v zahraničí? Z druhé strany se musí zabývat efektivitou této politiky: přinese protekcionistická obchodní politika zpět pracovní místa pro dělníky na globálním Severu? Jaké budou její dopady na domácí ekonomiky, kvalitu a cenu zboží?

Jaká jsou břemena?

PROPOZICE potřebuje argumentovat, že vlády mají povinnost vůči domácím dělníkům a že tato politika tuto povinnost plní.

OPOZICE musí tvrdit, že (1) vlády mají nějakou formu závazku vůči rozvoji zemí globálního Jihu, (2) že tato politika nebude fungovat tak, jak bylo zamýšleno, (3) že existují negativní důsledky pro ekonomiky globálního Severu, které převažují nad přínosy zvýšení zaměstnanosti pro dělníky.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Protektionistické politiky (PROP)	Status Quo (OPP)
Kdo?	Vlády, dělníci, průmyslové podniky globálního Severu	Vlády, dělníci, pracovníci a průmyslová odvětví globálního Jihu.
Co?	Obchodní bariéry pro výrobky ze zemí globálního Jihu, dotace pro firmy, které přesouvají práci do jiných zemí.	Volný obchod
Kdy?	Některé politiky již v reálném světě probíhají, politika představená v této rozpravě bude zavedena téměř okamžitě.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Stává se dražší dovážet zboží z globálního Jihu (buď přímo spotřebitelům nebo v hodnotovém řetězci), firmy tak dostávají dotace na pokrytí mezd nebo zřízení továren.	Na zboží přicházející do zemí globálního Severu se vztahují omezená nebo žádná cla; neexistují žádné konkrétní politiky chránící manuální práce; rekvalifikace a programy pro zprostředkování zaměstnání dělníkům jsou pravděpodobně vhodné.
Vyloučení extrémů	Nepodporujeme podniky ve výlučném vlastnictví státu a zákaz veškerého obchodu se zeměmi globálního Jihu.	Nepodporujeme dovážení výrobků ze zahraničí bez kontroly kvality a necháváme dělníky pracovat.
Reálné příklady nebo analogie	Francouzský program „Industrie du Futur“ dotuje vývoj pokročilých výrobních technologií a školení pracovníků; Program TAA v USA poskytuje pracovníkům školení v oblasti pracovních dovedností a finanční podporu při ztrátě příjmu a přeložení (příklad lze použít pro obě strany).	Německý systém Kurzarbeit umožňuje podnikům během ekonomicky náročných období částečně propouštět zaměstnance, přičemž část jejich příjmu hradí stát; Model hospodářského rozvoje Číny od 80. let 20. století byl založen na využití velké pracovní síly k přilákání zahraniční výroby a vybudování vlastního zpracovatelského průmyslu; tento model vyvedl 800 milionů lidí z chudoby.

Možné argumenty

Propozice

Tvrzení: Vlády zemí globálního Severu mají primární závazek vůči svým vlastním občanům.

Odůvodnění: Je prvořadou odpovědností vlád chránit dobro a blaho svých občanů, včetně zajištění jistoty zaměstnání a ekonomické stability. Vlády jsou voleny svými občany, kteří jsou závislí na tom, aby vlády stanovily pravidla, která jim umožní žít smysluplný život. Globalizace poškodila živobytí dělníků, aniž by jim poskytla příležitost čerpat výhody, které získaly korporátní elity a pracovníci ve službách.

Příklad: Sloní křivka (angl. Elephant Curve, sestavená ekonomem Brankem Milanovičem) ukazuje, že růst mezd dělníků stagnuje ve srovnání s růstem mezd pracovníků na globálním Jihu a elit na globálním Severu.

Tvrzení: Protekcionistická opatření mohou pomoci udržet sociální soudržnost a stabilitu v zemích globálního Severu.

Odůvodnění: Přesouvání dělnických profesí do zahraničí může vést k nezaměstnanosti, příjmové nerovnosti a sociálním nepokojům, protože pracovníci v dotčených odvětvích se snaží najít nové zaměstnání nebo se přizpůsobit měnícímu se trhu práce. Protekcionistická opatření mohou zabráněním offshoringu pomoci zachovat sociální soudržnost a stabilitu v zemích globálního Severu, z čehož budou mít prospěch jak pracovníci, tak celá společnost.

Příklad: Páteř silné hospodářské výkonnosti a sociální soudržnosti v průmyslových městech, jako je Wolfsburg, spočívá v silné ochraně „Mittelstandu“, středně velkých podniků, které dodávají komponenty pro německý automobilový průmysl a průmysl elektrických spotřebičů.

Tvrzení: Protekcionistická politika může podpořit domácí průmysl a podpořit hospodářskou samostatnost.

Odůvodnění: Zabránění offshoringu může pomoci udržet silnou výrobní a průmyslovou základnu v zemích globálního Severu, podpořit domácí průmysl a podpořit ekonomickou soběstačnost. To může přispět k vytvoření odolnější ekonomiky, která bude méně závislá na zahraničních dodavatelích a lépe odolá globálním hospodářským výkyvům.

Příklad: Protekcionistická politika Japonska v období po druhé světové válce, jako například

omezení dovozu a dotace pro domácí průmysl, pomohla obnovit a posílit výrobní sektor země, což vedlo k období rychlého hospodářského růstu.

Opozice

Tvrzení: Globální Sever má morální povinnost umožnit globálnímu Jihu ekonomickou prosperitu a jednotliví občané nesou část tohoto břemene.

Odůvodnění: Historicky mnoho zemí globálního Severu těžilo z kolonizace, vykořisťování a nerovných obchodních vztahů, což přispělo k zaostalosti zemí globálního Jihu. Vzhledem k tomuto historickému kontextu má globální Sever morální povinnost podporovat hospodářský rozvoj globálního Jihu jako prostředek nápravy minulých nespravedlností a podpory spravedlivějšího globálního hospodářského systému.

Jednotliví občané zemí globálního Severu se jako členové svých společností podílejí na kolektivní odpovědnosti za řešení minulých křivd a za úsilí o globální spravedlnost. Podpora politik a iniciativ, které podporují rozvoj v zemích globálního Jihu, mohou občané přispět ke zmírnění globální chudoby, zlepšení životní úrovně a posílení míru a stability ve světě, což je přínosem pro všechny obchodní vztahy.

Tvrzení: Dělníci se dokázali přizpůsobit snižování počtu dělnických míst na globálním Severu od 90. let 20. století.

Odůvodnění: Přestože offshoring dělnických profesí některé pracovníky nepochybně zasáhl, mnozí z nich se dokázali přizpůsobit přechodem do nových odvětví nebo získáním nových dovedností prostřednictvím rekvalifikačních programů. Vzhledem k tomu, že ekonomiky zemí globálního Severu se nadále posouvají směrem ke službám a znalostním odvětvím, je možné, že si dělníci našli nové pracovní příležitosti a přizpůsobili se měnícímu se trhu práce.

Příklad: V USA v roce 2000 se mnoho lidí žijících v průmyslových městech v Rezavém pásu přesunulo do stavebnictví, které bylo financováno boomem bytové výstavby ve „slunečných státech“, přičemž změna míry nezaměstnanosti byla v tomto desetiletí minimální.

Tvrzení: Protekcionistické politiky pravděpodobně nebudou úspěšné a zvýší náklady spotřebitelů.

Odůvodnění: Protekcionistická opatření, jako jsou cla a omezení dovozu, mohou vést ke zvýšení nákladů pro spotřebitele v důsledku omezení hospodářské soutěže a zvýšení výrobních nákladů. Kromě toho tato politika nemusí nutně vést k výraznému nárůstu domácích

pracovních míst pro dělníky, protože firmy se mohou rozhodnout automatizovat výrobu nebo přejít na činnosti s vyšší přidanou hodnotou. V důsledku toho mohou mít protekcionistické politiky jen omezený úspěch při zachování pracovních míst pro dělníky a zároveň mohou způsobit vyšší náklady pro spotřebitele.

Příklad: Clo uvalené Spojenými státy na dovážené pračky v roce 2018 vedlo ke zvýšení cen pro spotřebitele, protože domácí výrobci v reakci na sníženou konkurenci zvýšili své ceny. Zároveň tato politika nevedla k výraznému nárůstu počtu pracovních míst v domácí výrobě, protože společnosti nadále investovaly do automatizace a dalších technologií, které šetří náklady.

Globalizace, bohatství a chudoba

Případová studie - Daan Welling (International Debate Education Association)

Téma

Tato vláda podporuje reformy volného trhu v zemích globálního Jihu

Kontext

Poznámka: Podobné debaty o mezinárodních vztazích mohou být často velmi „obsahově náročné“. Úkolem, který jsme si stanovili, je poskytnout způsoby, jak se v těchto debatách orientovat s minimálními znalostmi. Pokud se chcete do tohoto tématu ponořit hlouběji, použijte jako základní informace různé moduly tohoto projektu nebo si přečtěte více o příkladech uvedených v této případové studii.

V žebříčku [snadnosti podnikání](#), který sestavuje Světová banka, se země globálního Jihu trvale umísťují na nižších příčkách než země OECD s vysokými výsledky. Tento žebříček zahrnuje dostupnost veřejné infrastruktury, vymahatelnost smluv a zdanění podniků. Mnozí ekonomové tvrdí, že to poškozuje možnost dosáhnout hospodářského růstu a vymanit lidi z chudoby tím, že se v zemích globálního Jihu snižuje množství dostupných pracovních míst.

Kritici namítají, že reformy volného trhu se nakonec dostávají do rukou elit nebo mezinárodních podniků, které přicházejí do zemí a vykořisťují místní komunity a zdroje.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Zlepšení ekonomiky zemí globálního Jihu a pomoc dvěma miliardám lidí vymanit se z (velké) chudoby je jednou z nejdůležitějších výzev, kterým dnes lidstvo čelí. Zjištění, jakým způsobem jsou volné trhy (a) proveditelné a (b) pomáhají nebo škodí lidem žijícím v chudobě, je důležité pro pochopení správných rozhodnutí, která je třeba učinit, aby se pomohlo chudým lidem žijícím v chudobě. Za tímto účelem je důležité, aby se debatéři zamysleli nad (strukturálními) příčinami chudoby a nad tím, jak se volný trh mění.

Jaká jsou břemena?

PROPOZICE musí argumentovat, že příčiny chudoby lze nejlépe odstranit reformami volného trhu na Jihu.

OPOZICE musí tvrdit, že buď jsou příčiny chudoby takové, že reforma volného trhu pravděpodobně nepřinese nic dobrého, nebo že reformy volného trhu vytvářejí nové problémy, které jednotlivcům škodí. Opozice si musí vybrat: bude preferovat cestu rozvoje řízenou vládou, nebo bude tvrdit, že strukturální podmínky v zemích globálního Jihu způsobují, že reformy volného trhu nemají šanci na úspěch?

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Reformy volného trhu (PROP)	Vládou řízená ekonomika (OPP1)	Pasti chudoby a korupce (OPP2)
Kdo?	Nadnárodní společnosti, místní podniky, Světová banka a MMF	Vlády a státní podniky	Zkorumpované elity, skupinové konflikty
Co?	Protržní reformy (investice do infrastruktury, nízko nastavené daňové systémy, silný trh s nemovitostmi) a odstranění obchodních překážek	Vládní ekonomiky (státem vlastněné nebo státem preferované společnosti), protekcionistické obchodní překážky	Nízká úroveň investic (přímé zahraniční investice, státní zdroje), vysoká míra korupce, rozpadající se infrastruktura, konflikty
Kdy?	Debata se odehrává v dnešním světě. Mnoho zemí se nachází na podobných cestách, jak již bylo výše popsáno.		
Jak by to vypadalo v praxi?	Stát odstraňuje obchodní bariéry, snižuje daně z příjmu právnických osob, omezuje pohyb kapitálu, pracovních sil a zboží.	Stát si vybírá vítěze prostřednictvím průmyslové politiky a chrání je dotacemi nebo obchodními tarify.	Stát je neefektivní v provádění obou výše uvedených politik.
Vyloučení extrémů	Nemyslíme si, že by korporace neměly platit žádné daně a nechat lidi pracovat jako novodobé otroky.	Nebudeme hájit klientelistickou komunistickou vládu, která dává státní podniky přátelům nebo rodinným příslušníkům.	Nemyslíme si, že celý globální Jih je válečnou zónou.
Reálné příklady nebo analogie Poznámka: tyto příklady lze zpochybnit nebo přiřadit jinam!	Vietnam, Rwanda, Bangladéš, Indonésie (Čína – sporná)	Čína, Etiopie, Malajsie (Vietnam – sporný)	Nigérie, Haiti, Malawi, Zambie, Filipíny

Možné argumenty

Propozice

Tvrzení: Protržní reformy mohou podpořit hospodářskou soutěž a inovace.

Odůvodnění: Tržní reformy mohou liberalizací trhů a snížením překážek vstupu na trh vytvořit pro podniky konkurenceschopnější prostředí. Tato konkurence motivuje podniky k inovacím, zlepšování výrobků a služeb a efektivnějšímu fungování, což v konečném důsledku vede k hospodářskému růstu a tvorbě pracovních míst.

Příklad: Od liberalizace trhu v 90. letech 20. století zaznamenal telekomunikační sektor v Indii rychlý růst a inovace, což vedlo k rozšíření přístupu k mobilním službám a připojení k internetu pro miliony lidí. Díky tomu se v Indii rozvinulo odvětví telekomunikací a informačních technologií, které ročně vynáší 72,5 miliardy dolarů s roční mírou růstu 8,7 %.

Tvrzení: Protržní reformy mohou vést ke snížení cen a většímu výběru pro spotřebitele.

Odůvodnění: Podporou hospodářské soutěže a omezením dominantního postavení státních podniků nebo monopolů mohou protržní reformy vést ke snížení cen, zlepšení kvality výrobků a rozšíření nabídky pro spotřebitele. To může zlepšit životní úroveň a celkový blahobyt obyvatel, včetně střední třídy a chudších lidí v zemích globálního Jihu.

Příklad: V mnoha afrických zemích vedla liberalizace odvětví mobilních telekomunikací ke zvýšení konkurence, což vedlo ke snížení nákladů a lepšímu přístupu k mobilním telefonům a službám pro střední třídu a chudší lidi. To jim umožnilo přístup k důležitým informacím, službám a příležitostem, jako je mobilní bankovníctví, zdravotní péče a vzdělávání, které byly dříve nedostupné úplně nebo nedostupné cenově.

Tvrzení: Protržní reformy mohou přilákat zahraniční investice a podpořit hospodářský růst.

Odůvodnění: Často se předpokládá, že vlády zemí globálního Jihu by měly hrát hlavní roli v řízení ekonomických aktivit. Přijetím protržních reforem však mohou vlády vytvořit prostředí příznivé pro podnikání, které přiláká zahraniční investice, podpoří hospodářský růst a vytvoří daňové příjmy pro veřejné služby. Navíc to může vést k transferu technologií a přelévání znalostí, což zvyšuje celkovou produktivitu ekonomiky.

Příklad: Vietnam v posledních letech přilákal značné zahraniční investice po zavedení protržních reforem, jako je liberalizace obchodu a uvolnění omezení zahraničního vlastnictví v některých odvětvích. To přispělo k rychlému hospodářskému růstu a průmyslovému rozvoji země.

Opozice

Tvrzení: Protržní reformy mohou vést k vytlačení místních průmyslových odvětví.

Odůvodnění: Otevřením trhů globální konkurenci mohou protržní reformy znevýhodnit místní průmysl, zejména malé a střední podniky (MSP), proti efektivnějším a uznávanějším zahraničním společnostem. To může vést ke ztrátě pracovních míst a ekonomickému rozvratu, zejména pro střední třídu a chudší obyvatele zemí globálního Jihu, jejichž živobytí závisí na těchto odvětvích.

Příklad: Po liberalizaci mexického trhu s kukuřicí v rámci Severoamerické dohody o volném obchodu (NAFTA) čelilo mnoho drobných zemědělců zvýšené konkurenci ze strany silně dotované americké kukuřice, což přispělo k chudobě na venkově a vytlačení místních producentů.

Tvrzení: Protržní reformy mohou narušit kapacitu státu a omezit poskytování veřejných statků.

Odůvodnění: Protržní reformy často zahrnují privatizaci státních podniků, deregulaci a snižování státních výdajů, což může oslabit schopnost státu poskytovat základní veřejné služby, jako je vzdělávání, zdravotní péče a infrastruktura. To může neúměrně postihnout střední třídu a chudší obyvatele zemí globálního Jihu, kteří se na tyto služby spoléhají, pokud jde o jejich blahobyt a vzestupnou mobilitu.

Příklad: V některých zemích, které v 80. a 90. letech prošly programy strukturálních změn, jako je Zambie, vedly škrty ve vládních výdajích na vzdělávání a zdravotní péči k omezení přístupu k základním službám a ke zhoršení sociálních ukazatelů u nejzranitelnějších skupin obyvatelstva.

Tvrzení: Protržní reformy mohou mít negativní dopady na životní prostředí a společnost.

Odůvodnění: V rámci snahy o hospodářský růst a přilákání investic mohou protržní reformy upřednostňovat krátkodobé zisky před dlouhodobou udržitelností, což vede k vykořisťování přírodních zdrojů, zhoršování životního prostředí a vysídlování místních komunit. Tyto negativní důsledky mohou neúměrně postihnout střední třídu a chudší obyvatele zemí globálního Jihu, jejichž živobytí a blahobyt závisí na přírodních zdrojích.

Příklad: V některých oblastech amazonského deštného pralesa vedla liberalizace politiky v oblasti půdy a zdrojů ke zvýšenému odlesňování a poškozování životního prostředí, což ohrožuje živobytí a kulturu domorodých komunit a zhoršuje dopady změny klimatu.

Tvrzení: Protržní reformy mohou být oslabeny korupcí a protekcionismem, což omezuje jejich účinnost.

Odůvodnění: Často se předpokládá, že protržní reformy povedou k efektivnějším a konkurenceschopnějším trhům. V zemích s vysokou mírou korupce a protekcionismu se však těchto reforem mohou zmocnit mocné elity nebo podniky s dobrými kontakty, což brání skutečné konkurenci a efektivitě trhu. V důsledku toho se očekávané přínosy protržních reforem, jako jsou zvýšené investice, hospodářský růst a snížení chudoby, nemusí projevit a střední třída a chudší obyvatelé zemí globálního Jihu budou mít jen omezené možnosti vzestupu.

Příklad: V Nigérii navzdory snahám o liberalizaci ekonomiky a přilákání zahraničních investic brání rozsáhlá korupce a protekcionismus spravedlivému rozdělování bohatství a zdrojů, zejména v ropném sektoru. To vedlo k situaci, kdy z ropného bohatství země nepřiměřeně těží malý počet politicky propojených osob, zatímco většina obyvatelstva se nadále potýká s chudobou a nedostatečnými veřejnými službami.

Nové globální vzdělávání

Zprávy, šum a neutralita

Zprávy, šum a neutralita

Případová studie - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Téma

Tato vláda preferuje státní regulaci projevů a uživatelského obsahu na sociálních sítích namísto toho, aby si je nezávisle určovaly platformy

Kontext

Sociální sítě (např. Twitter, Facebook, Instagram, TikTok) používají interní předpisy a postupy pro moderování obsahu. Jejich prohlášení a provedení se mohou lišit, ale vkládají velkou část odpovědnosti, autonomie a moci do rukou soukromých platforem, které nejsou demokraticky odpovědné.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Rostoucí počet fake news, nenávistných projevů a dalšího škodlivého obsahu je alarmující. Otázkou už není, zda by se měl kontrolovat, ale jak by se to mělo dělat.

Jaká jsou břemena?

Propozice musí prokázat, že vládní regulace by byla účinnější při potírání škodlivého obsahu na sociálních sítích než nezávislá kontrola ze strany platforem.

Opozice musí dokázat, že nezávislá kontrola ze strany platforem je účinnější než vládní zásahy.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Vládní regulace (PROP)	Kontrola nezávislými platformami (OPP)
Kdo?	Stát nutí sociální sítě k uplatňování státní regulace.	Sociální sítě (vlastněné soukromými subjekty) stanovují a provádějí pravidla moderování obsahu nezávisle.
Co?	Pravidla moderování obsahu a jejich aplikace, mimo jiné u: <ul style="list-style-type: none"> ● fake news ● nenávistných projevů ● znepokojivého obsahu ● věkově nevhodného obsahu ● dalšího citlivého obsahu. 	
Kdy?	Nyní i v blízké budoucnosti. Debata je zaměřena na budoucnost.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Veškerá regulace je vytvářena v demokratickém procesu, je transparentní a její provádění je vynucováno zákonem. Špatná aplikace ze strany platformy by vedla k sankcím, jako jsou pokuty, zablokování a další opatření.	Facebook a Twitter mají odlišné zásady. Každý uživatel může kdykoli nahlásit obsah, ale záležitost je řešena interními algoritmy nebo zaměstnanci a může být subjektivní. Opatření však mohou být mnohem aktuálnější, flexibilnější a přizpůsobená dané platformě.

Vyloučení extrémů	Nepodporujeme myšlenkovou policii a nehodláme úplně zakazovat sociální sítě.	Nepodporujeme radikální svobodu projevu a žádnou nebo špatnou kontrolu ze strany platform. Jsme však přesvědčeni, že pravidla a jejich dodržování by měli řešit vlastníci.
Reálné příklady nebo analogie	Státy již trestají předsudečné násilí, pomluvy nebo podvody bez ohledu na to, kde k nim došlo. Mezi další podobné politiky patří regulace umělé inteligence nebo opatření proti dezinformacím v EU.	Twitter před vládou předvedl důležité iniciativy, např. označování fake news v pandemii COVID-19 nebo ověřování účtů.

Možné argumenty

Propozice

1. Politiky platform jsou vždy pod vlivem opačných zájmů vlastníka

Platformy patří vlastníkovi, jehož zájmy jsou často v rozporu s uživateli nebo veřejným dobrem. Akvizice Twitteru Elonem Muskem a znovuotevření účtu Donalda Trumpa (který dříve s využitím fake news inspiroval útok na Kapitol) jsou pozoruhodnými příklady závislosti platformy na zisku. I ta nejlepší politika může být změněna ze dne na den bez jakéhokoli náznaku či odpovědnosti.

2. Platformy nejsou ve svých činnostech transparentní

Platformy sociálních médií nesdílejí (nebo dokonce nejsou schopny sdílet) proces kontroly obsahu, např. v případě hlášení účtů, a to kvůli složitým algoritmům, které většinu operací zpracovávají. Algoritmy nejsou veřejně dostupné a regulované, a proto nikdo nemůže jejich rozhodnutí účinně zpochybnit. Vládní zásah by platformy donutil alespoň k dosažení žádoucích cílů a byl by posuzován na základě důsledků kontroly.

3. Státní regulace odráží místní zákony, kontext a morálku.

Společnosti provozující sociální sítě obvykle sídlí v USA nebo v jiných zemích, což neodpovídá místním zákonům, kontextu a morálce například Brazilců, Španělů nebo Egyptanů. Proto je třeba, aby se moderování obsahu řídilo místními zákony, a ne aby bylo vynucováno úzce zaměřenou a privilegovanou perspektivou USA. I kdyby se platformy chtěly řídit stovkami místních předpisů, zdá se, že je velmi obtížné je realizovat a téměř nemožné je spolehlivě každodenně řídit.

4. Vládní zákony jsou obvykle konzultovány se zúčastněnými stranami (podniky, občany, nevládními organizacemi) a jsou stabilnější, což od počátku vytváří větší důvěru v provoz a větší dodržování zákonů.

Platformy nemají povinnost ani motivaci vést otevřenou diskuzi, což vyvolává negativní odezvu ze strany společnosti, neposlušnost a celkovou nedůvěru ve společnosti.

Opozice:

1. Vláda nemá pravomoc zajistit účinnost regulace.

Úředníci, zúčastněné strany, a dokonce ani externí odborníci nemají přístup k důvěrným informacím o algoritmech, jejich budoucím fungování a důsledcích zamýšlených pravidel. Politici jen zřídka rozumí moderním technologiím, a proto nejsou schopni vytvářet účinné zákony nebo přimět platformy k odpovědnosti.

2. Vládní regulace by zpomalila a snížila flexibilitu moderování obsahu.

Povaha sociálních médií je neuvěřitelně dynamická, což vyžaduje vysokou flexibilitu, přizpůsobení a reakci v řádu hodin nebo dnů. Zákonodárná nebo výkonná moc je příliš pomalá a pouze by zvýšila dosah škodlivého obsahu. Například dezinformační kampaně o změně klimatu jsou rychlé, masivní, nejednoznačné a souvisejí s aktuálními zprávami, takže regulace často není schopna jim zabránit nebo na ně reagovat, pokud není založena na preventivních algoritmech a pokročilých informacích o uživatelích, které nejsou vládě přístupné.

3. Vládní zásahy jsou vždy politicky motivované.

Platformy sociálních sítí mají jasnou motivaci vyhovět co největšímu počtu uživatelů, včetně těch citlivých a znevýhodněných, ale také zklamaných záplavou fake news na své zdi. Politici se zaměřují na politické cíle a upřednostňují agendu a zájmy voličské základny. Proto je pravděpodobné, že vládní zásahy vytvoří diskriminační a nespravedlivé moderování obsahu, např. protiimigrační vláda by rozptýlila definici nenávistných projevů tak, aby byla neúčinná. Soukromé subjekty nemusí být dokonalé, ale alespoň jsou vůči uživatelům odpovědnější než politici.

4. Schopnost platforem účinně moderovat obsah se stává konkurenční výhodou.

Stále více uživatelů požaduje od platforem účinnou kontrolu, např. označování fake news, odstraňování destruktivních účtů, preventivní opatření nebo automatické ověřování faktů u obsahu o změně klimatu. Proto více platforem (jako Twitter a Instagram) zlepšuje své moderátorské úsilí zdola, což by státní regulace jen zničila.

Zprávy, šum a neutralita

Případová studie - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Téma

Tato vláda by zavedla doktríny spravedlnosti (fairness doctrines) v hlavních zpravodajských organizacích.

Kontext

V současném světě se zpravodajské organizace samy rozhodují v kolik hodin, s jakými hosty a v jakém rozsahu budou informovat o událostech, debatách nebo kontroverzních tématech. Některá média používají vnitřní pravidla a předpisy pro objektivitu, neutralitu nebo férové mediální pokrytí. Většina médií však pokrývá témata a události a zve hosty na základě své agendy, předsudků, zájmů a preferencí.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Velké zpravodajské organizace mají obrovský politický, sociální a kulturní vliv. Proto je v zájmu společnosti regulovat média tak, aby posilovala demokracii a svobodu. Bohužel pouhý přístup k platformě, jako hlavní vysílací společnosti, byť jen na několik minut, je pro některé občany, organizace a hlasy téměř nemožný. Otázkou je, jak vyvážit soukromé a veřejné zájmy a také jak zlepšit veřejný diskurz.

Jaká jsou břemena?

Propozice musí prokázat, že státní zásahy do médií s cílem zajistit spravedlivé zpravodajství jsou nejlepším způsobem (lepším než proveditelné alternativy) řešení současných problémů. Kromě toho musí propozice poskytnout argumenty, proč je omezení svobody soukromých subjektů oprávněné.

Opozice musí dokázat, že status quo nebo proveditelné alternativy jsou lepšími možnostmi řešení daných problémů nebo že stát nemá na takový zásah právo.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	S doktrínami spravedlnosti (PROP)	Bez státem řízených doktrín spravedlnosti (OPP)
Kdo?	Zasahuje státní správa.	Většinou soukromí vlastníci (soukromé firmy, jednotlivci, akcionáři) rozhodují samostatně.
Co?	<p>Povinnost, která má zajistit spravedlivé zastoupení různých názorů a vyvážené pokrytí kontroverzních témat ve vysílání.</p> <p>Pouze ve velkých zpravodajských organizacích, jako jsou CNN (USA), BBC (Velká Británie), TVN (Polsko), Deutsche Welle (Německo).</p>	Svoboda samostatně rozhodovat o tom, jaké pozvat hosty, jakým tématům se věnovat, kolik času věnovat tématům a hostům atd.
Kdy?	V blízké budoucnosti. Debata je zaměřená na budoucnost.	
Jak by to vypadalo v praxi?	<p>V otázkách, jako jsou interrupce, by všechna média měla zvat pro-life a pro-choice aktivisty a další.</p> <p>Demonstrace jsou v médiích pokryty úměrně účasti bez ohledu na dané události nebo zájmy.</p>	<p>V otázkách, jako jsou interrupce, redaktoři vylučují náboženské představitele, protože média věří v sekulární stát nebo nezmíní vlivné zastánce názorů proti vědě.</p> <p>Demonstrace jsou v médiích pokrývány úměrně jejich významu a společenskému zájmu, nikoli pouze podle počtu účastníků.</p>
Vyloučení extrémů	Nechceme, aby se zapojili všichni, protože by to ochromilo pokrytí. Omezujeme se na max. 5 hostů z nejvíce zastoupených skupin a omezujeme pokrytí demonstrací na současný, běžný způsob pokrytí.	<p>Odsuzujeme média, která nezmíní ženy nebo ignorují významné sociální skupiny.</p> <p>Domníváme se však, že změna by měla probíhat zdola nahoru.</p>

Reálné příklady nebo analogie	Fairness Doctrine z USA, ale uplatňovaná účinněji. Další příklad: pravidlo nestrannosti (impartiality rule) v BBC.	Nejvýznamnější zpravodajské organizace jako The Economist, CNN a South China Post ukazují rozmanitost názorů bez závazků vůči státu.
--------------------------------------	--	--

Možné argumenty

Propozice

1. Stávající motivace na trhu zvyšují polarizaci.

Vzhledem k omezenému času a příležitostem, kdy občané konzumují média, existuje silná motivace pro provozovatele vysílání, aby v co největší míře vyhověli předsudkům a zaujatosti diváků, protože to zvyšuje emocionální odezvu, interakce a udržení diváků ve všech mediálních kanálech. Polarizovaná média zvou jednostranné hosty, napodobují odborníky, ignorují protichůdné události a názory a také zveličují význam a podtext některých událostí. Tento cyklus může přerušit pouze státní zásah.

2. Soukromé zájmy mediálních organizací zkreslují realitu a demokratickou volbu. Při regulaci je třeba uplatňovat pravidlo vyššího dobra.

Většina velkých vysílacích společností je v soukromém vlastnictví, jsou to organizace motivované ziskem a mají ekonomické a politické zájmy. Proto výběr příběhů, zpravodajství a hostů, i když se tváří spravedlivě a objektivně, může významně vyloučit důležité vlivné skupiny nebo události z veřejného diskurzu a dále z demokratické reprezentace.

Vlastníci médií mohou mít navíc motivaci vyloučit osoby, události a příběhy, které by mohly jakýmkoli způsobem poškodit jejich zájmy. Například média působící v EU, ale vlastněná USA, pravděpodobně nebudou zviditelňovat žádné hosty kritické vůči americké vládě.

3. Svoboda projevu má zvýšit rozmanitost názorů. Pokud by se používala k omezování rozmanitosti názorů, bylo by to nekonzistentní.

Někteří redaktoři tvrdí, že mediální kanály si mohou zvát, koho chtějí, a informovat o čemkoli a jakkoli, protože mají svobodu slova. Taková úvaha by vedla k absurdním závěrům, že média, která aktivně umlčují některé důležité hlasy, jsou propagátory svobody slova. Proto je takový postoj nelegitimní a nekonzistentní.

4. Doktrína spravedlnosti zvyšují kvalitu veřejné diskuse a kvalitu demokratického zastoupení ve volbách.

Větší rozmanitost a rovnost v diskusi znamená více příležitostí k nápravě, výměně názorů a vyslechnutí jiných názorů, což divákům umožňuje být kritičtější a otevřenější. Např. média by mohla zveřejňovat konspirační teorie o globálním oteplování bez klimatického aktivisty nebo vědce v redakci.

Opozice

1. Průměrný člověk má dnes historicky největší přístup k různým názorům z celého světa.

Možnost přístupu k různým názorům, zájmovým skupinám nebo dokonce k přenosům událostí, jejich čtení a propojení s nimi je díky bezplatným a běžným platformám sociálních médií a bezplatným možnostem streamování nejsnazší a nejdostupnější v historii. Proto jsou nároky na zásah, který má vyřešit neexistující problémy, přehnané a nelegitimní.

2. Soukromé a často protichůdné zájmy různých organizací jsou zárukou svobody a rozmanitosti.

Média soutěží o diváky, a proto mají jasný zájem na tom, aby se věnovala různým občanům a skupinám a aby se týkala událostí, které nejsou pokryty jinými mediálními organizacemi. Doktrína spravedlnosti by sice prosadily určitou rozmanitost, ale snížily by celkový přístup k mediálním platformám pro mnoho dalších zúčastněných stran, které by se nevešly v rámci státní regulace.

Např. doktrína spravedlnosti by poskytly záminku k tomu, aby nebylo možné pozvat občanský volební výbor ve Francii, zatímco v programu jsou již 3 hlavní politické strany.

3. Doktríny spravedlnosti podporují destruktivní konflikty a polarizaci.

Aby se zvýšila šance na pokrytí, musí být osoba, skupina nebo událost co nejdále od druhé strany. Proto i kdyby skupiny byly umírněné a ve většině otázek se shodovaly, musely by se lišit, polarizovat a nesouhlasit, aby se zvýšil jejich vysílací čas. To je pro veřejnou diskusi destruktivní. Například někteří konzervativní politici by mohli být povzbuzováni k radikálnějšímu postoji v otázce imigrace (např. dehumanizace migrantů), aby se zvýšila jejich šance na pozvání.

4. Doktríny spravedlnosti jsou těžko kontrolovatelné, a proto by mohly snadno sklouznout k cenzuře, která by měla na média zmrazující účinek.

Neexistuje jasná klasifikace toho, kdo je odborníkem nebo hodnotným řečníkem na jakékoli téma a jakou stranu zastupuje. Neexistuje ani klasifikace toho, kolik a jakých stran existuje k danému problému. Proto se zdá, že jakékoli provádění doktríny spravedlnosti je příliš náročné a riskantní a mohlo by skončit nadměrnou cenzurou.

Zprávy, šum a neutralita

Případová studie - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Téma

Tato vláda by zakázala politickou reklamu na sociálních sítích

Kontext

Díky pokročilému cílení politických kampaní na sociálních sítích je přesvědčování voličů vysoce účinné, finančně výhodné a obtížně odhalitelné. Cílení využívá obrovské množství dat o konkrétních uživateli (shromážděných pro jiné účely, jako jsou hry nebo přátelské interakce) a přizpůsobuje jim politické sdělení několikrát ve správný okamžik s patřičnými emocemi.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Otázkou je, zda politická reklama neposkytuje nepřijatelnou politickou výhodu, zda je etická a zda zlepšuje demokracii.

Jaká jsou břemena?

Propozice musí prokázat, že politická reklama přináší tolik škody, že to ospravedlňuje její zákaz (nikoliv regulaci nebo vzdělávání či jiné opatření).

Opozice musí prokázat, že zákaz je nepřiměřený a mohl by vést k ještě horším důsledkům. Opozice může navíc argumentovat tím, že politická reklama na sociálních sítích přináší určité výhody, které převažují nad škodami.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Zákaz politické reklamy na sociálních sítích (PROP)	Sociální sítě s politickou reklamou (OPP)
Kdo?	Stát zakazuje politickou reklamu platformám, politikům, prostředníkům a jakýmkoli dalším lidem.	Každý může na sociálních sítích využívat politickou reklamu.
Co?	<p>Zákaz politické reklamy, tedy jakékoliv reklamy s politickým kontextem nebo s cílem (byť nepřímým) ovlivnit voliče.</p> <p>Reklamy zahrnují videospoty, vizuály nebo jakékoli informace poskytované politiky organizovaným a záměrným způsobem s cílem ovlivnit volební rozhodnutí. Nepatří sem organické online aktivity občanů a příznivců, nezávislých novinářů nebo organizací lobbujících za své zájmy.</p>	
Kdy?	V blízké budoucnosti. Debata je zaměřená na budoucnost.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Politická reklama by byla trestným činem, který by byl posuzován v okamžitém soudním řízení.	Politická reklama je na sociálních sítích povolena ve všech formách aktivit: příspěvky, reklamy, videa, komentáře, příběhy, reely atd.
Vyloučení extrémů	Nepodporujeme penalizaci politických diskusí občanů ani potlačování politických debat na sociálních sítích.	Nepodporujeme šíření lží nebo nenávistných projevů za účelem politického zisku.
Reálné příklady nebo analogie	Pomluvy ve volební kampani obvykle projednává soudce do 48 hodin, aby se omezil jejich dopad na hlasování.	Politická reklama na sociálních sítích se neliší od dobře promyšlených politických kampaní na billboardech.

Možné argumenty

Propozice

1. Politická reklama na sociálních sítích propaguje nejbohatší, nikoli nejlepší kandidáty.

Politická reklama na sociálních sítích vyžaduje značný kapitál (např. nákup dat uživatelů nebo trollí farmy), know-how a přístup k datům, což je pro většinu kandidátů nedostupné. I když má mnoho kandidátů přístup k takovým zdrojům, vítězem je vždy ten bohatší díky obrovské výhodě v přesnosti a kvalitě reklamy, vyššímu dosahu, vyšších online interakcí a udržení. Takové znevýhodnění zkrusluje hlasování do té míry, že se ztrácí řádné zastoupení.

2. Algoritmy platforem nejsou transparentní ani odpovědné, ale ovlivňují volební výsledky.

Způsob, jakým algoritmy vybírají a zobrazují obsah uživatelům, není jednoznačný a neustále se mění. Stát ani soudy nemají možnost zjistit, jak bylo o výběru rozhodnuto a na které uživatele byla jaká sdělení cílena, což usnadňuje, ztraktivňuje a zefektivňuje manipulaci, klamání a dezinformace. Tvrdí se, že kampaň za brexit byla významně ovlivněna manipulací v sociálních médiích. Není překvapením, že v prvním čtvrtletí roku 2023 většina průzkumů ukázala, že většina občanů Spojeného království by hlasovala pro členství v EU.

3. Poškození voleb je nevratné.

Fake news, nenávistné kampaně nebo šíření poplašných zpráv přináší politický zisk, i když budou později nahlášeny a staženy. Efektu již bylo dosaženo. I u soudu by bylo obtížné prokázat rozsah škody, takže trest by byl obvykle podhodnocen.

4. Reklamní algoritmy sociálních sítí podporují polarizaci a radikalizaci.

Reklama má lepší výsledky, pokud vyvolá silnou emocionální odezvu u co největšího počtu lidí. Proto se v reklamě běžně využívá rozněcování vyhrocených konfliktů, šíření radikálních tvrzení a přehánění. Takové algoritmy přinášejí platformám výhody, takže je nepravděpodobné, že by se v blízké budoucnosti změnily.

Opozice:

1. Politický projev je nejzákladnějším projevem svobody projevu.

Prezentace politických myšlenek občanům je v demokracii nejzákladnějším lidským právem. Navíc vše, co je prezentováno na sociálních sítích, by stejně bylo řečeno v reálné kampani nebo v televizním programu. Proto je zákaz politické komunikace z důvodu její efektivity pro demokracii kontraproduktivní.

2. Politická reklama na sociálních sítích je jedním z nejlevnějších výdajů na kampaň a umožňuje začínajícím politikům získat příznivce.

V porovnání s tradičními způsoby propagace kandidátů (otevřená setkání, tištěná reklama a spoty v televizi) nabízejí sociální sítě bezplatné nebo výrazně levnější možnosti budování základny příznivců. Reklama na sociálních sítích navíc umožňuje zacílit na nerozhodnuté voliče, ale také na příznivce protikandidátů, což snižuje polarizaci a zvyšuje zastoupení.

3. Sociální sítě jsou dvousečnou zbraní. I odpůrci mohou takovou reklamu využít k prosazení své věci. Neexistuje žádná nerovnost.

Měli bychom podporovat politiky, aby byli inovativnější ve způsobech, jak porozumět občanům a nabídnout jim hodnotná opatření. Proto jakýkoli způsob odstranění politické reklamy na sociálních sítích odrazuje od politiky ty nejambicióznější a nejhodnotnější kandidáty.

4. Reklama na sociálních sítích umožňuje skutečný a jedinečný dialog s voliči díky komentářům, lajkům a možnostem sdílení.

Tradiční reklama (bannery, televizní spoty, novinové inzeráty) neumožňovala okamžitou interakci, což vytvářelo falešný dojem shody a podobnosti, zatímco společnost je velmi rozmanitá a potřebuje více druhů rozhovorů.

Zprávy, šum a neutralita

Případová studie - Radosław Czekan - Fundacja Polska Debatuje

Téma

Tato vláda preferuje svět bez státem financovaných zpravodajských organizací (např. SABC, BBC, Al-Džazíra, Deutsche Welle atd.).

Kontext

Zpravodajské organizace jsou obvykle ve vlastnictví státu, soukromých vlastníků nebo zájmových skupin. Příkladů státem financovaných médií je mnoho: BBC ve Velké Británii, Deutsche Welle v Německu, TVP v Polsku, SABC v Jihoafrické republice, Al-Džazíra v Kataru nebo CBC v Kanadě.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Státem financovaná média jsou široce dostupná, bezplatná a pro občany představují běžný zdroj informací. Vláda má však silnou motivaci tato média ovlivňovat stanovováním agendy, vštěpováním slabé či silné propagandy a nekalou manipulací s trhem. Jako oficiální vlastník nebo hlavní financující instituce si stát může (i když nemusí) vybrat a odvolat správní radu, šéfredaktory, konkrétní novináře nebo ovlivňovat program. Státem financovaná média proto mohou demokracii přinést obrovský prospěch nebo být prvním hřebíkem do rakve demokracie.

Jaká jsou břemena?

Propozice musí dokázat, že svět bez státem financovaných zpravodajských organizací by byl lepší. Propozice musí představit a charakterizovat, jak by svět vypadal bez státem financovaných médií. Kdo by nastoupil na jejich místo? Jak by se změnila spotřeba médií?

Opozice musí dokázat, že status quo se státem financovanými médii by byl komparativně lepší.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Bez státem financovaných médií (PROP)	Se státem financovanými médii (OPP)
Kdo?	Státní správa	Většinou soukromí vlastníci (soukromé firmy, jednotlivci, akcionáři)
Co?	Svět se změní jako mávnutím kouzelného proutku a státem financované zpravodajské organizace mizí.	Současný stav
Kdy?	Počínaje zítřkem. Debata je zaměřená na budoucnost.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Stát nefinancuje média, ale může mít vlastní komunikační kanály (jako jsou webové stránky, účty na sociálních sítích, tiskové konference a oficiální oznámení). Stát by pravděpodobně získával ve velké míře pokrytí různými soukromými médii s různými úhly pohledu.	Stát financuje některá média a má nad nimi různou úroveň kontroly. Čím demokratičtější je stát, tím větší je pravděpodobnost nezávislosti státních médií.
Vyloučení extrémů	Neobhajujeme každého soukromého vlastníka (jako Murdoch Family a Fox News).	Nebráníme státní média v nedemokratických zemích, jako je Severní Korea nebo Rusko.
Reálné příklady nebo analogie	Mediálnímu trhu v USA dominují soukromé subjekty a nejsou zde významné státní zpravodajské organizace.	BBC a Al-Džazíra jsou skvělým příkladem kvalitní žurnalistiky financované státem.

Možné argumenty

Propozice

1. Státem financovaná média jsou ze své podstaty neobjektivní a nebezpečná pro svobodu slova.

Ani sebelepší regulace nedokáže zajistit spravedlivé a objektivní pokrytí, což veřejné výdaje činí nelegitimními. Vláda má silnou motivaci ovlivňovat zpravodajství, a i když to nedělá, může to mít na novináře mrazivý účinek. V soukromých médiích je hlavním hodnotitelem a determinantem práce konečný divák (také tzv. občan). V médiích financovaných z veřejných zdrojů mohou o snížení nebo restrukturalizaci rozpočtu rozhodovat politici.

2. Soukromá média zastupují veřejný zájem mnohem lépe.

Státem financovaná média musí vycházet vstříc dominantním politikům nebo politickým stranám, protože na tom závisí jejich existence, jako je tomu v Kataru nebo v Polsku, takže je vláda může snáze ovlivňovat.

Soukromá média jsou kvůli tržním motivacím nucena vycházet vstříc většině občanů a často i těm znevýhodněným (aby se rozšířila divácká základna), takže i v případě soukromého vlastnictví jsou novináři mnohem více ovlivňováni diváky než vlastníky. Například o řadě kontroverzních zákonů odhlasovaných v Polsku státní média mlčela (žádné informace nevedou k protestům), zatímco je signalizovala soukromá stanice TVN vlastněná soukromými vlastníky z USA (informace vedly k pouličním protestům a stažení zákonů).

3. Státem financovaná média poškozují hospodářskou soutěž na trhu.

Teoreticky neomezený rozpočet a možnosti jeho rozšiřování činí provoz soukromých místních, celostátních a regionálních zpravodajských stanic mnohem obtížnějším a nestabilnějším, což potlačuje konkurenci a odrazuje nezávislé investory nebo stakeholdery od zakládání nových zpravodajských organizací. Některá státem financovaná média dominují i regionálnímu a globálnímu veřejnému diskurzu (jako BBC, Al-Džazíra, Axel Springer-Politico) s malou možností vstupu na trh pro jiné organizace.

Opozice:

1. Soukromá média jsou ještě neobjektivnější a nebezpečnější.

Soukromé společnosti nebo jednotlivci utvářejí příběh podle svých zájmů a zisků. Například mezinárodní mediální konglomeráty, jako je Axel Springer (německý kapitál), mohou v různých evropských zemích (například v Polsku) ovlivňovat veřejnou diskusi ve prospěch svých obchodních zájmů.

Jeff Bezos (majitel Wall Street Journal) je schopen potlačit vyšetřování a kritiku svých podniků ze strany novinářů a oslabit publikované argumenty o přerozdělování bohatství (např. daně nebo příjmové stropy). Vliv WSJ není jen v USA, ale i v jiných částech světa, kde je běžně citován.

2. Státem financovaná média jsou lépe kontrolována demokratickým procesem.

Všechny politické strany a občané mají jasný zájem na tom, aby manipulace a cenzura nebyly povoleny. Proto právní předpisy a regulace zajišťují nezávislost médií jako v BBC.

3. Státem financovaná média pokrývají a zastupují zájmy společnosti.

Například soukromá média mají malou motivaci zabývat se globálními změnami klimatu (kvůli nízké úspěšnosti článků, a tím i zisků). Státní média se o sledovanost bát nemusí a mohou povědomí veřejnosti spíše formovat, než na něj pouze reagovat. Na druhou stranu se od státem financovaných médií obvykle očekává, že budou pokrývat témata důležitá pro co nejširší skupinu obyvatel dané země bez ohledu na jejich postavení nebo názory.

4. Státem financovaná média slouží jako nezbytná protiváha k polarizujícím soukromým médiím.

Tržní motivace pro soukromá média podporují polarizující zprávy a mediální pokrytí. Absence alternativy v podobě neziskového zpravodajství financovaného státem by ještě více posílila rozdělení společnosti.

Nové globální vzdělávání

Identita, kultura, náboženství a
překračování hranic

Identita, kultura, náboženství a překračování hranic

Případová studie – Jakub Okruhlica – Asociace debatních klubů

Téma

Tato vláda věří, že hlavní příčinou obchodování s lidmi je nedostatečná znalost kulturně a ekonomicky odlišných zemí.

Kontext

Obchodování s lidmi je celosvětový problém, který každoročně postihuje miliony lidí a podle mezinárodních organizací by se mohl týkat až 49 milionů lidí (STOP THE TRAFFIK UK.org). Často souvisí s ekonomickými a kulturními faktory, které spolu s nedostatkem znalostí a nepochopení rozdílů představují hlavní faktor přispívající k obchodování s lidmi. Protože si lidé tyto rozdíly, problémy a vše, co je způsobuje, neuvědomují, není pro ně obchodování s lidmi prioritou. Pokud se shodneme na tom, že toto je hlavní příčina, měli bychom se tímto problémem začít zabývat a zbavit se ho.

Na druhou stranu lze příčinu spatřovat i v čistě sobeckých ekonomických zájmech skupin. Druhý pohled pracuje s principem, že lidé si jsou těchto rozdílů vědomi, ale své soukromé (především ekonomické) zájmy staví nad hodnotu lidského života. Dalo by se říci, že protože existuje poptávka, existuje i nabídka. Řešením tedy nemusí být zvyšování povědomí o odlišnostech, ale snaha zaměřit se na boj s trhem v lidech.

Konkrétně o touze a možnosti koupit si někoho (za jakýmkoli účelem – často je to otrocká nebo jiná nevhodná práce).

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Nejdůležitější je identifikovat základní příčinu obchodování s lidmi. Konkrétně, zda je hlavní příčinou nedostatek znalostí nebo lidská touha koupit si člověka. To zahrnuje pochopení základní povahy a hlavních příčin obchodování s lidmi, aby bylo možné informovat o účinných strategiích a zásadách v boji proti němu.

Jaká jsou břemena?

Propozice:

Zjistit souvislost mezi nedostatečnými znalostmi a obchodováním s lidmi. Ukázat, že nedostatečná informovanost celý problém banalizuje, a proto teprve až lidé pochopí souvislosti, budou mít tendenci proti němu bojovat.

Opozice:

Dokázat, že informovanost je dostatečná, ale není hlavní příčinou obchodování s lidmi. Základním problémem je, že lidé nejsou dostatečně informováni o tom, že i dnes si někdo chce koupit lidskou bytost. Musíme tedy bojovat s poptávkou, pak nabídka zmizí sama.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Pomoc při veřejných změnách (PROP)	Alternativní způsoby pomoci (OPP)
Kdo?	Aktivistické organizace, školy a vlády zemí, kde jsou lidská práva dodržována.	Aktivistické organizace, školy a vlády zemí, kde jsou lidská práva dodržována.
Co?	Změnit vnímání veřejnosti, posílit zájem o samotné obchodování s lidmi a probudit ve veřejnosti touhu a ochotu se jím zabývat.	Ukázat společnosti, že poptávka existuje a přimět ji, aby ji brala jako vážnou hrozbu. A následně přimět společnost k většímu tlaku na vlády, nadnárodní organizace a mezinárodní společenství, aby zajistily, že země, které trpí obchodováním s lidmi, pro něj nebudou vytvářet podmínky.
Kdy?	K tomu může dojít kdykoli a mělo by to trvat, dokud nebude problém dostatečně vyřešen.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Upřednostnění úsilí o porozumění kulturně a ekonomicky odlišným zemím. (Zahrnuje realizaci vzdělávacích programů, osvětových kampaní a iniciativ přeshraniční spolupráce s cílem poukázat na nedostatek znalostí.)	Zdůraznění významu řešení faktorů, jako je politická schopnost zasáhnout proti obchodování s lidmi v některých zemích (kvůli slabým právním systémům nebo korupci), a upřednostnění opatření, která se přímo zaměřují na poskytovatele služeb obchodníkům s lidmi. Metoda je podobná, a to prostřednictvím přednášek, vzdělávacích programů a osvětových kampaní.
Vyloučení extrémů	Vyhnete se postoji, že jedinou a výhradní příčinou obchodování s lidmi je neznalost kulturně a ekonomicky odlišných zemí. Můžete připustit, že není jediná, ale je	Vyvarujte se úplného odmítnutí úlohy znalostí a porozumění, například tvrzením, že není třeba se zlepšovat. Měli byste uznat, že ekonomická situace může být důvodem, ale trvejte na svém důvodu poptávky a

	nejdůležitější.	nabídky.
Reálné příklady nebo analogie	Scénář, ve kterém osoba prochází noční tmou. Jeho neznalost nebezpečí neznámého terénu ho vystavuje vyššímu riziku úrazu, takže se může potýkat s nebezpečím. Kdyby věděl, jaká nebezpečí mohou nastat, připravil by se na ně a aktivně proti nim bojoval. Stejně tak ho neznalost kulturních a ekonomických rozdílů nenutí k tomu, aby s tím něco dělal. Kdyby věděl více, měl by větší důvod s tím něco dělat.	Klasická platná ekonomická teorie nabídky a poptávky. Když poptávka po něčem roste, způsobuje to růst nabídky. Když poptávka zcela zmizí, zmizí i nabídka. Když poptávka nemůže vzniknout, nevzniká trh.

Možné argumenty

Propozice:

Tvrzení: Nedostatek znalostí o kultuře a ekonomice vede k náborovým kanálům.

Odůvodnění: Nedostatečné porozumění kulturně a ekonomicky odlišným zemím vytváří náborové kanály pro obchodníky s lidmi. Obchodníci s lidmi využívají zranitelnosti vyplývající z nedostatečných znalostí k oklamání a manipulaci potenciálních obětí. Mohou například falešně slibovat pracovní příležitosti nebo vyhlídky na sňatek v zemích s odlišnými kulturními normami a využívat tak omezené znalosti obětí k tomu, aby je chytili do pastí vykořisťování.

Příklad: Obchodníci s lidmi se často zaměřují na osoby z ekonomicky znevýhodněného prostředí nebo z regionů s omezeným přístupem ke vzdělání a informacím. Například obchodování s dětmi je vážným problémem v některých afrických zemích, které trpí nedostatkem vzdělání a chudobou obecně. Ať už se jedná o prodej dětí polovojenským organizacím nebo sexuálním otrokům.

Tvrzení: Povinnost podporovat kulturní porozumění a respekt.

Odůvodnění: Je naší morální povinností podporovat kulturní porozumění a respekt k hodnotám a právům jednotlivců z různých zemí. Nedostatek znalostí o kulturně a ekonomicky odlišných zemích nám brání v rozpoznání a respektování jejich práv, což vede k jejich možnému zneužívání. Upřednostňováním znalostí můžeme prosazovat hodnoty lidských práv, diverzity a rovnosti.

Příklad: Všeobecná deklarace lidských práv zdůrazňuje význam kulturních práv a potřebu vzájemného porozumění a respektu mezi národy. Podporou znalostí a porozumění různým kulturám můžeme přispět k naplňování těchto práv a zajistit, aby byli jednotlivci chráněni před vykořisťováním a obchodováním.

Opozice:

Tvrzení: Obchodování s lidmi je ovlivněno mnoha faktory nad rámec nedostatečných znalostí o kulturně a ekonomicky odlišných zemích.

Odůvodnění: Obchodování s lidmi je složitý fenomén, který je ovlivněn řadou socioekonomických, politických a individuálních slabostí. Je důležité si uvědomit, že k rozšíření obchodování s lidmi významně přispívají také faktory, jako je chudoba, nerovnost pohlaví, ozbrojené konflikty a slabá správa věcí veřejných. Zaměření se pouze na mezery ve znalostech opomíjí tyto základní příčiny a omezuje naše širší chápání vztahů. Pokud by se řešily problémy týkající se životní úrovně, pak by nebyl důvod ani vytvářet obchodování s lidmi jako nástroj ke zlepšení ekonomické situace.

Důkazy: Mezinárodní organizace (např. OSN) zdůrazňují roli extrémní chudoby a nedostatku pracovních příležitostí jako klíčové příčiny obchodování s lidmi.

Tvrzení: Nedostatek omezení poptávky v zemích, kde se obchoduje.

Odůvodnění: Protože v zemích, kde dochází k obchodování s lidmi, neexistují dostatečná právní opatření (a chybí sankce), umožňuje to přetrvávání a rozšiřování tržního prostředí pro obchodování s lidmi. Nedostatečné povědomí o existenci poptávky a vhodného prostředí pro ni znamená, že poptávka je udržována na vysoké úrovni. Kdyby lidé věděli, že se jedná o skutečný problém, mohli by účinněji vyvíjet tlak na omezení poptávky.

Identita, kultura, náboženství a překračování hranic

Případová studie – Jakub Okruhlica – Asociace debatních klubů

Téma

Tato vláda věří, že by se země EU měly jednotně zaměřit na kulturní začleňování uprchlíků ze zemí mimo EU.

Kontext

V posledních několika letech se EU každoročně potýká s rostoucím přílivem migrantů ze zemí mimo EU. Ačkoli je EU jednotná v přijímání uprchlíků, není tak jednotná, pokud jde o následné začlenění a řádnou integraci do společnosti. To znamená, že některé země to zvládají lépe než jiné. Tento návrh předpokládá sjednocení všech integračních postupů v celé EU.

Vše by se sjednotilo, od procesu registrace nových obyvatel v národních systémech pojištění, přes jednotné osnovy jazykových programů až po sjednocení procesu hledání zaměstnání. V rámci jednotného procesu se očekává, že integrace bude lépe řízena a že nebude existovat riziko lokalit s neregulovanou integrací.

Na druhou stranu může být individuální přístup každé země v některých ohledech výhodnější, protože každá země se může lépe přizpůsobit konkrétním bodům. Ať už se jedná o různorodost nově příchozích, na rozdíly ve vzdělávacích systémech, hledání zaměstnání nebo jiné odlišnosti v systému.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Klíčovou otázkou je, zda jednotný přístup k celému procesu integrace může zvýšit úroveň a zabránit riziku neřízené migrace. Nebo zda je rozumnější ponechat veškeré organizační kompetence na jednotlivých státech, kdy je třeba vzít v úvahu i to, zda by vůbec došlo k nějaké pozitivní změně.

Jaká jsou břemena?

Propozice:

Ukázat, proč současný systém nefunguje, jaké výhody by změna procesu začleňování přinesla a jak by byla efektivnější než současný systém.

Opozice:

Prokázat, že proces adaptace jednotného systému by trval dlouho, byl by neefektivní a nezhledňoval by individuální potřeby a odlišnosti systémů jednotlivých zemí.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Legální pracovní migrace (PROP)	Status Quo (OPP)
Kdo?	Vedoucí představitelé EU, kteří budou delegovat příkazy vládám členských států.	Samotné vlády zemí EU.
Co?	Jednotné provádění politik, které poskytují zdroje a podporují integrační opatření, aby se zajistilo, že uprchlíci budou začlenění a podporováni v nových komunitách.	Země EU by měly mít nezávislé způsoby kulturního začleňování uprchlíků ze zemí mimo EU, a to pomocí nejlepších zdrojů každé jednotlivé země EU.
Kdy?	Tato politika by měla být zavedena co nejdříve, aby byla co nejúčinnější.	

<p>Jak by to vypadalo v praxi?</p>	<p>Návrh by vedl ke sjednocení komplexních integračních programů pro uprchlíky, struktury jazykových kurzů, kulturní orientace a přístupu ke vzdělání a pracovním příležitostem.</p> <p>Země by měly spolupracovat na přidělování zdrojů, sdílet výsledky a vytvářet podpůrné sítě, aby zajistily jednotný a účinný přístup k co nejlepšímu kulturnímu začlenění.</p>	<p>Protože jednotný proces je příliš neefektivní (jeho realizace by byla zdoluhavá a nákladná), je lepší, aby země měly vlastní způsob integrace.</p> <p>Země spolupracují pouze v oblasti přistěhovalectví. Každá země dosahuje svých integračních cílů nezávisle na ostatních, podle potřeb jednotlivých skupin nových přistěhovalců, což umožňuje zohlednit rozdílné fungování systémů jednotlivých zemí (pojištění, lékařská péče, úřad práce).</p>
<p>Vyloučení extrémů</p>	<p>Propozice by neměla přinášet nerealistické představy, například že bez jednotného integračního procesu je integrace zcela nefunkční. Měl by ukázat, proč je jednotný přístup lepší než individuální. Musí také brát v úvahu, že má být jednotný napříč zeměmi EU, ale chování nemá být úplně stejné.</p>	<p>Opozice nemůže přinášet nereálné scénáře, konspirace a populistická tvrzení. Nemůže říkat, že celý integrační proces by měl být zrušen nebo že jeho zavedení je nereálné. Musí ukázat, že pro vládu je efektivnější mít vlastní program, který je pružnější a přizpůsobivější.</p>
<p>Reálné příklady nebo analogie</p>	<p>Země EU již zřizují specializovaná uprchlická centra, která poskytují jednotné vzdělávací integrační programy, pomáhají lidem usadit se v regionu atd.</p>	<p>Jak je uvedeno v návrhu. Některé země již integrační procesy mají, ale na individuálním základě. Pokud by byly neefektivní, volaly by spíše po sjednocení, ale takto je mají nastavené podle svých potřeb a preferencí. Tím prokazují jejich funkčnost.</p>

Možné argumenty

Propozice:

Tvrzení: Jednotné zaměření na kulturní začlenění uprchlíků podporuje sociální soudržnost a snižuje riziko napětí mezi skupinami.

Odůvodnění: Aktivní podporou kulturního začleňování mohou země EU vytvořit prostředí, ve kterém se uprchlíci cítí vítáni a přijímáni, což snižuje možnost vzniku sociálních rozporů a konfliktů.

Příklad: Inkluzivní integrační politika v Německu vedla k vyšší sociální soudržnosti v německém způsobu uvažování o uprchlících.

Tvrzení: Procesy sjednocené integrace snižují náklady jednotlivých zemí.

Odůvodnění: Jednotlivé země se nebudou muset zabývat vlastním vytvářením vzdělávacích materiálů, vymýšlením vlastních projektů, složitými personálními strukturami a dalšími složitostmi, které jsou nákladné na realizaci. Další výhodou je, že by bylo snazší přesouvat jednotlivé pracovníky mezi pobočkami v rámci země nebo v případě potřeby i do zahraničí. Nemuseli by se vše učit úplně od začátku, ale základní znalosti by již měli.

Důkaz: Některé velké organizační struktury, které musí pracovat co nejefektivněji, již fungují podle jednotných pravidel. V rámci NATO je díky jednotným postupům možné, aby skupině vojáků velel německý důstojník, a přesto byla schopna pracovat stejně efektivně jako americká jednotka. A to právě díky jednotným postupům.

Tvrzení: Kulturní začlenění je v souladu s hodnotami lidských práv a rovnosti.

Odůvodnění: Všeobecná deklarace lidských práv OSN zdůrazňuje právo na kulturní účast a nediskriminaci. Upřednostňováním kulturního začleňování země EU tato základní práva podporují a prokazují závazek k rovnosti a spravedlnosti. Kulturní začleňování navíc podporuje empatii a porozumění mezi různými skupinami obyvatel, čímž podporuje inkluzivnější a harmoničtější společnost.

Opozice:

Tvrzení: Jednotné zaměření na kulturní začlenění uprchlíků může odvést zdroje od řešení vnitřních sociálních a ekonomických problémů.

Odůvodnění: Upřednostňování iniciativ kulturního začleňování uprchlíků ze zemí mimo EU může zatížit již tak omezené zdroje a bránit úsilí o řešení stávajících sociálních a ekonomických problémů v zemích EU. Domnívají se, že přidělení zdrojů na vnitřní problémy, jako je nezaměstnanost nebo chudoba, by mělo přímější a bezprostřednější dopad na blahobyt občanů.

Příklad: Nedostatek finančních zdrojů v některých zemích, které se nemohou zaměřit na uprchlickou krizi (např. Rumunsko nebo Bulharsko).

Tvrzení: Kulturní začlenění uprchlíků může oslabit národní identitu a kulturní hodnoty.

Odůvodnění: Jednotná kulturní integrace uprchlíků může vést k oslabení nebo erozi národní identity a kulturních hodnot v zemích EU, protože nerespektuje původní sociální cítění a vazby dané země. Zaměření na jednotné přijímání různých kultur může zastínit potřebu zachovat a chránit kulturní dědictví a tradice hostitelských společností, které neberou jednotné zvyklosti v potaz tolik jako jednotlivé země...

Tvrzení: Nucená kulturní asimilace uprchlíků v evropských společnostech může vést k sociálnímu napětí a konfliktům.

Odůvodnění: Jednotné zaměření na kulturní integraci uprchlíků, které ignoruje rozdíly mezi zeměmi, může způsobit sociální napětí a konflikty mezi evropskými zeměmi. Umožnění individualizovanějších systémových přístupů lépe zohledňuje rozdílné potřeby a možnosti jednotlivých členských států EU, čímž se snižuje riziko sociálních rozporů a konfliktů.

Identita, kultura, náboženství a překračování hranic

Případová studie – Jakub Okruhlica – Asociace debatních klubů

Téma

Tato vláda by zavedla povinnou výuku všech náboženství ve školách.

Kontext

V souvislosti s rostoucí náboženskou rozmanitostí a pluralitou se objevují obavy z nedostatečných znalostí a porozumění různým náboženským tradicím mezi mladými lidmi. V důsledku globalizace dochází v zemích, které byly tradičně nábožensky homogenní, k většímu pronikání menších náboženských hnutí a vyznání (např. v zemích, které byly téměř výhradně křesťanské, roste počet muslimů nebo vyznavačů různých neabrahámských náboženství, jako je buddhismus nebo taoismus; mnohem více lidí také konvertuje z hlavních církví k menším a reformním proudům).

Problémem je především neznalost rozdílů mezi jednotlivými náboženstvími a z toho plynoucí obavy. To je způsobeno především nevhodnou výukou, která se zaměřuje pouze na hlavní náboženský proud (nebo více proudů) nebo výuku náboženství zcela vynechává. To vše vytváří dobrý základ pro populisty.

Povinná výuka náboženství ve školách tomu může napomoci, ale také to s sebou nese určitá rizika. Za prvé, nahrazení výuky náboženství v hodinách dějepisu nebo společenských věd umožní věnovat více času hlavnímu obsahu učiva (dějepis, chování, sociologie atd.) Umožní to také více se zaměřit na kvalitu výuky jednotlivých náboženství a popsat vše přesněji.

Problémem může být kvalita učitelů a způsob, jakým vyučují. Bude zapotřebí dostatečné množství odborníků v jejich oboru. Také bude třeba ověřit, zda způsob výuky není jednostranný nebo diskreditující náboženství.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

V debatě je třeba porovnat riziko zkreslování a nepochopení faktů, ke kterému již dochází, s potenciálním rizikem neadekvátní a účelové diskreditace výuky náboženství, pokud by se výuka zavedla. Přínos nových poznatků z výuky náboženství, čas na látku u jiných předmětů a kvalita výuky by měly být také cílem, stejně jako musí být určeno, nakolik by měl stát / jiný vyšší orgán zasahovat do zlepšení jejich informovanosti.

Jaká jsou břemena?

Propozice:

Vypořádání se s riziky nízké kvality znalostí učitelů o náboženství. Také najít způsob, jak dohlížet na učitele, aby nediskriminovali některá náboženství.

Opozice:

Prokázání kvality výuky (a další kontroly) je obtížně realizovatelné, rovněž bude chybět motivace a čas na výuku žáků a může dojít k poškození jejich vlastního přesvědčení.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Povinná školní výuka (PROP)	Status quo (OPP)
Kdo?	Vlády v zemích s fungující demokracií, aktivisté podporující inkluzi, progresivní občané.	Vlády v zemích s fungující demokracií, aktivisté proti inkluzi, konzervativní občané.
Co?	Zavedení povinné výuky všech náboženství ve školách, vzdělávání mládeže a učitelů pro méně stereotypní společnost. Frekvence výuky závisí na ročníku.	Vzdělávání založené na dobrovolnosti jednotlivců, které ponechává pravomoci pouze v mezích jednotlivých školních osnov.
Kdy?	Tato politika bude zavedena během nadcházejícího příštího školního roku s vládním dohledem v prvních letech.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Podobně jako v jiných školních předmětech, například v tělocviku, dějepise nebo matematice. Alespoň jedna hodina jednou týdně (nebo její ekvivalent). A to v závislosti na typu školy, ročníku nebo zapálenosti žáků.	Podobně jako současný stav (nebo téměř tak), kdy výuka náboženství závisí na jednotlivých vládách, školách, učitelích a žácích. Vše je založeno na dobrovolnosti a ochotě učit se.
Vyloučení extrémů	Propozice by nepodporovala nucené přijetí/odmítnutí náboženství a dodržovala by základní lidská práva.	Neměli bychom podporovat zákaz náboženství ve školách (včetně status quo jako např. výuky náboženství v hodinách dějepisu) nebo výuku jen některých náboženství neobjektivním způsobem. Ale svoboda náboženství a víry by měla být zachována.
Reálné příklady nebo analogie	V Norsku se vyučuje předmět „Náboženství a etika“, který by měl kombinovat studium náboženství se studiem filozofie a etiky.	Vymývání mozků extremistickými skupinami vyučujícími náboženství (např. v Maďarsku), které způsobuje nárůst předsudků a strachu z jiných náboženství.

Možné argumenty

Propozice:

Tvrzení: Zavedení povinné výuky všech náboženství ve školách řeší potřebu kulturní a náboženské gramotnosti a podporuje inkluzivnější společnost.

Odůvodnění: Kulturní a náboženská rozmanitost je dnes stále běžnější a vyžaduje větší vzdělání o odlišnostech, jejího chápání a souvislostech. Zavedením povinné výuky o všech náboženstvích mohou školy vybavit žáky znalostmi a porozuměním, které jsou nezbytné k orientaci v různých kulturních perspektivách a k jejich ocenění. Například žáci, kteří absolvují komplexní výuku náboženství, mohou projevit větší kulturní citlivost a inkluzivnější pohled na svět.

Důkaz: Studie "Budiž světlo!" se zaměřovala na důsledky výuky náboženství pro žáky šestých tříd veřejné charterové školy. Jedním z posouzení bylo, že výuka o náboženstvích má potenciál oslabit důležité rozdíly a zavést multikulturnější přístup k výuce o náboženství.

Tvrzení: Zavedení povinné výuky všech náboženství ve školách respektuje právo na svobodu náboženského vyznání a podporuje kulturní porozumění a toleranci.

Odůvodnění: V demokratické společnosti mají jednotlivci právo svobodně praktikovat své náboženství. Tím, že školy poskytují povinné vzdělání o všech náboženstvích, podporují toto základní právo a zároveň podporují kulturní porozumění a toleranci mezi studenty. Tento přístup je v souladu se zásadami inkluzivity a respektu k rozmanitosti.

Příklad: Některé země, jako například Norsko, zavedly inkluzivní programy náboženského vzdělávání, jejichž cílem je podpora vzájemného respektu a mezikulturního dialogu. Výukové postupy způsobují, že náboženská výchova pozitivně ovlivňuje studenty v respektu k rozmanitosti a posiluje jejich porozumění.

Tvrzení: Zavedení povinné výuky náboženství zvyšuje potenciální využití jiných předmětů.

Odůvodnění: V předmětech, které se dnes více či méně zabývají náboženstvím (především dějepis a společenské vědy), zaujímá náboženství, pokud je dostatečně zpracováno, významnou část učiva. Pokud by hodiny náboženství dostaly vlastní předmět, který by nezasahoval do ostatních, nebyli by žáci ochuzeni o látku z původních předmětů, která ustupuje do pozadí výuce náboženství v předmětech, které s ním tak úzce nesouvisejí.

Opozice:

Tvrzení: Zavedení povinné výuky všech náboženství ve školách vyvolává obavy z indoktrinace, zvýhodňování a stírání rozdílů mezi náboženstvím a vzděláváním.

Odůvodnění: Povinná výuka všech náboženství může neúmyslně vést k neobjektivnímu nebo částečnému vyučování, které upřednostňuje některá náboženství před jinými. To může vést k vnímání náboženské indoktrinace a ohrozit neutralitu, kterou by školy měly při poskytování vzdělávání zachovávat.

Příklad: Tuto obavu lze pozorovat v kontroverzích kolem náboženské výchovy v některých oblastech Spojených států nebo v některých zemích Evropské unie, kde kritici tvrdí, že učební osnovy silně upřednostňují křesťanství, což může vést k marginalizaci studentů z jiných náboženských prostředí.

Tvrzení: Povinná výuka všech náboženství ve školách může být v rozporu se zásadou práva žáků na vyznávání vlastního náboženského nebo nenáboženského přesvědčení.

Odůvodnění: Rodiče mají právo vychovávat své děti v souladu se svým náboženským přesvědčením a hodnotami a studenti mají právo svobodně uplatňovat své názory. Povinná výuka náboženství může tato práva porušovat a vnucovat učení, které je v rozporu s hodnotami a přesvědčením rodin.

Příklad: V některých zemích s přísnou legislativou může docházet k právním bitvám o povinnou výuku náboženství.

Tvrzení: Zavedení povinné výuky všech náboženství může vést ke konfliktům v rodinách a k možné marginalizaci náboženských menšin.

Odůvodnění: Zařazení výuky náboženství, která se zaměřuje převážně na většinové náboženství nebo nedostatečně pokrývá menšinovou víru, může vytvořit prostředí, které vylučuje a diskriminuje. To může vést k sociálnímu rozdělení, napětí a pocitu marginalizace u žáků z řad náboženských menšin.

Například v některých regionech s převažujícím náboženským vyznáním mohou studenti z náboženských menšin čelit problémům při plném vyjádření vlastního přesvědčení v hodinách náboženství nebo mohou pociťovat nedostatek zastoupení a porozumění.

Identita, kultura, náboženství a překračování hranic

Případová studie – Jakub Okruhlica – Asociace debatních klubů

Téma

Tato vláda by zavedla povinné školení o diverzitě na pracovišti.

Kontext

V dnešní době je běžné, že na pracovišti pracují společně zaměstnanci z různých prostředí. Je důležité, aby zaměstnanci rozuměli specifickým potřebám ostatních, aby se snížilo riziko šoku a vyloučení z kolektivu (což by mohlo vést k porušení zákona).

Školení o diverzitě zvyšuje povědomí o odlišnostech jednotlivců prostřednictvím přednášek, instruktážních videí, testů (anonymních) nebo jiných (účast na Dni národnostních menšin). Školení zvyšuje povědomí o různých kulturách, náboženstvích atd. Školení většinou vede pracovník personálního oddělení nebo specializovaný externista, aby se snížilo riziko porušení pracovněprávních předpisů.

Alternativou k tomu může být pouze dobrovolné vzdělávání nebo ponechání výchovy na samotném kolektivu, kde se předpokládá, že klasická komunikace o životě spolupracovníků zvýší vzdělanost. Pracuje se s principem, že když je něco povinné, lidé k tomu mají odpor a když se něco dělá dobrovolně, je šance na dosažení výsledku vyšší.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Pro společnosti, které pracují s lidmi z různých prostředí (což je v dnešní době stále častější), je důležité akceptovat jiné kultury. Otázkou je, zda školení o diverzitě může zvýšit akceptaci jiných kultur a jejich potřeb, nebo naopak zvýšit riziko diskriminace a vyloučení. Nebo zda je ponechání v kolektivu bez školení vhodnou alternativou.

Jaká jsou břemena?

Propozice:

Prokázat, že neplatí, že se zaměstnanci povinnému školení budou bránit, protože lidé něco neradi dělají z povinnosti; že nedojde k diskriminaci kvůli odlišnostem (o kterých by předtím nevěděli / protože bez odlišností by školení nemuseli absolvovat).

Opozice:

Dokažte, že povinné školení se setkává s odporem, protože lidé neradi něco dělají z povinnosti; že nedochází k diskriminaci kvůli odlišnostem (o kterých by dříve nevěděli / protože bez odlišností by školení nemuseli absolvovat).

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Povinná školení (PROP)	Dobrovolná školení – status quo (OPP)
Kdo?	Vedení podniků a vlády v zemích Evropské unie a Spojených státech.	Zaměstnanci a odbory podniků v zemích Evropské unie a ve Spojených státech.
Co?	Zavedení povinných programů školení o diverzitě s cílem zvýšit povědomí o kulturní rozmanitosti a poskytnout zaměstnancům nástroje potřebné k efektivní práci na multikulturním pracovišti.	Programy školení o diverzitě jsou pouze na dobrovolné bázi firem, jejich vedení nebo odborů zaměstnanců.
Kdy?	Tato politika bude zavedena v blízké budoucnosti po náležitém plánování a přípravě.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Povinné školení by se konalo při nástupu do zaměstnání, a poté každý rok. Podobně jako v současnosti probíhá školení o bezpečnosti práce a požárních předpisech. Nedostavení se na školení (a následné neúspěšné proškolení) by bylo považováno za hrubé porušení pracovní kázně, které by mohlo vést k výpovědi.	Zaměstnanci mohou absolvovat dobrovolné školení kdykoli během svého zaměstnání, a to i několikrát ročně (v závislosti na firemní politice). Školení by probíhalo v pracovní době. Běžná konverzace (nejen o rozdílech) by probíhala formou konverzování o přestávkách, jak už to tak bývá.
Vyloučení extrémů	Zúčastněné strany (menšiny, vyznavači různých náboženství, oběti šikany) nebudou během školení konkrétně jmenovány ani vyzdvihovány. Cílem je zabránit tomu, aby se na ně zaměřil negativní zájem ze strany spolupracovníků, který by mohl vést k vyloučení z kolektivu.	Vyhnete se strategii, kdy se tvrdí, že propozice nabízí pouze školení, ale nic víc, zatímco opozice nabízí mnohem víc. To není férový přístup k debatě. Navíc by propozice mohla reagovat tím, že nabídne nejen školení, ale i další navazující programy. Byl by to začarovaný kruh. Argumentace se musí pohybovat pouze v mezích debaty a nesmí zacházet do extrémů.
Reálné příklady nebo analogie	Je to podobné jako u školení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Celkově je praktický trénink nejlepší způsob, jak se v něm zlepšit. Zájem mohou mít externí specializované firmy s odborníky na chování, kteří by mohli poskytovat školení na vyšší úrovni.	Mohl by být převzat koncept sebeřízeného vzdělávání, kdy jednotlivci přebírají odpovědnost za svůj vlastní posun a pochopení kulturní rozmanitosti prostřednictvím osobních zkušeností a interakcí.

Možné argumenty

Propozice:

Tvrzení: Povinné programy školení o diverzitě jsou nezbytné pro řešení kulturních rozdílů a podporu inkluzivity na pracovišti.

Odůvodnění: Kulturní rozdíly mohou vést k nedorozuměním, konfliktům a snížení produktivity na multikulturním pracovišti. Povinné programy školení o diverzitě poskytují zaměstnancům potřebné znalosti a dovednosti, aby se v těchto rozdílech dokázali účinně orientovat, a podporují tak inkluzivnější a harmoničtější pracovní prostředí, což vede k vyšší efektivitě.

Důkaz: Studie Kaleva, Dobbina a Kellyho (2006) zkoumala dopad školení o diverzitě na postoje a chování na pracovišti. Výzkumníci se zaměřovali na to, nakolik povinné programy školení o diverzitě vedly k výraznému snížení předsudků a zvýšení porozumění různým kulturním perspektivám u zaměstnanců.

Tvrzení: Zavedení povinných programů školení o diverzitě je v souladu s hodnotami rovnosti, spravedlnosti a respektování práv jednotlivců na pracovišti.

Odůvodnění: Společnost má povinnost zajistit respektující a inkluzivní pracovní prostředí, kde mají všichni zaměstnanci stejné příležitosti k rozvoji. Zavedením povinných programů školení o diverzitě dávají najevo, že jsou ochotny tuto skutečnost uskutečnit. Protože smýšlení lidí obvykle není tak otevřené dobrovolným aktivitám a může vést k nižší míře jejich naplňování na pracovišti, což vede k šikaně nebo jiné formě diskriminace.

Příklad: V USA existuje státní agentura EEOC (Equal Employment Opportunity Commission), která dohlíží na rovné příležitosti na pracovištích. Během debaty by mohly být použity názory nebo poznatky z jejich vyšetřovacích zpráv.

(např: <https://www.eeoc.gov/newsroom/eeoc-launches-diversity-equity-inclusion-dei-workshop->)

Tvrzení: Povinné školení pomáhá více, protože se ho účastní více lidí.

Odůvodnění: Problémem dobrovolných vzdělávacích programů je nižší účast než u programů povinných, protože někteří zaměstnanci je považují za ztrátu času, která je připravuje o skutečnou práci. Povinná školení zajišťují, že se všichni zaměstnanci zapojí do probírané látky, a to co nejaktivněji. Tato zvýšená účast zlepšuje pochopení rozdílů a povede k vyšší úrovni spolupráce v organizaci.

Opozice:

Tvrzení: Povinné programy školení o diverzitě mohou být neúčinné při řešení kulturních rozdílů a podpoře inkluzivity na pracovišti.

Odůvodnění: Účinnost povinných programů školení o diverzitě může být malá, protože by mohly přinést smíšené výsledky. Školení o diverzitě může poukázat na problematické otázky na pracovišti, což jim přisoudí vyšší hodnotu, než by mělo, a ostatní se na ně zaměří. Jeho účinky by mohly vést k diskriminaci (kulturních nebo náboženských menšin), nebo dokonce k překročení zákona.

Příklad: Efekt, kdy si člověk všimne něčeho negativního, až když je na to upozorněn, pochází z dětství. Dokud na negativní věc neupozorní někdo cizí, lidé ji obvykle ignorují. Pak se na ni ale soustředí, což vytváří větší tlak (a tedy i větší šikanu).

Tvrzení: Povinné školení o diverzitě může zasahovat do osobního přesvědčení jednotlivců.

Odůvodnění: Přestože je podpora inkluzivity důležitá, povinné programy školení o diverzitě mohou být považovány za nátlakové a omezující práva jednotlivců na odlišné názory nebo přesvědčení. Je nebezpečné nepřekročit hranici mezi školením o diverzitě a diskriminací. Možná je lepší respektovat autonomii jednotlivců a umožnit otevřený dialog bez povinných školících programů.

Tvrzení: Zavádění programů povinného školení může vést k nezamýšleným důsledkům.

Odůvodnění: Psychologie naznačuje, že lidé mají obecně silnou psychologickou reakci na to, když jim někdo říká, co mají dělat, i když proti tomu vytvářejí odpor. Když je něco povinné, narušuje to pocit autonomie a svobody volby a lidé mají vyšší tendenci sabotovat výsledek. Lepší cestou je realizovat dobrovolná školení, proti kterým zaměstnanci nebudou mít tak silný odpor. Navíc to může zvýšit vůli k většímu vzdělávání v oblasti odlišností, protože zaměstnanci se ho mohou zúčastnit, kdy chtějí a brát ho jako odpočinkovou aktivitu.

Nové globální vzdělávání

Udržitelnost a klima

Udržitelnost a klima

Případová studie - Jakub Hlaváček - Asociace debatních klubů

Téma

Tato vláda věří, že by státy měly přesunout veškeré finanční prostředky určené na ochranu životního prostředí na geoinženýrství namísto na zmírňování dopadů.

Kontext

V boji proti změně klimatu se řeší dvě hlavní cesty. První z nich, která je známější a rozšířenější, je zmírňování změny klimatu, které spočívá ve snižování produkce uhlíku a přechodu na obnovitelnější a méně znečišťující produkty. Pod tímto pojmem si můžete představit snahy o opětovné vysazování stromů (Eden Reforestation Projects nebo The Mangrove Action), investice do obnovitelných zdrojů energie (např. Offsh2ore v Německu nebo FORCE v Kanadě). Druhá cesta spočívá v projektech, které se místo toho snaží změnit klima pomocí technologií. Známé je hnojení moře v rámci experimentu LOHAFEX nebo vypouštění aerosolů, např. oxidu siřičitého, do stratosféry, aby odrážely sluneční světlo, což od roku 2019 testuje Harvardova univerzita.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Zmírnění dopadů by nás mělo dovést k úrovním skleníkových plynů (GHG) před průmyslovou revolucí, kdy bylo klima stabilní a neohrožovalo nás. Je to cesta, která má jasný cíl a již známý dopad. Hlavním cílem by bylo dosáhnout předindustriální úrovně znečištění, což by nás přivedlo zpět k mírnému klimatu, kdy lidstvo prosperuje, nicméně jistota dosažení cíle není příliš vysoká vzhledem k dosavadnímu pomalému tempu snižování emisí CO₂. Na druhou stranu geoinženýrství nabízí rychlé řešení mnoha těchto problémů.

Cílem geoinženýrských projektů je upravovat nebo měnit přírodní cykly, například vytvářet umělá mračna vypouštěním různých látek nebo ukládat atmosférický CO₂ do země. Problémem však je, že nikdo nezná důsledky. Přírodní cykly jsou dobře vyvážené a pokud do nich někdo zasáhne, může se stát něco nepředvídatelného. To by mohlo situaci ještě více zhoršit, než ji vyřešit.

Jaká jsou břemena?

Úkolem týmu propozice je prosazovat a obhajovat návrh, ve kterém státy mají přesměrovat veškeré stávající finanční prostředky na ochranu životního prostředí na projekty geoinženýrství namísto snahy zmírnit dopady změny klimatu jinými prostředky. Jejich úkolem je poskytnout přesvědčivé argumenty a důkazy na podporu účinnosti, proveditelnosti a potenciálních přínosů geoinženýrských projektů jako řešení změny klimatu. Tým propozice by se měl rovněž zabývat možnými protiargumenty a prokázat, proč je jimi navrhovaný přístup lepší než tradiční strategie zmírňování dopadů a proč jsou současné snahy neúčinné.

Úkolem opozičního týmu je zpochybnit a vyvrátit tvrzení, že by státy měly přesměrovat veškeré stávající finanční prostředky na ochranu životního prostředí na projekty geoinženýrství. Jejich úkolem je předložit protiargumenty, zdůraznit potenciální rizika, omezení a etické problémy spojené s geoinženýrskými projekty. Opoziční tým by měl představit alternativní strategie pro zmírnění dopadů změny klimatu a argumentovat, proč jsou tyto přístupy účinnější, udržitelnější nebo eticky správnější. Musí se také zabývat možnými nezamýšlenými důsledky nebo nevýhodami spoléhání se výhradně na geoinženýrské projekty.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Geoinženýrství (PROP)	Konvenční zmírnění změny klimatu (OPP)
Kdo?	Stát	Stát
Co?	Státy začínají výrazně podporovat geoinženýrské projekty a investovat do nich.	Státy by se měly zaměřit především na zmírňování změny klimatu (především statu quo – snížení znečištění způsobeného automobily, továrnami atd., snížení podílu energie vyrobené z fosilních paliv).
Kdy?	Hned, počínaje tímto okamžikem.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Stát začne poskytovat vědcům pracujícím na geoinženýrských projektech spoustu grantů, byrokracie se zjednoduší, takže testování může začít rychleji. Uplatňuje se méně předpisů.	Mohli bychom si to představit jako striktní dodržování Pařížské dohody o změně klimatu.
Vyloučení extrémů		Neznamená to, že bychom začali celý den pálit uhlí a vrátili se k praktikám, které jsme již opustili.

Reálné příklady nebo analogie	Mezi již vyzkoušené projekty patří vypouštění aerosolů v Číně nebo odsávání uhlíku na Islandu.	Nejlepším příkladem jsou politiky přijaté zeměmi, které se hlásí k Pařížské dohodě nebo podobné iniciativy. Například The RED stanovuje závazné cíle pro členské státy EU, aby zvýšily podíl energie z obnovitelných zdrojů na své spotřebě energie. Nebo uhlíková daň ve Švédsku či britský zákon o změně klimatu stanoví právně závazné cíle pro snížení emisí skleníkových plynů a zřizuje Výbor pro změnu klimatu.
--------------------------------------	--	--

Možné argumenty

Propozice

Změna klimatu je naléhavým problémem, který vyžaduje okamžitá opatření.

Zmírnění změny klimatu je dlouhodobý proces a se současnou rychlostí nejsme schopni dosáhnout našich cílů a naše planeta bude zničena. Geoinženýrství musí být schopno velmi rychlé implementace a dosažení požadovaných výsledků během několika dnů nebo měsíců, což je podstatně rychlejší proces než u zmírňování dopadů. Tato rychlost je zásadní, protože jak vidíme, klimatické změny se postupně zhoršují, a to znamená, že každá malá změna teploty způsobí větší škody než ta předchozí a ohroženo bude více oblastí. Proto bude nutné navýšit finance určené na zmírňování škod způsobených změnou klimatu a nepoužívat je na zmírnění následků klimatu změny jako takové.

Geoinženýrství nabízí přímočařejší řešení, které v reálném čase poskytuje sociální podporu.

Zmírňování změny klimatu je velmi pomalý proces, jehož výsledky se projeví až v dlouhodobém horizontu. Na druhou stranu geoinženýrství přímo mění prostředí Země, které je nastaveno tak, jak chceme. Poskytuje tak dopady v reálném čase, což je nezbytné pro podporu lidí v boji proti změně klimatu. Podpora v reálném čase je zásadní pro přežití a další rozvoj komunit v náročných podmínkách změny klimatu. Pokud se tento cíl nepodaří splnit, budou tyto komunity pravděpodobně migrovat, a to do jiných oblastí, což problémy ještě prohloubí.

Geoinženýrství poskytuje dlouhodobé způsoby řešení.

Geoinženýrské projekty mají potenciál poskytnout dlouhodobé řešení změny klimatu. Zmírnění změny klimatu je sice nezbytné, ale nemusí přinést trvalé řešení problému. Naproti tomu geoinženýrské projekty mohou poskytnout dlouhodobé řešení přímou manipulací s prostředím Země za účelem dosažení požadovaných výsledků v oblasti klimatu.

Opozice

Geoinženýrství není dostatečně testováno.

Geoinženýrské projekty často nejsou dostatečně otestovány a mohou mít nezamýšlené důsledky, které poškodí životní prostředí nebo lidské zdraví. Pokud budou státy i nadále upřednostňovat úsilí o zmírnění dopadů změny klimatu, mohou snížit emise a řešit hlavní příčiny změny klimatu, aniž by na sebe braly riziko nevyzkoušených geoinženýrských projektů.

Zmírňování dopadů přináší další výhody pro širokou společnost.

Snahy o zmírňování dopadů nejen pomáhají řešit změnu klimatu, ale mohou přinést i další výhody. Například investice do obnovitelných zdrojů energie mohou vést k vytváření pracovních míst a zlepšení veřejného zdraví.

Geoinženýrství rozšiřuje sociální nerovnost.

Změna klimatu neúměrně ovlivňuje marginalizované komunity a jednotlivce s nízkými příjmy. Snahy o zmírnění dopadů mohou pomoci tyto nerovnosti snížit tím, že se budou zabývat základními příčinami změny klimatu a zajistí, aby všechny komunity měly přístup k čistému vzduchu, vodě a dalším zdrojům. Projekty geoinženýrství mohou prohloubit stávající sociální nerovnosti tím, že se nebudou zabývat těmito základními problémy. Tyto projekty mohou přispívat k nerovnému přístupu ke zdrojům a jejich rozdělování, což může vést k tomu, že marginalizované komunity budou vynechány z výhod nebo ochrany, které geoinženýrské zásahy nabízejí. Vysídlování, konflikty o práva na půdu a technologické rozdíly mezi rozvinutými a rozvojovými zeměmi jsou dalšími faktory, které mohou zhoršovat sociální nerovnost.

Udržitelnost a klima

Případová studie - Jakub Hlaváček - Asociace debatních klubů

Téma

Tato vláda věří, že by ekologické organizace měly plně prosazovat adaptaci (např. budování hrází, geneticky modifikované potraviny, zkoumání alternativních životních prostředí) spíše než zmírnění změny klimatu.

Kontext

Jak naznačuje NOAA, největší výhodou je, že jakmile dosáhneme snížení emisí skleníkových plynů a počkáme na určitou dobu, kdy budou emise zpracovány přírodními cykly, bychom měli být schopni udržet naše klima stabilní navždy nebo alespoň po další dlouhou dobu.

Jiní vědci naznačují, že klimatické změny nelze porazit a že bychom se měli spíše zaměřit na hledání nových technologií, které nám pomohou bojovat proti extrémnímu počasí v důsledku klimatických změn. Tato teze považuje ekologické organizace za aktéry odpovědné za prosazování. Většinou by se jednalo o organizace jako Greenpeace, 350.org, World Wildlife Foundation nebo Indigenous climate action. Všechny tyto organizace používají k prosazování svých cílů různé přístupy, včetně kampaní šířících osvětu, demonstrací, podpory projektů vedených komunitami nebo lobbování na politické úrovni.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Ekologické organizace mají velký vliv na politiku životního prostředí, kterou vytvářejí politici. Pomáhají formovat diskuse o těchto tématech a svými aktivitami pomáhají utvářet veřejné mínění o otázkách souvisejících se změnou klimatu. Proto rozhodnutí, které ty organizace podporují, tak do značné míry určují postupy, které budou přijaty.

Největší obavou z tohoto způsobu je, zda se budeme schopni přizpůsobit po dlouhou dobu, protože se očekává, že pokud nezmirníme klima, pravděpodobně se stane více extrémní. Může být tak extrémní, že se nebudeme schopni přizpůsobit. To poukazuje na skutečný kompromis, protože k dispozici jsou zdroje pouze pro jednu možnost. Společnost by si měla být vědoma důsledků obou cest a ekologické organizace v tom hrají velkou roli.

Jaká jsou břemena?

Hlavním břemenem propozice v této debatě je dokázat, že zmírnění dopadů nepomůže nebo že nebudeme schopni toho dosáhnout dostatečně rychle nebo nějaký jiný důvod. Kromě toho musí vysvětlit, že adaptace je komparativně lepší volbou pro alokaci našich zdrojů.

Opozice musí zdůraznit význam zmírňování dopadů změny klimatu, vyzdvihnout jeho dlouhodobé přínosy a tvrdit, že samotné přizpůsobení se změně klimatu nestačí k řešení hlavních příčin a systémových problémů změny klimatu. Tým opozice by měl představit spolupůsobení mezi zmírňováním a přizpůsobováním, zabývat se otázkami rovnosti a spravedlnosti a navrhnout ucelená řešení, která integrují oba přístupy pro účinná opatření v oblasti klimatu.

Všimněte si, že obě strany se mohou dostat do bodu, kdy připustí, že obě tato řešení jsou potřebná, nicméně jako propozice musíte hájit, že za současného stavu bychom měli dělat pouze adaptaci.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Přizpůsobení (PROP)	Zmírnění změny klimatu (OPP)
Kdo?	Environmentální hnutí	Environmentální hnutí
Co?	Vedení osvětových kampaní, lobbování za politickou podporu, podpora projektů komunitní adaptace.	Vedení osvětových kampaní, lobbování za politickou podporu politik o zmírnění, podpora projektů, jako je znovuzalesnění, které vede ke zmírnění změny klimatu.
Kdy?	Okamžitě, počínaje tímto okamžikem.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Ekologické organizace by šířily povědomí o nutnosti stavět např. hráze a vysvětlovaly by jejich přínosy, aby společnost změnu podpořila.	Ekologické organizace by si především zachovaly svou současnou agendu, která podporuje politiky jako EURO 7 nebo podobné, a pokračovaly by v šíření podpory pro tento typ politik.
Vyloučení extrémů	Propozice nemusí obhajovat organizace lobbující za nápady jako plovoucí města, kolonizace Marsu nebo stěhování se do podzemí.	Opozice by neměla prosazovat myšlenku, že ekologické organizace začnou podporovat problémy spojené s fosilními palivy, které jsou součástí zmírňujících řešení; pouze přesunou svou pozornost k adaptačnímu úsilí.
Reálné příklady nebo analogie	Pravděpodobně nejlepšími příklady již vyzkoušených adaptačních projektů jsou geneticky modifikované rostliny nebo dokonce zvířata. Dobrymi příklady jsou také systémy hospodaření s vodou, zejména v Izraeli a	Skvělým příkladem jsou důvody, proč jsou GMO v současnosti zakázány. Jedním z nich je tok genů z GMO do původních živočišných či rostlinných druhů, což může mít vliv na ekosystémy, které se mohou rozpadnout v

	Singapuru.	důsledku narušení organismu, který získal gen z GMO.
--	------------	--

Možné argumenty

Propozice

Adaptace může být specificky přizpůsobena každému území.

Snahy o zmírnění často vyžadují spolupráci a opatření více zemí, což může být obtížné. Naproti tomu úsilí o přizpůsobení se může být více lokalizované a může být snadněji proveditelné. Zaměřením se na adaptační úsilí mohou ekologické skupiny řešit bezprostřední potřeby komunit a jednotlivců, kteří již pociťují dopady změny klimatu, bez ohledu na to, zda jsou vlády nebo jiné zúčastněné strany ochotny nebo schopny přijmout jednat na zmírňování.

Okamžitá pomoc pro zranitelné stakeholdery.

Důsledky změny klimatu jsou již pociťovány po celém světě a marginalizované komunity, včetně původních obyvatel, obyvatel jiné barvy pleti a nízkopříjmových komunit, jsou jejími dopady neúměrně postiženy. Tyto komunity mají často méně zdrojů a menší politickou moc zmírnit dopady změny klimatu. Přestože je úsilí o zmírnění dopadů změny klimatu zásadní pro řešení jejich hlavních příčin, nemusí těmto komunitám stačit k tomu, aby se přizpůsobily bezprostředním dopadům, které již pociťují.

Získání politické podpory pro urychlení řešení.

Globální reakce na změnu klimatu je pomalá a nerovnoměrná, protože mnoho zemí a stakeholderů není ochotno zavázat se k ambiciózním cílům v oblasti zmírňování změny klimatu. Zaměřením se na adaptační úsilí mohou ekologické skupiny ve spolupráci s vládami a dalšími stakeholdery vyvinout řešení, která budou řešit okamžité dopady změny klimatu.

Opozice

Limitace adaptace z časového hlediska.

Přestože adaptační úsilí může být v krátkodobém horizontu proveditelnější, může mít také omezení, pokud jde o jeho účinnost a rozšiřitelnost. Například výstavba hrází nebo přemístění komunit mimo oblasti ohrožené povodněmi může poskytnout pouze dočasná řešení, která neřeší základní příčiny změny klimatu. To znamená, že většinou můžeme řešit okamžité dopady, avšak přehlédli bychom základní příčiny, které lze řešit především zmírňováním.

Prohlubování sociální nespravedlnosti ve společnostech, které jsou již nyní přehlíženy.

Argument pro upřednostnění adaptačního úsilí předpokládá, že ti, kteří jsou nejvíce zranitelní vůči dopadům změny klimatu, také nejvíce potřebují adaptační řešení. To však přehlíží systémové nespravedlnosti a nerovnováhu moci, které jsou základem zranitelnosti vůči změně klimatu. Například původní obyvatelé, lidé jiné barvy pleti a nízkopříjmové komunity jsou často nejzranitelnější vůči dopadům změny klimatu právě kvůli historické a trvající nespravedlnosti, která je připravila o zdroje a politickou moc. Adaptace toto dále může posílit.

Vytváření geneticky modifikovaných organismů a adaptivních technologií by vedlo k monopolizaci.

Vývoj a široké používání GMO a adaptivních technologií povede k upevnění moci několika velkých agrochemických a technologických korporací. Tyto společnosti často vlastní patenty na GMO nebo vysoce specializované technologie, což jim umožňuje vykonávat významnou kontrolu nad zemědělskými postupy nebo technologickým vývojem. Tato koncentrace moci může mít škodlivé účinky na zemědělce, spotřebitele a celkovou rozmanitost zemědělských systémů. Tento obecný problém je umocněn zejména s ohledem na klimatické změny, kdy je vstupní bariéra pro vytvoření takového produktu velmi vysoká vzhledem k dosud neprozkoumaným a nepoznaným podmínkám, jako jsou velmi vysoké teploty, rychle se měnící podmínky atd.

Udržitelnost a klima

Případová studie - Jakub Hlaváček - Asociace debatních klubů

Téma

Tato vláda věří, že by země, které jsou největšími znečišťovateli, měly otevřít své hranice klimatickým uprchlíkům.

Kontext

Tváří v tvář rostoucím environmentálním výzvám se světové společenství potýká s problémem klimatických uprchlíků. Tito lidé jsou nuceni opustit své domovy kvůli nepříznivým důsledkům změny klimatu, jako je stoupající hladina moří, extrémní výkyvy počasí a zhoršující se životní podmínky. Tato teze se zabývá odpovědností států, které v minulosti významně přispívaly k emisím skleníkových plynů. Propozice tvrdí, že tyto země by měly nést břemeno poskytování útočiště těm, kteří byli vysídleni v důsledku jejich vlastních činů. Na druhé straně opozice tvrdí, že tento přístup nemusí být praktický ani spravedlivý, a vyzývá k alternativním řešením a sdílení odpovědnosti mezi státy při řešení složitého problému migrace z důvodu klimatu.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit, se točí kolem toho, zda by země, které jsou největšími znečišťovateli, měly otevřít své hranice klimatickým uprchlíkům. Vystává otázka odpovědnosti a etických povinností těchto zemí vůči jednotlivcům, kteří jsou vysídleni v důsledku změny klimatu. Rozhodnutí zahrnuje zvážení potenciálních přínosů poskytování útočiště a pomoci klimatickým uprchlíkům oproti obavám, jako je ekonomická zátěž, přidělování zdrojů a schopnost hostitelských zemí přijmout a integrovat potenciálně velký příliv lidí. Zahrnuje také zvážení alternativních řešení a sdílené odpovědnosti mezi národy za účinné řešení problému klimatické migrace.

Jaká jsou břemena?

Břemenem propozice je prokázat, že země, které jsou největšími znečišťovateli, by měly otevřít své hranice klimatickým uprchlíkům. Musí předložit přesvědčivé argumenty a důkazy na podporu svého postoje a zdůraznit morální a etickou nutnost, aby tyto země převzaly odpovědnost za své minulé příspěvky ke změně klimatu. Propozice musí argumentovat, že poskytování útočiště klimatickým uprchlíkům je v souladu se zásadami spravedlnosti, lidských práv a globální solidarity. Měly by se zabývat obavami z hospodářského a sociálního dopadu a zdůrazňovat potenciální přínosy, jako je diverzifikace pracovní síly, kulturní obohacení a mezinárodní spolupráce při řešení změny klimatu.

Naopak břemenem opozice je zpochybnit argumenty propozice a argumentovat proti otevření hranic pro klimatické uprchlíky. Musí předložit protiargumenty, které se zaměří na praktičnost, proveditelnost a potenciální negativní důsledky takové politiky. Opozice by měla zkoumat alternativní řešení, navrhnout strategie pro efektivnější řešení klimatické migrace a zdůrazňovat společnou odpovědnost států při zvládnutí tohoto globálního problému. Mohou také zdůraznit potenciální zátěž pro zdroje, infrastrukturu a sociální soudržnost v hostitelských zemích, jakož i potenciální problémy při prověřování a určování statusu uprchlíka v souvislosti se změnou klimatu.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Otevřené hranice (PROP)	Sdílená odpovědnost (OPP)
Kdo?	Státy, které jsou hlavními znečišťovateli	Státy, které jsou hlavními znečišťovateli
Co?	Otevření svých hranic klimatickým uprchlíkům.	Hledání alternativních řešení a sdílené odpovědnost za řešení migrace v oblasti klimatu.
Kdy?	Okamžitě, počínaje tímto okamžikem.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Zřízení specializovaných cest pro jednotlivce vysídlené v důsledku klimatické změny,	Spolupráce s mezinárodními organizacemi a dotčenými zeměmi za účelem vytvoření komplexních politik pro

	<p>zefektivnění azylového řízení uznáním klimatické změny jako validního důvodu pro žádost o azyl a poskytnutí komplexního podpůrného systému jako je bydlení, zdravotnictví a integrační programy pro zajištění úspěšného přesídlení.</p>	<p>klimatickou migraci, zaměření se na udržitelný rozvoj, připravenost na potenciální katastrofy a strategie pro klimatickou odolnost. Obsahovalo by to také poskytování finanční a technické pomoci dotčeným regionům, podporu budování kapaci a rozvíjení globální spolupráce za účelem řešení základních příčin klimatického vysídlení.</p>
Vyloučení extrémů	<p>Neotevření hranic neznámá, že opozice nemůže pomoci uprchlíkům na hranicích nebo regionu, ze kterého uprchlíci utíkají.</p>	<p>Všimněte si, že propozice může stále obhajovat pomoc regionům, ze kterých uprchlíci přicházejí, ale můžete ukázat, jak otevření hranic brání tomuto typu pomoci nebo proč je tato pomoc účinnější.</p>

<p>Reálné příklady nebo analogie</p>	<p>Kanada zavedla opatření k řešení klimatické migrace tím, že uznala změnu klimatu jako platný důvod pro přiznání statusu uprchlíka. V roce 2020 Kanada zavedla program „klimatických uprchlíků“, který umožňuje osobám vysídleným v důsledku událostí souvisejících s klimatem, jako je stoupající hladina moře nebo extrémní povětrnostní podmínky, požádat o azyl. Tento program poskytuje klimatickým uprchlíkům možnosti, jak požádat o ochranu, získat přístup k přesídlovacím programům a podporu při integraci do kanadské společnosti, což odráží postoj propozice otevřít hranice osobám postiženým změnou klimatu.</p>	<p>Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) vyzývá státy, aby spolupracovaly a vypracovaly komplexní strategie pro společné řešení migrace v oblasti klimatu. Prostřednictvím iniciativ, jako je Nansenova iniciativa a Platforma pro vysídlení v důsledku katastrof, UNFCCC usnadňuje dialog a spolupráci mezi zeměmi s cílem zlepšit připravenost na katastrofy, budování odolnosti a ochranu klimatických migrantů. Tento přístup zdůrazňuje opoziční důraz na společnou odpovědnost a mezinárodní spolupráci při řešení problémů klimatické migrace.</p>
---	--	---

Propozice

Morální odpovědnost: Státy, které jsou největšími znečišťovateli, mají morální odpovědnost otevřít své hranice klimatickým uprchlíkům. Tyto země významně přispěly k emisím skleníkových plynů, které způsobily změnu klimatu a následné vysídlení osob. Otevřením svých hranic uznávají svou historickou roli v tomto problému a demonstrují závazek napravit způsobené škody tím, že postiženým poskytnou útočiště a pomoc.

Globální solidarita: Otevření hranic klimatickým uprchlíkům podporuje globální solidaritu a spolupráci při řešení důsledků změny klimatu. Tyto země, které jsou hlavními znečišťovateli, profitovaly z industrializace a hospodářského růstu, často na úkor zranitelných regionů, které nyní pociťují dopady změny klimatu. Přijetím klimatických uprchlíků mohou země, které jsou hlavními znečišťovateli, projevit solidaritu s globálním společenstvím, sdílet břemeno vysídlení a podpořit společnou reakci na výzvy související s klimatem.

Dlouhodobé výhody: Otevření hranic pro klimatické uprchlíky může přinést dlouhodobé výhody zemím, které jsou hlavními znečišťovateli. Přijetím osob, které byly vysídleny v důsledku změny klimatu, mohou tyto země využít různorodé zdroje talentů, dovedností a perspektiv. Klimatičtí uprchlíci mohou přispět k ekonomice, zaplnit chybějící pracovní síly a přinést do komunit inovace a odolnost. Přijetí klimatických uprchlíků může také podpořit kulturní výměnu a porozumění, obohatit sociální strukturu zemí, které jsou hlavními znečišťovateli životního prostředí, a vytvořit inkluzivnější a rozmanitější společnost.

Opozice

Praktické výzvy: Otevření hranic klimatickým uprchlíkům představuje pro země, které jsou největšími znečišťovateli, významné praktické výzvy. Potenciální příliv velkého počtu osob hledajících útočiště může zatížit stávající zdroje, infrastrukturu a sociální služby. Adekvátní ubytování a integrace značného počtu klimatických uprchlíků může vyžadovat značné investice a může narušit sociální a ekonomickou strukturu hostitelských zemí.

Sdílená odpovědnost: Přestože státy, které jsou největšími znečišťovateli, musí hrát při řešení změny klimatu určitou roli, břemeno pomoci klimatickým uprchlíkům by mělo být rozděleno mezi všechny státy. Přenesení veškeré odpovědnosti na země, které jsou hlavními znečišťovateli, by mohlo vést k nespravedlivému zatížení, protože i jiné země mohou přispívat ke globálním emisím nebo mohou být schopny poskytnout podporu. Podpora globální spolupráce, finanční pomoci a úsilí o budování kapacit mezi všemi státy je spravedlivější a udržitelnější přístup.

Alternativní řešení: Otevření hranic pro klimatické uprchlíky nemusí být nejúčinnějším řešením klimatické migrace. Místo toho by se státy, které jsou hlavními znečišťovateli, měly zaměřit na provádění důkladných opatření ke zmírnění změny klimatu, investovat do strategií přizpůsobení se změně klimatu a podporovat udržitelný rozvoj v ohrožených regionech. Řešením základních příčin migrace za klimatem mohou státy, které jsou hlavními znečišťovateli, přispět k dlouhodobým řešením, z nichž budou mít prospěch jak postižené regiony, tak celosvětové společenství, místo aby se zaměřovaly pouze na krátkodobá řešení, jako je otevírání hranic.

Udržitelnost a klima

Případová studie - Jakub Hlaváček - Asociace debatních klubů

Téma

Tato vláda podporuje řízené přemísťování biodiverzity v reakci na změnu klimatu.

Kontext

Změna klimatu představuje významnou hrozbu pro celosvětovou biodiverzitu a ekosystémy. S rostoucími teplotami a změnami počasí se mnoho druhů, jako je např. pišťucha pika, strnavec ostrochvostý nebo papuchalk chocholatý, snaží přizpůsobit svému současnému prostředí. Teze se zabývá otázkou, zda by se jako strategická reakce na zmírnění dopadu změny klimatu na biodiverzitu mělo používat řízené přemísťování, známé také jako asistovaná migrace.

Jaký je problém nebo rozhodnutí, které je třeba učinit?

Debata se soustředí na rozhodnutí o zavedení řízeného přemísťování jako prostředku ochrany biodiverzity v souvislosti se změnou klimatu. Cílem propozice je prokázat, že řízené přemísťování je nezbytným a účinným nástrojem ochrany ohrožených druhů a ekosystémů, zatímco opozice tvrdí, že potenciální rizika a nejistoty spojené s tímto přístupem převažují nad jeho přínosy.

Přemísťování jiným způsobem bylo v historii již použito. Druhy byly vysazovány na nová stanoviště, aby bojovaly proti jiným nežádoucím druhům, jako například ropuchy obrovské v Austrálii. Ropucha obrovská byla příliš úspěšná a ovládla několik ekosystémů v Austrálii. Je také nutné vzít v úvahu, zda je či není biodiverzita důležitá.

Jaká jsou břemena?

Propozice musí prokázat, že řízené přemístění je vědecky podložený a eticky správný přístup, který přináší hmatatelné výhody pro zachování biodiverzity. Na druhé straně musí opozice ukázat potenciální ekologickou, sociální a etickou zátěž spojenou s řízeným přemísťováním a zdůraznit rizika a nejistoty s tím spojené.

Jaké jsou protichůdné návrhy?

	Přemístění (PROP)	Vlastní adaptace ekosystému (OPP)
Kdo?	Stát / ekologická organizace / vědci	Příroda / státní organizace / životní prostředí / vědci
Co?	Výše zmínění stakeholderi by začali uměle přesouvat organismy ohrožené změnou klimatu na nová místa.	Všechny organismy by měly zůstat ve svých současných ekosystémech. Jejich případná ochrana by se měla uskutečnit prostřednictvím migrace nebo adaptace. Nebo by měla být poskytnuta pomoc přímo ekosystému.
Kdy?	Okamžitě, počínaje tímto okamžikem.	
Jak by to vypadalo v praxi?	Stakeholderi by nejprve tyto organismy identifikovali. Za druhé by našli nové nejvhodnější lokality. Za třetí by organismus odchytili a přemístili.	Příroda je ponechána, aby se přizpůsobila, nebo je jí v případě potřeby mírně pomoheno přesazením stromů, obnovou potoků atd.
Vyloučení extrémů	Propozice nemusí obhajovat, že všechny organismy by měly být přemístěny, a navíc, že ekosystémy by měly být dokonale přizpůsobeny.	Opozice může také tvrdit, že by raději podporovala ekosystémy na místní úrovni, např. zalesňováním, zakládáním rybníků atd. Vyloučíme věci jako budování nových ledových plání za účelem přemístění ledních medvědů nebo

		přesun většiny Velkého bariérového útesu.
Reálné příklady nebo analogie	K masivnímu přemístění biodiverzity zatím nikdy nedošlo, protože to okolnosti nevyžadovaly, nicméně vyjmenovaní živočichové byli přemístěni, protože byli ohrožení lidskou činností. Velkými příklady jsou želvy Agassizovy v Kalifornii a ropuchy krátkonožé ve Velké Británii.	Některé ekosystémy / organismy již byly ohroženy změnou klimatu nebo lidskou činností, přesto se dokázaly přizpůsobit samy nebo s určitou pomocí ochránců přírody. Velkými příklady je Chesapeackská zátoka v USA nebo ekosystém ve východoafrickém Serengeti. Špatným příkladem „přemístění“ se týká australských druhů jako je ropucha obrovská nebo liška obecná.

Propozice

Zachování druhů

Řízené přemísťování umožňuje přemístit ohrožené druhy do vhodnějších prostředí, čímž se snižuje riziko vyhynutí způsobené změnou klimatických podmínek. Ochráncům přírody umožňuje aktivně chránit druhy, které jsou obzvláště zranitelné vůči účinkům změny klimatu, a zvýšit tak jejich šance na přežití a dlouhodobou udržitelnost.

Odolnost ekosystému

Přemísťováním klíčových druhů lze podpořit ekosystémy, aby si zachovaly životně důležité ekologické funkce a služby, a zvýšit tak jejich odolnost vůči změně klimatu. Řízené přemísťování pomáhá zachovat biodiverzitu a zajišťuje, že ekosystémy budou i nadále poskytovat základní služby, jako je opylování, šíření semen a koloběh živin, které jsou zásadní pro celkové zdraví a fungování ekosystémů.

Dlouhodobé ekonomické přínosy

Zachování biodiverzity prostřednictvím řízeného přemísťování přispívá k dlouhodobým ekonomickým přínosům. Ekosystémové služby poskytované rozmanitými a odolnými ekosystémy, jako je sekvestrace uhlíku, čištění vody a příjmy z ekoturistiky, mohou mít pozitivní ekonomické dopady. Díky ochraně biodiverzity podporuje řízené přemísťování udržitelný hospodářský rozvoj a poskytuje ekonomické příležitosti pro místní komunity.

Opozice

Ekologický zásah

Řízené přemísťování může narušit stávající ekosystémy tím, že do nich zavede nepůvodní druhy nebo změny ekologické interakce, což může vést k nezamýšleným důsledkům a škodám. Přemístění druhů do nových prostředí může narušit křehkou rovnováhu stávajících ekosystémů, vytlačit původní druhy a zvýšit konkurenci nebo predaci. Takové narušení může mít kaskádovité účinky na dynamiku ekosystémů, což může vést k úbytku původních druhů a ekologické nerovnováze.

Přírodní adaptace a odolnost

Ekosystémy mají potenciál přizpůsobit se a prokázat odolnost vůči měnícím se klimatickým podmínkám bez zásahu člověka. Umožníme-li přirozeným procesům samostatný vývoj, druhy mohou mít schopnost přizpůsobit se prostřednictvím genetických změn, změn chování nebo ekologických úprav, aniž by bylo nutné řízené přemísťování. Podpora přirozené adaptace podporuje samoregulaci ekosystémů a podporuje rozvoj odolných a soběstačných ekosystémů.

Etické aspekty

Záměrné přemísťování druhů vyvolává etické obavy, včetně možného porušení práv a autonomie organismů a možného nerespektování přirozené hodnoty druhů a jejich přirozeného prostředí. Řízené přemísťování může zahrnovat lidské zásahy do přírodních procesů, což lze považovat za eticky sporný přístup. Vyvolává otázky ohledně naší odpovědnosti za zachování vnitřní hodnoty všech druhů a jejich práva na přirozenou existenci a vývoj v jejich původním prostředí.